

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΖ'

Τετάρτη 19 Μαρτίου 2008 (πρωί)

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 6ο Γυμνάσιο Αμαρουσίου, το 3ο Γυμνάσιο Καλύμνου και το 1ο Γυμνάσιο Ευξεινούπολης Μαγνησίας. σελ. 6420, 6422, 6468

2. Επί Διαδικαστικού θέματος. σελ. 6427, 6428, 6430, 6442, 6453, 6454, 6455

3. Ανακοινώνεται επιστολή του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας και του Αρχηγού του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γ. Καρατζαφέρη περί αποχώρησης επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σελ. 6443

4. Αποχώρηση της Γενικής Γραμματείας του Κ.Κ.Ε. κ. Α. Παπαρήγα και των Βουλευτών του κόμματός της, σελ. 6453

5. Ανακοινώνεται η κατάθεση επιστολών Βουλευτών επί της ονομαστικής ψηφοφορίας, σελ. 6444

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 20 Μαρτίου 2008, σελ. 6419

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής και των άρθρων του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις». σελ. 6415

2. Αιτήσεις ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών του Κ.Κ.Ε. και του Π.Α.Σ.Ο.Κ. επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας. σελ. 6443

3. Ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας. σελ. 6444, 6450, 6453

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί Διαδικαστικού θέματος:

ΑΛΑΒΑΝΟΣ Α.,	σελ. 6442
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α.,	σελ. 6442, 6453, 6454, 6455
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π.,	σελ. 6455
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 6455
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ε.,	σελ. 6427, 6428, 6430
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ.,	σελ. 6428, 6430, 6454, 6455
ΣΙΟΥΦΑΣ Δ.,	σελ. 6442, 6453, 6454, 6455

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας:

ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ Γ.,	σελ. 6434, 6437, 6440
ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ Δ.,	σελ. 6431
ΑΡΓΥΡΗΣ Ε.,	σελ. 6415
ΒΑΓΙΩΝΑΣ Γ.,	σελ. 6467
ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ Μ.,	σελ. 6432
ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.,	σελ. 6416, 6417
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι.,	σελ. 6440, 6441
ΕΞΑΡΧΟΣ Β.,	σελ. 6433
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α.,	σελ. 6441, 6442
ΚΑΡΠΟΥΖΑΣ Α.,	σελ. 6463
ΚΟΣΜΙΔΗΣ Ι.,	σελ. 6466
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Ε.,	σελ. 6424, 6425
ΛΑΜΠΙΡΗΣ Η.,	σελ. 6472
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π.,	σελ. 6459, 6461
ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ Δ.,	σελ. 6465
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ.,	σελ. 6455, 6456, 6457
ΜΠΟΛΑΡΗΣ Μ.,	σελ. 6420
ΠΑΠΑΔΗΜΑΤΟΣ Ν.,	σελ. 6422, 6423
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ.,	σελ. 6419, 6420
ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α.,	σελ. 6442
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ.,	σελ. 6428, 6429, 6430
ΠΕΡΛΕΠΕ-ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ Α.,	σελ. 6461
ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ Φ.,	σελ. 6418, 6426, 6427, 6428, 6457, 6461, 6470, 6471
ΡΑΠΤΗ Σ.,	σελ. 6425
ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ Κ.,	σελ. 6468
ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ Ε.,	σελ. 6471, 6472
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ.,	σελ. 6423
ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ Ε.,	σελ. 6421, 6422
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ.,	σελ. 6418, 6419
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν.,	σελ. 6430
ΤΣΟΥΡΗ Ε.,	σελ. 6417, 6418
ΦΙΛΙΝΗ Α.,	σελ. 6470
ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ-ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ Π.,	σελ. 6464
ΧΑΪΔΟΣ Χ.,	σελ. 6462
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π.,	σελ. 6458, 6459
ΧΥΤΗΡΗΣ Τ.,	σελ. 6469, 6470

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΖ'

Τετάρτη 19 Μαρτίου 2008 (πρωί)

Αθήνα, σήμερα στις 19 Μαρτίου 2008, ημέρα Τετάρτη και ώρα 9.31' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΕΛΣΑΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Διοικητική και οργανωτική μεταρρύθμιση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις».

Συνεχίζουμε τη συζήτηση επί της αρχής με τις ομιλίες των Βουλευτών από τον κατάλογο. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας υπενθυμίζω ότι τηρείται επ' ακριβώς το επτάλεπτο.

Το Βήμα θέλει σήμερα πρώτον τον κ. Βαγγέλη Αργύρη.

Ορίστε, κύριε Αργύρη, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Δεν ξέρω τελικά εάν κάποιος είναι τυχερός ή άτυχος να μιλά σήμερα, μια μέρα σταθμό για την κοινωνική ασφάλιση, τη στιγμή που εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι είναι στους δρόμους. Παρ' όλα αυτά εκτιμώ ότι και την ύστατη στιγμή υπάρχουν τα περιθώρια να ανταποκριθούμε στις προσδοκίες του ελληνικού λαού, πράγμα που δεν κάνει σήμερα η Κυβέρνηση. Και δεν το κάνει η Κυβέρνηση, παρ' ότι προσπάθησε πολύ πρόσφατα. Πριν από έξι μήνες περίπου ζήτησε την ψήφο από τον ελληνικό λαό και μάλιστα κυριάρχησαν τρία μεγάλα «δεν» του κ. Καραμανλή.

Όμως, αυτά τα τρία «δεν» σήμερα απαντιούνται από τον ελληνικό λαό και το χειρότερο απ' όλα είναι ότι λέει το 76% των Ελλήνων ότι ο Πρωθυπουργός δεν λέει την αλήθεια. Βέβαια, όλοι λένε ότι ο Πρωθυπουργός λέει ψέματα. Ας γίνουμε, λοιπόν, λίγο ευγενικοί και ας πούμε ότι δεν λέει την αλήθεια.

Επίσης, ο ελληνικός λαός λέει ένα μεγάλο «δεν», ότι δεν πρέπει να ψηφιστεί αυτό το νομοσχέδιο και πρέπει να αποσυρθεί. Και λέει επίσης ότι δεν πρέπει να υπάρξει αυτή η πολιτική, αυτή η διαίρεση του κοινωνικού ιστού και η διάλυση της κοινωνικής ασφάλισης. Και το λέει μάλιστα με πολύ μεγάλα ποσοστά, ποσοστά τα οποία θα έλεγα έπρεπε να προβληματίσουν την Κυβέρνηση.

Ξέρετε, είναι πάρα πολύ δύσκολο να επιχειρηματολογήσεις για τα αυτονόητα. Και είναι δύσκολο γιατί; Πρώτον, όλοι ξέρουμε ότι η κοινωνική ασφάλιση είναι μια υποχρέωση του κράτους, είναι θεματοφύλακας του κράτους, με την κυβέρνηση να καθοδηγεί αυτή την πολιτική, ότι πρέπει να αποδώσει σε όλους εκείνους που χρόνια εργάζονται και αποταμιεύουν τα χρήματά του,

για να μπορέσουν κάποια στιγμή σαν απόμαχοι της εργασίας να πάρουν τη σύνταξή τους.

Όμως κάτι τέτοιο δεν γίνεται. Και είναι δύσκολο να πείσεις κάποιον ότι μπορεί αυτή η Κυβέρνηση, αφού δεν κάνει αυτά που υποχρεούται, να είναι ο θεματοφύλακας αυτής της κοινωνικής ασφάλισης. Έχει προιόνσει, για να μην πω ότι έχει απαξιώσει, έχει διαλύσει το κοινωνικό κράτος. Και οι τρεις πυλώνες της κοινωνικής πολιτικής, είτε αυτό αφορά την υγεία είτε αφορά την παιδεία είτε αφορά το κοινωνικό αγαθό της ασφάλισης, βλέπουμε ημέρα με την ημέρα να καταρρέουν.

Εσείς, τι πιστεύετε, θα έλεγε κάποιος, ότι αυτή η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, η λαοπρόβλητη, που πρόσφατα πήρε τη λαϊκή εντολή, δεν ξέρει τι θέλει να κάνει; Σίγουρα ξέρει τι θέλει να κάνει. Μόνο που δεν λέει την αλήθεια. Άλλα λέει στον ελληνικό λαό και άλλα πράττει.

Γιατί τα κάνει όλα αυτά; Δεν έχει εξυπνους τεχνοκράτες; Δεν έχει δυνατότητα να κάνει μελέτες; Μα, αυτό ακριβώς. Επειδή έχει τη δυνατότητα να το κάνει, το κάνει προς όφελος του ιδιωτικού τομέα, είτε αυτό αφορά την ιδιωτική υγεία είτε αφορά την ιδιωτική παιδεία είτε αφορά την ιδιωτική ασφάλιση. Να, λοιπόν, που έχει βρει το αντίδοτο αυτού του ασφαλιστικού συστήματος, που θέλει πράγματι παρεμβάσεις, να λύσει άπαξ και δια παντός το πρόβλημα και να το μεταφέρει στη μεγάλη λύση της ιδιωτικής ασφάλισης.

Γιατί δεν εισπράττει η Κυβέρνηση αυτά που οφείλουν, αφού μιλάμε για εισφοροδιαφυγή; Γιατί δεν τα εισπράττει; Μα, δεν μπορεί να τα εισπράξει, γιατί η ίδια άνοιξε το δρόμο. Άνοιξε η ίδια η Κυβέρνηση το δρόμο και λέει και στους εργοδότες –κάποιους εργοδότες που δεν πληρώνουν- «μην πληρώνετε, μα ούτε εγώ πληρώνω, το κράτος, που έχω την υποχρέωση». Να, λοιπόν, που αφήσαμε μόνο του τον εργαζόμενο. Είναι ο μόνος που σήμερα έχει αποδώσει αυτά που οφείλει προς το ασφαλιστικό σύστημα και όλοι οι υπόλοιποι κωφεύουν.

Θα έλεγε κάποιος να έχουμε συναίνεση. Μας ρωτάει ο κόσμος έξω. Πέφτει η Νέα Δημοκρατία, πέφτει και το Π.Α.Σ.Ο.Κ. Και λογικό είναι να πέφτει, γιατί ο κόσμος λέει, εσείς συζητάτε ένα ασφαλιστικό, δεν μπορείτε να τα βρείτε; Τόσο δύσκολο είναι να συναινέσετε να βρεθεί μια λύση για το ασφαλιστικό σύστημα; Και κάποιος, λοιπόν, απλά σκεπτόμενος δεν διανοείται να μην μπορεί να βρεθεί μια λύση;

Και θα έλεγα, θα μπορούσε να υπάρχει συναίνεση; Δεν μιλάω για τη στρατηγική σας στην πολιτική, στην οικονομία. Αλλά σε αυτό το θέμα θα μπορούσε να βρεθεί λύση;

Θα μπορούσε η συναίνεση να υπάρχει, να δούμε ακριβώς από πού διαρρέει και αδειάζει η δεξαμενή του ασφαλιστικού συστήματος, ποιος είναι αυτός δηλαδή που αφήνει ανοικτές τις

Οι διοικήσεις των ταμείων πρέπει να αποκτήσουν μία εντελώς άλλη πολιτική και να έχουν μία άλλη φιλοσοφία. Τα ασφαλιστικά ταμεία δεν πρέπει να αναπτύσσουν μονάδες υγείας. Τα ασφαλιστικά ταμεία αγοράζουν υπηρεσίες υγείας από το δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα. Δεν είναι δυνατόν τα ασφαλιστικά ταμεία και δη το Ι.Κ.Α. να αγοράζουν μηχανήματα υψηλής τεχνολογίας, όπως τα βρήκαμε το 2004. Βρήκαμε είκοσι τέσσερα τηλεχειριζόμενα μηχανήματα. Βρήκαμε αξονικούς τομογράφους, μαγνήτες και ψηφιακούς αγγειογράφους. Αυτά τα μηχανήματα είχαν αγοραστεί μόνο για να πάρουν κάποιες προμήθειες, οι τότε κρατούντες και δεν είχαν πού να τοποθετήσουν τα τηλεχειριζόμενα μηχανήματα. Ακόμη υπάρχουν κάποια στις αποθήκες τους και αυτό πρέπει να το ελέγξετε, διότι είναι αδιανόητο να υπάρχει ένας τέτοιος πλούτος και να σπαταλιέται.

Για τη φαρμακευτική δαπάνη, επειδή και ο χρόνος είναι πολύ περιορισμένος, θέλω να σας πω ότι δεν υπάρχει άλλη δυνατότητα ή μη μόνο της συμμετοχής σε κάποια φάρμακα, σε κάποιους πολίτες, για να μπορέσουμε να έχουμε μείωση της φαρμακευτικής δαπάνης.

Επίσης, για τα εμβόλια -όταν ήμουν εγώ Υφυπουργός- της μηνιγγίτιδας, της ανεμοβλογιάς και του πνευμονιόκοκκου, είχαμε πει τότε να μπει ένα ποσοστό συμμετοχής 25%, όπως πρέπει να μπει και ποσοστό συμμετοχής στο καινούργιο εμβόλιο για το ΗΡV. Θα πρέπει οπωσδήποτε να υπάρξει διαφορετική τιμή και να πάει το Ι.Κ.Α. κυρίως, που είναι ο μεγαλύτερος ασφαλιστικός φορέας ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε. Γνωρίζω την πίεση του χρόνου που υπάρχει.

... για να μπορέσετε πραγματικά να έχετε οικονομίες κλίματος. Αν δεν γίνουν αυτά τα πράγματα δεν θα μπορέσουν να αντέξουν τα ασφαλιστικά ταμεία στη μεγάλη επέλαση, η οποία υπάρχει, της βιοτεχνολογίας. Και βεβαίως, αυτό που θα πρέπει να αναδείξετε είναι οι εποπτικοί και ελεγκτικοί μηχανισμοί.

Θα σας πω και κάτι για το θέμα ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Σας παρακαλώ, κύριε Γιαννόπουλε, ολοκληρώστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, αλλά είναι πολύ χρηστικό αυτό. Πρέπει να υπάρξει διάταξη και να προσθέσουμε στη συζήτηση ότι οι άδειες που δίνονται για λοχεία και το εξάμηνο μετά τη λοχεία πρέπει να αποτελέσει ειδικό στοιχείο για τη νοσηλευτική υπηρεσία. Θα διαλυθούν τα νοσοκομεία εάν δεν προβλέψουμε διάταξη η οποία να λέει «Ισχύει ο αριθμός της νοσηλευτικής υπηρεσίας διορίζονται από τον κυλιόμενο πίνακα του Α.Σ.Ε.Π. άνευ διαγωνισμού». Εάν δεν μπει αυτό, τα νοσοκομεία διέλυσαν.

Αυτά ήθελα εν ολίγοις να σας πω και, κυρία Υπουργέ, θα έχουμε τη δυνατότητα να κάνουμε και κάποιες άλλες εποικοδομητικές προτάσεις στη συζήτηση επί των άρθρων, αλλά τουλάχιστον αυτό θα θέλαμε να το προσέξετε πολύ.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε, κύριε Γιαννόπουλε.

Η κ. Τσουρή έχει το λόγο.

ΕΛΠΙΔΑ ΤΣΟΥΡΗ: Θα με αναγκάσει ο προηγούμενος ομιλητής, κυρία Πρόεδρε, να ξεκινήσω με μια παρατήρηση, αλλά σ' αυτή την Αίθουσα νομίζω ότι όσοι χρησιμοποιούμε το Βήμα της Βουλής, να έχουμε τη στοιχειώδη υπευθυνότητα, σοβαρότητα και τεκμηρίωση των όσων λέμε. Εφόσον, λοιπόν, ο πρώην Υφυπουργός Υγείας αναφέρθηκε σε θέματα προμηθειών των τότε κρατούντων, υποθέτω ότι θα προσκομίσει στη Βουλή τα στοιχεία τα οποία αποδεικνύουν τις κατηγορίες του. Διαφορετικά, θα πρέπει να μας εξηγήσει γιατί επί τέσσερα χρόνια διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας αυτές οι υποθέσεις ουδέποτε είδαν το φως της δημοσιότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου η Εθνική Αντιπροσωπεία καλείται να αποφασίσει σε ένα ιδιαίτερα κρίσιμο εθνικό ζήτημα, αυτό της κοινωνικής ασφάλισης. Η πρόταση της Κυβέρνησης αποτελεί πράγματι μια βαθιά

τομή, το αποκορύφωμα μιας κοινωνικής αναληψίας και μιας σκληρότητας την οποία έχει επιδείξει στα τέσσερα χρόνια διακυβέρνησης και με την οποία επιχειρείται στην πράξη η πλήρης αποδόμηση του κοινωνικού χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας.

Είναι αλήθεια ότι αυτό το νομοθετικό τερατούργημα αποτελεί το επιστέγασμα αντιλαϊκών πολιτικών, ανικανότητας, αναξιοπιστίας, αλλά και της πολιτικής απόφασης της Κυβέρνησης να θίξει ασφαλιστικά δικαιώματα εργαζομένων και να αρνηθεί ουσιαστικά να αναλάβει πρωτοβουλίες, να υπάρξουν παρεμβάσεις προκειμένου να στηριχθεί η βιωσιμότητα των ασφαλιστικών ταμείων.

Βέβαια, τα μαθήματα αντεργατικής και αντιλαϊκής πάλης και αγώνα, στα οποία επιδίδεται με συνέπεια και συστηματικά η Κυβέρνηση, παρουσιάζουν εκτός των άλλων και εξαιρετικό επιστημονικό ενδιαφέρον, προκαλώντας δικαίως αγανάκτηση και οργή στο σύνολο της ελληνικής κοινωνίας. Μαθαίνουμε για παράδειγμα, ποιοι είναι οι προνομιούχοι Έλληνες και Ελληνίδες ασφαλισμένοι αυτής της χώρας που θα πρέπει να θυσιαστούν, ασχέτως τελικώς του οικονομικού αποτελέσματος, ώστε να αρθούν οι αδικίες που υπάρχουν. Είναι οι γυναίκες μητέρες ανηλίκων, οι εργαζόμενοι στα βαρέα και ανθυγιεινά και οι σαραντάρηδες με δεκαετίες δουλειάς, περίπου δηλαδή δυο εκατομμύρια εργαζόμενοι, οι οποίοι καλούνται να θυσιαστούν ασφαλιστικά τους δικαιώματα. Πρωταθλήτριες προνομίων οι μητέρες εργαζόμενες, οι οποίες πλήττονται διπλά και από την αύξηση των ορίων ηλικίας, τουλάχιστον κατά πέντε χρόνια, αλλά και από τη μείωση των συντάξεων κατά 6% κατ' έτος.

Η κοινή λογική, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέτει το εξής απλό ερώτημα. Οι γυναίκες-μητέρες ανηλίκων είναι αυτές που θα λύσουν το ασφαλιστικό πρόβλημα της χώρας, μιας χώρας η οποία αντιμετωπίζει ήδη τεράστιο δημογραφικό πρόβλημα, οι γυναίκες που απασχολούνται συνολικά ημερησίως πολύ περισσότερες ώρες από τις ώρες δουλειάς τους, χωρίς να παίρνουν αμοιβή για την απασχόληση αυτή, αφού αναλαμβάνουν τη φροντίδα των παιδιών και των λοιπών εξαρτημένων μελών της οικογένειας, όταν παλεύουν ακόμα και σήμερα για την ισοτιμία στον χώρο της εργασίας και την ίδια στιγμή απουσιάζει από πλευράς της πολιτείας η μέριμνα για τη δημιουργία δομών στήριξης της οικογένειας και ίσων ευκαιριών απασχόλησης; Είναι προφανές ότι αυτό πιστεύει η Κυβέρνηση και γι' αυτό τους επιβάλλει πονηή.

Προνομιούχοι είναι οι εργαζόμενοι στα βαρέα και ανθυγιεινά, στους οποίους επιβάλλεται αύξηση στην ηλικία συνταξιοδότησης κατά δυο χρόνια. Θίγονται παλιοί και νέοι ασφαλισμένοι με δεκαετίες δουλειάς στις πλάτες τους. Καταργείται ουσιαστικά η πρόωρη συνταξιοδότηση.

Οι επικουρικές συντάξεις μειώνονται δραματικά και μάλιστα εκεί που το κράτος δεν έχει χρηματοδοτική υποχρέωση. Ο περιορισμός των επικουρικών συντάξεων στο 20% ουσιαστικά σημαίνει στην πράξη μείωση των συντάξεων κατά 50%. Σε όλα αυτά προστίθεται η αύξηση των απαιτούμενων ενσήμων για παροχές υγείας, με αποτέλεσμα να κινδυνεύουν να χάσουν παροχές υγείας τετρακόσιες χιλιάδες άνθρωποι, κυρίως εποχικά απασχολούμενοι, οικονομικοί μετανάστες και άνεργοι.

Αυτοί είναι οι προνομιούχοι αυτής της χώρας, κατά την άποψη της Κυβέρνησης, αυτούς πλήττει η πολιτική της, απ' αυτούς ζητά μεγάλες θυσίες με πениχρά αποτελέσματα. Γιατί το συνολικό όφελος για το σύστημα, με αναλογιστική προσέγγιση σε τριάντα χρόνια, αντιστοιχεί μόλις στο 6% του συνολικού ελλείμματος της κοινωνικής ασφάλισης, δηλαδή τίποτα.

Αντίθετα η πάταξη της εισφοροδιαφυγής κατά 20% θα μπορούσε να δώσει ανάσα στο σύστημα, τουλάχιστον επτάμισι ετών. Είναι όμως θέμα πολιτικής βούλησης και είναι προφανές ότι από την πλευρά της Κυβέρνησης τέτοια δεν υπάρχει.

Μαθαίνουμε επίσης ότι μια εκ βάθρων διοικητική μεταρρύθμιση, όπως αυτή που η Κυβέρνηση επιχειρεί με την συνένωση των ταμείων, είναι εφικτή χωρίς καμμία προετοιμασία και σχεδιασμό, χωρίς αναλογιστικές μελέτες για την οικονομική προοπτική και τη βιωσιμότητά τους, χωρίς κάλυψη των ελλειμμάτων τους, χωρίς τη συναίνεση των ασφαλισμένων τους.

πάντα παρών σ' αυτές τις καταστάσεις. Πλην όμως ο Κέινς δεν ήταν ούτε σοσιαλιστής ούτε κομμουνιστής. Ήταν εκείνος ο οποίος εμπνεύστηκε κυριολεκτικά αυτή την πρωτοβουλία που κατά τη διάρκεια του Μεσοπολέμου, συγκεκριμένα με τη social act, ο Ρούσβελτ κατάφερε να δώσει την αναδιανεμητική λειτουργία στις κοινωνικές παροχές, με βάση την οποία κινήθηκε η οικονομία και βγήκε ο δυτικός κόσμος από την κρίση. Σ' αυτήν ακριβώς τη λογική προστέθηκε μεταπολεμικά το πλάνο Μπέμπεριτζ, το οποίο είχε σαν σκοπό να δώσει στις ασθενέστερες κοινωνικές τάξεις τα στοιχειώδη.

Και βέβαια και στην Ελλάδα, εάν ενδιαφερθείτε, θα μάθετε ότι αυτά τα συγκεκριμένα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης ξεκίνησαν με το νόμο του 1914 ως σωματεία αλληλοβοήθειας. Έτσι λοιπόν σήμερα δεν μπορώ να αντιληφθώ γιατί κάνετε αυτή την ακατάσχετη φλυαρία πάνω σε πράγματα για τα οποία δεν υπάρχει συζήτηση.

Και καταλήγοντας θα ήθελα να αναφερθώ και στην αρνητική χθεσινή παρουσία του κ. Φλωρίδη. Επιτέλους, ένας κοινοβουλευτικός που ετιμήθη με το αξίωμα του Υφυπουργού της Οικονομίας δεν νομιζώ ότι δικαιούται να αγνοεί τη βασική αρχή του Μωρίς Γκοτελιέ, ότι κάθε οικονομικό σύστημα ένα και μόνο σκοπό έχει για να επιβιώσει: να ελαχιστοποιήσει τα μειονεκτήματά του και να μεγιστοποιήσει τα πλεονεκτήματά του. Αυτή ακριβώς είναι και η βάση της μεταρρύθμισης. Με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, αυτό για το οποίο είμαστε υπερήφανοι είναι ότι προσπαθούμε να ελαχιστοποιήσουμε την πολυδιάσπαση των διοικητικών ταμείων, την αντιφατική πολυνομία, τη σπατάλη του δημοσίου χρήματος των φορολογουμένων. Και φθάνουμε μ' αυτήν την πραγματικά μεγαλύτερη και φιλόδοξη μεταρρύθμιση να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις που χρειάζονται οι εργαζόμενοι αυτής της χώρας για να ζήσουν όπως τους αξίζει. Και όταν μιλάμε για εργαζόμενους μιλάμε πρώτα και κύρια για τα τεσεράμισι εκατομμύρια εργαζομένων στον εμπόριο, στις υπηρεσίες και στη βιομηχανία και όχι για τις πενήντα χιλιάδες των λίγων προνομιούχων, οι οποίοι δυστυχώς αλαζονικοί, υπερφίαλοι και αντικοινωνικοί δεν κάνουν τίποτε άλλο από το να προσπαθούν να διατηρήσουν τα προνόμιά τους, κάτι που δεν έκαναν οι συνάδελφοί τους στη Γαλλία και στη Γερμανία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Πράγματι, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., -γράφτηκε και από τον Παντελή Μπουκάλα στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»- οι προσπάθειές σας θα συνεχίσουν να είναι σαν των Τρώων. Πάντοτε θα οπλιζέστε με θάρρος για αγώνα και θα νομίζετε ότι βγαίνετε μπροστά να αγωνιστείτε, πλην όμως την τελευταία στιγμή, όταν η κρίση έρχεται, και το θάρρος και την αποφασιστικότητα θα την χάνετε εάν συνεχίσετε αυτή τη συμπεριφορά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαιρών ερωτήσεων της Πέμπτης 20 Μαρτίου 2008.

A. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 730/17-3-2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας κ. Έλενας Ράπτη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Εσωτερικών, σχετικά με τη λειτουργία Κέντρων Αναμόρφωσης Γερμανών εφήβων στην Ελλάδα κ.λπ..

2. Η με αριθμό 729/17-3-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ιωάννη Μαγκριώτη προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Μακεδονίας-Θράκης, σχετικά με τη διακοπή του προγράμματος παρακολούθησης των νερών του Θερμαϊκού Κόλπου στη Θεσσαλονίκη κ.λπ..

3. Η με αριθμό 744/17-3-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Γκατζή προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την ατμοσφαιρική ρύπανση στο Πολεοδομικό

κό Συγκρότημα Βόλου κ.λπ..

4. Η με αριθμό 739/17-3-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Περικλή Κοροβέση προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Πολιτισμού, σχετικά με την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας για την περιοχή Ρωμανού Μεσοηνίας, όπου εκτελούνται εργασίες κατασκευής ξενοδοχείων κ.λπ..

5. Η με αριθμό 736/17-3-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κωνσταντίνου Αϊβαλιώτη προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικά με την αποζημίωση των επαγγελματιών από τις διακοπές του ρεύματος κ.λπ..

B. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 731/17-3-2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αθανασίας Μερεντίτη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την αντιμετώπιση της νεανικής παραβατικότητας από το εκπαιδευτικό μας σύστημα κ.λπ..

2. Η με αριθμό 745/17-3-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σταύρου Σκοπελίτη προς τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, σχετικά με την ακτοπολική σύνδεση του λιμανιού του Αγίου Κηρύκου Ικαρίας με τον Πειραιά κ.λπ..

3. Η με αριθμό 738/17-3-2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Λίτσας Αμμανατίδου-Πασχαλίδου προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικά με την προστασία της προσωπικότητας των γυναικών και τη διασφάλιση της βασικής αρχής του εργατικού δικαίου «ίση αμοιβή για ίση εργασία» κ.λπ..

4. Η με αριθμό 743/17-3-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Μαυρουδή Βορίδη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με την απαγόρευση και τα ατομικά μέσα προστασίας των εποχικών πυροσβεστών κ.λπ..

Το λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Παπακωνσταντίνου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναρωτιέμαι πότε θα βρεθεί κάποιος συνάδελφος της Συμπολίτευσης ο οποίος θα υπερασπιστεί αυτό το νομοσχέδιο, διότι το μόνο που ακούμε από τους συναδέλφους που διαδέχονται ο ένας τον άλλο στο Βήμα είναι μαθήματα, τα οποία κάνουν στην Αντιπολίτευση. Κάποτε να βρεθεί και κάποιος ο οποίος επί της ουσίας να έρθει και να υπερασπιστεί αυτό το νομοσχέδιο.

Σήμερα συζητάμε για μια κορυφαία πολιτική επιλογή η οποία ταυτόχρονα συνιστά και μία πολύ καθαρή διαχωριστική γραμμή διαχρονικά. Συζητάμε για ένα θέμα που αποτυπώνει μία θεμελιώδη διαφορά αντίληψης ανάμεσα στις συντηρητικές δυνάμεις -στη συγκεκριμένη περίπτωση στη Νέα Δημοκρατία- και σε μία σύγχρονη κεντροαριστερή προσέγγιση που πρεσβεύει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Σήμερα όλους μας εδώ μέσα η κοινωνία μας παρακολουθεί και μας κρίνει για το τι ακριβώς προτείνουμε και το τι πράττουμε για την ευημερία των σημερινών και των μελλοντικών γενεών.

Δυστυχώς, όμως, η ιστορία επαναλαμβάνεται και πολύ φοβούμαι ότι επαναλαμβάνεται ως φάρσα. Γιατί και πάλι σήμερα υπάρχει μια συγκεκριμένη πολιτική παράταξη η οποία όποτε βρίσκεται στην εξουσία, δεν κάνει τίποτε άλλο από το να αφαιρεί δικαιώματα, από το να περικόπτει ελπίδες, από το να αυξάνει την ανασφάλεια και να υπονομεύει τη συλλογική ευημερία των πολιτών. Στον αντίποδά της, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. όποτε κυβέρνησε, προσπάθησε -και το έκανε- να διευρύνει τα δικαιώματα, να ενισχύσει το κοινωνικό κράτος και να καθιερώσει νέους κοινωνικούς θεσμούς.

Και επειδή πολλές φορές η μνήμη είναι ασθενής σε πολλούς συναδέλφους, να θυμίσουμε ορισμένα πράγματα. Να θυμίσουμε για παράδειγμα ότι κατακτήσεις όπως η δημιουργία του Ο.Γ.Α. σαν κύριο ταμείο είναι κατάκτηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι η θεσμοθέτηση του Ε.Κ.Α.Σ. έγινε από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι η τριμερής χρηματοδότηση του ασφαλιστικού συστήματος έγινε από

άσκηση των ατομικών, πολιτικών και κοινωνικών του δικαιωμάτων. Έτσι, η συζήτηση που κάνουμε σήμερα έχει βαθύτατα πολιτικό χαρακτήρα.

Ο κάθε πολιτικός σχηματισμός, ιδίως η Κυβέρνηση που έχει και την πολιτική πρωτοβουλία για τη νομοθέτηση, με τις τοποθετήσεις του σήμερα δείχνει τις γενικότερες θέσεις του. Είναι με τους πολίτες, με τους εργαζόμενους, με τους συνταξιούχους ή αδιαφορεί για αυτούς, διότι έχει επιλέξει να υπηρετήσει τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα και τον παρασιτικό τομέα της οικονομίας; Είναι με τους παραγωγούς του πλούτου ή με αυτούς που θέλουν απλώς να νέμονται τον παραγόμενο πλούτο;

Με λίγα λόγια, κρινόμαστε από το ποιος πληρώνει για την κοινωνική ασφάλιση και το ποιος επωφελείται απ' αυτήν.

Η Κυβέρνηση επιδιώκει να παρουσιάσει το ζήτημα της κοινωνικής ασφάλισης ως ένα διαχειριστικό πρόβλημα και αυτό είναι σαφές ότι γίνεται σκόπιμα, διότι έτσι συσκοτίζεται το γεγονός ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν εκπληρώνει τις νομοθετημένες υποχρεώσεις της προς τα ταμεία, συσκοτίζεται το γεγονός ότι η Κυβέρνηση έχει επιτρέψει στη μεγάλη εργοδοσία να αποφεύγει την καταβολή των εισφορών ή ακόμα και να κλέβει και να ιδιοποιείται τις εισφορές των εργαζομένων. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχει σε επανειλημμένες περιπτώσεις νομιμοποιήσει την εισφοροαποφυγή, χαρίζοντας δισεκατομμύρια ευρώ σε τράπεζες αλλά και σε άλλους κακοπληρωτές των ταμείων. Έτσι, η Ελλάδα κατέχει τα θλιβερά πρωτεία στην Ευρώπη με εισφοροδιαφυγή που φθάνει το 24%, δηλαδή, κύριοι συνάδελφοι, δεν καταβάλλονται εισφορές για έναν στους τέσσερις εργαζόμενους. Αποκρύπτεται το γεγονός ότι η αναποτελεσματική οργάνωση των υπηρεσιών ελέγχου σε συνδυασμό με την άτολη μεταναστευτική πολιτική επιτρέπει τη γιγάντωση της μαύρης εργασίας, της ανασφάλιστης εργασίας και με αυτόν τον τρόπο τη συστηματική εκμετάλλευση ημεδαπών και αλλοδαπών εργαζομένων. Συσκοτίζεται το γεγονός ότι η οργάνωση των υπηρεσιών υγείας είναι τέτοια που οι πολίτες δαπανούν υπέρογκα ποσά για την περίθαλψη, για φάρμακα, για διαγνωστικές υπηρεσίες. Τα ασφαλιστικά ταμεία με ευθύνη της Κυβέρνησης παραδόθηκαν στη διοίκηση των κάθε λογής «Αγάπια», ώστε τα χρήματα των εργαζομένων να γίνουν μέσα από τα αμαρτωλά ομόλογα μαύρο πολιτικό χρήμα.

Αλλά ακόμα και αν το ζήτημα, όπως ισχυρίζεται η Κυβέρνηση, ήταν απλά διαχειριστικό και όχι πολιτικό, η κυβερνητική πρόταση χλωαίνει σοβαρότατα. Πού είναι οι σοβαρές και αξιόπιστες αναλογιστικές μελέτες, σε σχέση με τις εισροές και τις εκροές του ασφαλιστικού συστήματος; Πόσο κοστίζει η διοίκηση των ασφαλιστικών ταμείων; Πόσο κοστίζει η ιατρική και φαρμακευτική περίθαλψη και ποιες είναι οι πληρωμές του συστήματος στη φαρμακοβιομηχανία, που δεν θέλει να το συζητήσει γιατί τα «ακουμπάει» η Κυβέρνηση, στα διαγνωστικά κέντρα και στα ιδιωτικά θεραπευτήρια;

Το γεγονός ότι σήμερα συζητούμε ένα κατ' εξοχήν πολιτικό πρόβλημα φαίνεται και από τη μεθόδευση της προώθησής του. Επί χρόνια ακούγαμε τον Πρωθυπουργό και τους κατά καιρούς Υπουργούς Απασχόλησης της Νέας Δημοκρατίας να επικαλούνται τα περίφημα πλέον τρία «δεν». Σχέδιο για το τι θέλει να κάνει η Κυβέρνηση δεν είδαμε ποτέ, ούτε εμείς ούτε οι ενδιαφερόμενοι φορείς ούτε οι εργαζόμενοι ούτε οι ασφαλισμένοι ούτε οι συνταξιούχοι. Οι κατά καιρούς συνεντεύξεις των Υπουργών της Νέας Δημοκρατίας ή οι γενικόλογες επαφές τους με εκπροσώπους των εργαζομένων ποτέ δεν έγιναν βάσει ενός σχεδίου. Αυτές, λοιπόν, οι επαφές ή οι συνεντεύξεις ονομάζονται από την Κυβέρνηση «κοινωνικός διάλογος». Και όταν επιτέλους ήρθε το νομοσχέδιο στη Βουλή, είναι προφανής η βιασύνη της Κυβέρνησης να ψηφιστεί στα γρήγορα με επιβολή κομματικής πειθαρχίας και μάλιστα με μια προκλητική αυθάδεια, όταν η Κυβέρνηση προς όλους στέλνει το μήνυμα ότι δεν πρόκειται να αλλάξει τίποτα από αυτά.

Χαρακτηριστική είναι για την απόλυτη στάση της Κυβέρνησης η ενορχήστρωση μηχανισμών κοινωνικού αυτοματισμού με τους δήθεν αγανακτισμένους πολίτες, με τις μηνύσεις που κάνει το Ε.Β.Ε.Α. προς τους εργαζόμενους της ΓΕΝ.Ο.Π. κ.λπ..

Η δημοκρατία, όμως, κυρία Υπουργέ, είναι πολίτευμα διαλόγου, είναι πολίτευμα αμοιβαίων υποχωρήσεων, είναι πολίτευμα στο οποίο κρινόμαστε από τους συμβιβασμούς οι οποίοι γίνονται επ' ωφελεία του κοινωνικού συνόλου. Η εμμονή της Κυβέρνησης, παρά το γενικευμένο απεργιακό κύμα, παρά τη συμμετοχή όλων των συνδικαλιστών και όλων των εργαζομένων, η άρνηση του διαλόγου και η έπαρση, ένα μόνο καταδεικνύουν, ότι η Νέα Δημοκρατία και ο Πρωθυπουργός είναι αποφασισμένοι να εξοφλήσουν γραμμάτια στους ταξικούς τους πάτρνες, διαλύοντας την κοινωνική ασφάλιση, καταληστεύοντας τους πόρους τους και διοχετεύοντάς τους στους κολοσσούς της ιδιωτικής ασφάλισης, στους ιδιώτες παρόχους υπηρεσιών υγείας και στις φαρμακοβιομηχανίες.

Απέναντι σε αυτήν τη θέση, η οποία δείχνει πόσο τεράστιες είναι οι διαφορές στην πολιτική μας αντίληψη, το Π.Α.Σ.Ο.Κ. απαντά, απάντησε χθες διά του Προέδρου του Γιώργου Παπανδρέου, ο οποίος στη Βουλή ξεκαθάρισε ότι στις περικοπές των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων το Π.Α.Σ.Ο.Κ. απαντά ότι αυτές οι περικοπές είναι τόσο άδικες για τους ασφαλισμένους όσο και αναποτελεσματικές για το ασφαλιστικό σύστημα.

Δεν εξοικονομούν παρά ελάχιστους πόρους, ενώ η κοινωνική αναστάτωση που ήδη προκαλούν θα έχει σοβαρότατες επιπτώσεις στην παραγωγικότητα των εργαζομένων.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω σε μερικά δευτερόλεπτα.

Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. απαντά στην υπονόμευση των δικαιωμάτων των γυναικών πως οι εν μέρει θετικές διακρίσεις στην κοινωνική ασφάλιση των γυναικών αντισταθμίζουν τις αδικίες που ακόμα υφίστανται οι γυναίκες στην αγορά εργασίας.

Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. δεσμεύεται ότι έμπρακτα θα άρει αυτές τις αδικίες και θα απαντήσει στην αντισταθμιστική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, η οποία χαρίζεται μόνο στις πολυεθνικές της ιδιωτικής ασφάλισης, με την άρση ή με την ακύρωση όλων των ρυθμίσεων τις οποίες σήμερα μεθοδεύετε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει η κ. Αράπογλου. Απούσα. Διαγράφεται.

Το λόγο έχει ο κ. Στρατάκης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με το σχέδιο νόμου για τη διοικητική και οργανωτική μεταρρύθμιση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης και λοιπές διατάξεις, κατάφερε να ξεσηκώσει την κοινωνία και όχι μόνο να ξεσηκώσει την κοινωνία, αλλά και να νεκρώσει τη χώρα.

Βέβαια, αυτή η εξέλιξη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, είναι γνωστό ότι δεν σας βγάζει από το αδιέξοδο που έχει δημιουργήσει η κακοδιαχείρισή σας. Αντίθετα, οι «Ζαχόπουλοι» και οι «κουμπάροι» και όλο αυτό το συνονθύλευμα που όλο αυτό το διάστημα παρακολουθούμε αμήχανοι βλέποντας την κατάντια στην οποία έχετε φέρει το πολιτικό σύστημα της χώρας, δυσχεραίνει τη θέση σας, γιατί απαξιώνει το πολιτικό σύστημα και δημιουργείτε τεράστια προβλήματα στους πολίτες και στη χώρα. Αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάτε. Και φαίνεται να μην το ξεχνάτε, διότι τρεις μέρες τώρα γίνεται εδώ μία προσπάθεια από την πλευρά της Κυβέρνησης και πολλών συναδέλφων –τις περισσότερες φορές ευτυχώς– να «βαφτίσουν» αυτή την εξέλιξη ως μία αναγκαιότητα από τη μία πλευρά και ως μεταρρύθμιση από την άλλη. Εγώ βέβαια, θα έλεγα ότι αυτή όχι μόνο δεν είναι μεταρρύθμιση, αλλά εγώ θα τη χαρακτήριζα –φοβάμαι να συκοφαντήσω και τη λέξη– ως «γιαλαντζή μεταρρύθμιση».

Και βέβαια, για να το πετύχει αυτό, επικαλείται διάφορες μελέτες, όπως του Διεθνούς Ταμείου Εργασίας. Επίσης, μιλάει για ατολμία του Π.Α.Σ.Ο.Κ. και ότι δεν έχει πολιτικό δικαίωμα να μιλά –το ακούσαμε και αυτό χθες από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας– ότι παρέλαβε το πρόβλημα και ότι δεν το δημιούργησε, ενώ είναι γνωστό ότι στην ουσία το πρόβλημα δημιουργήθηκε, αφού γνωρίζουμε από υφιστάμενες

τουργίας του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας μας μέχρι και σήμερα ικανοποιεί τους χρήστες και λειτουργούς τους; Σίγουρα όχι.

Ο ασφαλισμένος σε οποιοδήποτε ταμείο αισθάνεται διαχρονικά αδικημένος. Επικαλείται –ορθά ή λανθασμένα– χαμηλή σύνταξη, κακή παροχή υπηρεσιών υγείας, έλλειψη κοινωνικών παροχών, γραφειοκρατία, κακοδιαχείριση, κλοπή των αποθεματικών του, εισφοροδιαφυγή, σπατάλη, εισφοροαποφυγή και άλλα.

Το διοικητικό προσωπικό του κάθε ταμείου μόνιμα σε διμέτωπο αγώνα:

Επιθετικό προς την κεντρική εξουσία, διεκδικώντας αυξήσεις, νέους διορισμούς και μηχανοργάνωση, καλύτερες συνθήκες εργασίας, υψηλότερες συντάξεις και όλες τις διεκδικήσεις του εργαζόμενου πολίτη.

Αμυντικό, όμως, προς τους ασφαλισμένους των ταμείων, οι οποίοι τους κατηγορούν δικαίως ή αδικώς για πολύμηνες καθυστερήσεις στη χορήγηση των συντάξεων, για πολύωρη ή πολυήμερη αναμονή στις υγειονομικές υπηρεσίες, για περικοπές στις πρόωρες συντάξεις, στις άδειες ασθενειάς και στις κοινωνικές παροχές, για τις χρονοβόρες διαδικασίες καταλογισμού και είσπραξης οφειλών προς το ταμείο ή καταβολής οφειλομένων δαπανών προς τους ασφαλισμένους και τη συμβολή τους στην εισφοροδιαφυγή και εισφοροαποφυγή.

Το υγειονομικό προσωπικό –ιατρικό και παραϊατρικό– κινείται στο ίδιο μοτίβο, με παρόμοιες διεκδικήσεις προς την πολιτεία και αντίστοιχες πιέσεις των χρηστών, με κύρια αιχμή αντιπαράθεσων της συνταγογραφία, τις παρακλινικές εξετάσεις, το υγειονομικό αναλυτικό υλικό, τις υγειονομικές υπηρεσίες.

Το τελικό συμπέρασμα σε κάθε συζήτηση περί του ασφαλιστικού συστήματος στη χώρα μας από ειδικούς και μη περιέχει χαρακτηρισμούς, όπως ανεπαρκές, αναχρονιστικό, χρεοκοπημένο, σπάταλο, αδύναμο, ανοργάνωτο, ελλειμματικό, πολυδιασπαρμένο, παραθέτοντας συγχρόνως δεκάδες παραδείγματα, ορισμένες φορές ακραία, αλλά υπαρκτά.

Αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι το περίγραμμα λειτουργίας του ασφαλιστικού μας συστήματος, κατά την προσωπική μου εκτίμηση και μετά από τριάντα χρόνια εμπειρίας ως χρήστης και ως λειτουργός του. Το ασφαλιστικό μας σύστημα είναι πλήρως απαξιωμένο. Τελικός αποδέκτης ευθυνών πάντοτε, όπως συνηθίζεται στη χώρα μας, η εκάστοτε κυβέρνηση. Τελικά θύματα οι θεσμοί και οι χρήστες. Ενδιάμεσοι υπεύθυνοι δεν υπάρχουν. Όλοι οδηγούνται στην κολυμβήθρα του Σιλβάμ.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο θεωρώ ότι αποτελεί συνέχεια των δύο προηγούμενων που φέρουν την ονομασία των υπευθύνων τότε Υπουργών κυρίων Σιούφα και Ρέππα. Τα κακώς κείμενα δεκαετιών και τα κενά των δύο προηγούμενων νομοθετημάτων δημιούργησαν την αναγκαιότητα σύνταξης και ψήφισης του παρόντος νομοσχεδίου. Μόνον έτσι θα αποφύγουμε την άμεση κατάρρευση του ασφαλιστικού μας συστήματος.

Όσοι επικαλούνται αντοχές του υπάρχοντος ασφαλιστικού οικοδομήματος έως το 2025 θεωρώ ότι σφάλλουν. Στις αναλογιστικές τους μελέτες αγνοούν ή αδυνατούν να εκτιμήσουν παραμέτρους και σταθερές που σήμερα μπορεί να είναι υπαρκτές, αλλά και τα μελλοντικά μεγέθη και χαρακτηριστικά τους μας είναι άγνωστα.

Ενδεικτικά αναφέρω: Περιβαλλοντικές επιπτώσεις μπορούν να προσδιοριστούν; Οι επιδημίες και οι πανδημίες δεν έχουν εξαφανιστεί επιστημονικά. Μεταναστευτικό κύμα μπορεί να προσδιοριστεί ποσοτικά και ποιοτικά; Η υπογεννητικότητα έχει προοπτικές ανάταξης; Η αστυφιλία που έχει σχέση, εκτός των άλλων και με τη νοσηρότητα, θα έχει αναχαιτιστεί; Η παραγωγικότητα και η ανάπτυξη θα έχει βελτιωθεί; Η ελληνική οικονομία θα έχει κάνει άλματα; Οι δαπάνες για την υγεία και το φάρμακο θα έχουν εξορθολογιστεί; Η υψηλότερη κόστους βιοϊατρική τεχνολογία θα έχει λογική χρήση στη χώρα μας; Η προληπτική ιατρική θα βρει το ζωτικό χώρο που δικαιούται;

Προσωπικά, έχοντας τις εμπειρίες του παρελθόντος αμφιβάλλω. Αγώνες συνεχείς και προσδοκίες για μείωση των υγειονομικών δαπανών. Επακόλουθα: Η χρήση των φαρμάκων στη

χώρα μας αντιστοιχεί ποσοτικά σε χώρα με πληθυσμό τριάντα πέντε εκατομμυρίων κατοίκων.

Συγχρόνως το 20%-25% των φαρμάκων παραμένει άχρηστο στα φαρμακεία των σπιτιών μας.

Τρεις χιλιάδες εξακόσιοι ειδικευμένοι γιατροί στο Ταμείο Ανεργίας για να πάρουν το επίδομα του Ο.Α.Ε.Δ., εκατοντάδες υγειονομικοί άνεργοι αδυνατούν να καταβάλουν τις εισφορές τους στο Τ.Σ.Α.Υ.. Εύχομαι να μην ισχύει το ίδιο στους νέους δικηγόρους και μηχανικούς. Η πρόκληση ζήτησης υγειονομικών υπηρεσιών στο μάξιμουμ. Οι υπερκοστολογήσεις υγειονομικών υποδομών και υλικών ανεξέλεγκτες και ασύδοτες. Τέλος, ο προσδοκίμος μέσος όρος ζωής του Έλληνα έπεσε από την τρίτη στην τέταρτη θέση της παγκόσμιας κλίμακας.

Το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας μας, για να λειτουργήσει με σύγχρονες προδιαγραφές και προοπτική μέλλοντος, χρειάζεται πλήρη ανασυγκρότηση και αυτό δεν επιτυγχάνεται με πλαστικές επεμβάσεις, αλλά μόνο με αφαιρετικές χειρουργικές επεμβάσεις και μάλιστα ριζικές. Δυστυχώς, όμως, η ελληνική κοινωνία, άκρως δικαιολογημένα, δεν αντέχει μεγάλες και ουσιαστικές τομές που θα οδηγήσουν ταχύτερα στο στόχο που γι' αυτή τη γενιά θα μείνει όραμα, δηλαδή, Ενιαίος Φορέας Υπηρεσιών Υγείας και Πρόνοιας με ισότιμες παροχές προς όλους τους Έλληνες και ένας φορέας παροχής συντάξεων για όλους τους Έλληνες με διαβαθμισμένα οικονομικά μεγέθη, ανάλογα των εισφορών και των χρόνων υπηρεσίας του καθενός.

Το παρόν νομοσχέδιο κινείται φιλοσοφικά προς αυτή την κατεύθυνση, προσαρμοσμένο όμως στις σημερινές οικονομικές, κοινωνικές δυνατότητες και συνθήκες της χώρας μας. Είναι πολιτικά συναινετικό, γιατί περιλαμβάνει πολλές διατάξεις και ρυθμίσεις από τα προηγούμενα νομοθετήματα, χωρίς αλλαγές. Είναι ρεαλιστικό, γιατί η εφαρμογή του στηρίζεται στις σημερινές δυνατότητες και αντοχές, τόσο της εθνικής οικονομίας, όσο και της κοινωνίας. Είναι σύγχρονο και με προοπτική, διαμορφώνει μία υγιή και θωρακισμένη βάση λειτουργίας, για να αντέξει στους απρόβλεπτους κλυδωνισμούς από τα νέα δεδομένα. Είναι ευέλικτο. Είναι εμφανής, σε κάθε καλόπιστο μελετητή, η κοινωνική του ευαισθησία.

Τέλος, το αίσθημα ευθύνης και η πολιτική βούληση συμβαδίζουν με μοναδικό γνώμονα το συμφέρον του ελληνικού λαού, αδιαφορώντας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Παρακαλώ, τελειώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΑΤΟΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

...για το κακώς εννοούμενο πολιτικό κόστος. Πολιτικό κόστος χρεώνονται όσοι αποφασίζουν λάθος ή δεν τολμούν. Εμείς με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο και σωστά αποφασίζουμε και τολμάμε.

Με πίστη ότι το παρόν νομοσχέδιο θα λειτουργήσει καταλυτικά στην επίλυση χρόνων προβλημάτων που ταλανίζουν για δεκαετίες την παροχή συντάξεων και υπηρεσιών υγείας του Έλληνα πολίτη, δηλώνω ότι θα το υπερψηφίσω και θα αγωνιστώ με όλες μου τις δυνάμεις για την πληρέστερη και ταχύτερη υλοποίησή του.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε τον κ. Παπαδημάτο.

Ο κ. Σταϊκούρας Χρήστος έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, η οικονομική θεωρία και οι επιστημονικές μελέτες συγκλίνουν στη διαπίστωση ότι η κατάσταση και η εξέλιξη του ασφαλιστικού συστήματος μιας χώρας έχει πολλαπλές και σημαντικές επιπτώσεις στο οικονομικό και κοινωνικό περιβάλλον. Συμβάλει στην ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής, στην καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Συνιστά όμως και σημαντικό μοχλό της αναπτυξιακής διαδικασίας. Γι' αυτούς τους λόγους, η βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος καθίσταται επιβεβλημένη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα εντοπίζονται προβλήματα επάρκειας και βιωσιμότητας σε αρκετά ευρωπαϊκά ασφαλιστικά συστήματα. Η Ελλάδα συγκαταλέγεται στις χώρες όπου

σεις, υιοθετώντας μία κοντόφθαλμη και άκρως συντηρητική λογική. Αυτό είναι δείγμα γραφής. Αυτό είναι δείγμα αξιοπιστίας. Αυτή είναι προοδευτική στάση.

Καταθέτουμε μία σειρά από μέτρα με τα οποία απαλείφονται υπερβολές, αδικίες και στρεβλώσεις. Ταυτόχρονα, οδηγούμε με ήπιο τρόπο το ασφαλιστικό σύστημα στο σταδιακό εξορθολογισμό του. Διότι η σημερινή κατάσταση δεν μπορεί να συνεχιστεί άλλο.

Και για όποιον έχει ακόμα και σήμερα τις αμφιβολίες του, απλώς του υπενθυμίζω μερικά στοιχεία.

Σήμερα υπό την εποπτεία του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας λειτουργούν εκατόν τριάντα τρεις κλάδοι κύριας και επικουρικής ασφάλισης και άλλοι είκοσι δύο κλάδοι τεσσάρων Υπουργείων. Σήμερα, λιγότερο από δύο εργαζόμενοι, στην αριθμητική σχέση εργαζομένου - συνταξιούχου, καλούνται να πάρουν στις πλάτες τους τις υποχρεώσεις του ασφαλιστικού για κάθε συνταξιούχο, όταν κατά τα διεθνή πρότυπα η σχέση αυτή είναι τέσσερα προς ένα.

Οι δαπάνες από τον κρατικό προϋπολογισμό για το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης το 2008 σε σχέση με το 2007 αυξήθηκαν κατά 22%. Η εισφοροδιαφυγή υπολογίζεται σε αρκετά δισεκατομμύρια ευρώ. Η νομοθεσία είναι δαιδαλώδης και ευνοεί τη διαίωνιση της τεράστιας γραφειοκρατίας.

Αυτή είναι η πραγματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Και αυτή η πραγματικότητα θέτει τους άξονες και τους στόχους της προτεινόμενης ασφαλιστικής ρύθμισης. Είναι μία μεταρρύθμιση που σε πλήρη συνέπεια με τις προεκλογικές μας δεσμεύσεις, διασφαλίζει το υποχρεωτικό και δημόσιο χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος. Δεν αλλάζει τα γενικά όρια ηλικίας, δεν μεταβάλλει τον τρόπο υπολογισμού των συντάξεων και το ύψος των εισφορών, σέβεται τα ώριμα ασφαλιστικά δικαιώματα.

Στο πλαίσιο αυτό προχωρούμε σε μία γενναία διοικητική μεταρρύθμιση που ενοποιεί τα εκατόν πενήντα πέντε ταμεία και κλάδους σε δεκατρείς. Δεν αλλάζει τους όρους και τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης των ασφαλισμένων ούτε τα δικαιώματα των εργαζομένων σε αυτά.

Κι επειδή πολύ λόγος γίνεται για το δικαίωμα της κυρίας Υπουργού να καθορίζει με αποφάσεις της τις παροχές, θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι αυτό μπορεί να γίνει μόνο μέσα στο πλαίσιο της εισήγησης των διοικητικών συμβουλίων, που όμως την πλειοψηφία έχουν οι εκπρόσωποι των κοινωνικών φορέων και των εργαζομένων.

Παράλληλα, εξορθολογίζουμε το καθεστώς των πρόωγων συντάξεων γιατί είναι και άδικο και μη λογικό άνθρωποι σαράντα και σαράντα πέντε ετών να βγαίνουν στη σύνταξη και ο συνταξιοδοτικός τους βίος να είναι μεγαλύτερος από τον εργασιακό.

Θα ήθελα, όμως, στο σημείο αυτό να κάνω μία ιδιαίτερη αναφορά στην εργαζόμενη μάνα και στους εργαζομένους στη Δ.Ε.Η.. Όλοι αναγνωρίζουμε σε αυτή την Αίθουσα την αξία και τη συνεισφορά της μάνας στην ελληνική οικογένεια. Όλοι αναγνωρίζουμε τα προβλήματα, τις δυσκολίες και τις δυσχέρειες που αντιμετωπίζει. Οι καιροί, όμως, έχουν αλλάξει σε σχέση με τις περασμένες δεκαετίες. Σήμερα η γυναίκα έχει κατακτήσει το δικαίωμα της καταξίωσης και της ανέλιξης στην αγορά εργασίας.

Εδώ ακριβώς εδράζεται η ουσία των παρεμβάσεών μας, γιατί απλό είναι το ερώτημα. Πότε χρήζει η μητέρα ενίσχυσης και βοήθειας; Όταν είναι σε νέα ηλικία; Όταν βρίσκεται στο ξεκίνημα του εργασιακού της βίου; Όταν το παιδί της είναι μωρό και την έχει περισσότερη ανάγκη ή όταν το παιδί της έχει μεγαλώσει και βρίσκεται σε ηλικία δεκαπέντε, δεκαεπτά, δεκαοκτώ χρονών;

Όσον αφορά το ασφαλιστικό της Δ.Ε.Η., λόγω της εκλογικής μου περιφέρειας γνωρίζω πάρα πολύ καλά και την προσφορά τους και τις δυσκολίες τους. Πρέπει, όμως, όλοι να καταλάβουμε ότι δεν μπορεί σε μία πολιτική να υπάρχουν εξαιρέσεις και προνομιακή μεταχείριση, ειδικά όταν διασφαλίζονται τα δικαιώματα και γίνεται σεβαστό το ιδιαίτερο ασφαλιστικό τους καθεστώς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Ο κλάδος σύνταξης των εργαζομένων εντάσσεται ως αυτοτελής τομέας στον κλάδο σύνταξης του Ι.Κ.Α., διατηρώντας την οικονομική και λογιστική του αυτοτέλεια. Εδώ θα ήθελα να τονίσω ότι λαμβάνεται υπ' όψιν η ιδιαιτερότητα του Τ.Α.Π. - Δ.Ε.Η. και γι' αυτό δεν συγχωνεύονται στο Ι.Κ.Α.

Παρ' όλο που πιστεύω ότι το νομοσχέδιο καλύπτει τη διάδοχη κατάσταση, καλό θα ήταν να γίνει, κυρία Υπουργέ, συγκεκριμένη αναφορά στο εδάφιο 5 της παραγράφου 12 του άρθρου 34, ώστε να υπάρχει πλήρης κάλυψη της συμφωνίας του '99.

Στο Τ.Α.Υ.Τ.Ε.Κ.Ω. θα υπάρχει εκπροσώπηση των εργαζομένων στο διοικητικό συμβούλιο με έξι άτομα. Θα διατηρηθούν τα περιφερειακά κέντρα. Επίσης, για τα συνταξιοδοτικά θέματα των ασφαλισμένων της Δ.Ε.Η. συστήνεται αρμόδιο υποκατάστημα του Ι.Κ.Α..

Αυτή είναι η αλήθεια και αυτό πρέπει να προσμετρηθεί με σοβαρότητα και υπευθυνότητα από τους εργαζόμενους. Αυτή η Κυβέρνηση έχει αποδείξει ότι και σέβεται και ευαισθησίες και αγωνίες και αποδέχεται ρεαλιστικές και εφαρμόσιμες προτάσεις. Έχει χρέος, όμως, πέρα και πάνω από όλα να εργάζεται για το συμφέρον και την πρόοδο του συνόλου της ελληνικής κοινωνίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θεωρώ ότι το παρόν νομοσχέδιο θέτει τις βάσεις για ένα δίκαιο και βιώσιμο ασφαλιστικό σύστημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Η αλήθεια είναι ότι αν δεν γίνουν οι απαιτούμενες αλλαγές, στα επόμενα χρόνια οδηγείται σε κατάρρευση και αυτό δεν είναι κινδυνολογία. Είναι η αλήθεια. Και την αλήθεια δεν μπορεί να την κρύψει κανένας πλέον. Άλλωστε, δεν νομίζω να πιστεύει κανείς ότι υπάρχει πολιτική δύναμη που να μη θέλει να είναι αρεστή, να υπάρχει κάποιος σε αυτή την Αίθουσα που να πιστεύει ότι μπορεί να υπάρξουν αλλαγές στο ασφαλιστικό σύστημα και να είναι όλοι ευχαριστημένοι. Σαφώς δεν υπάρχει.

Η σημερινή εποχή καλύπτει....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Τελειώνω.

Πρέπει να βελτιώσουμε τη σημερινή κατάσταση και να δώσουμε προοπτική, να εξασφαλίσουμε το παρόν και να θωρακίσουμε το μέλλον.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Η κ. Σουλβάνα Ράπτη έχει το λόγο.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Κυρία Πρόεδρε, σας ευχαριστώ.

Το νομοσχέδιο για το ασφαλιστικό το οποίο συζητούμε σήμερα, κάνει δύο πράγματα: Πρώτον, μας λέει με τον πιο κατηγορηματικό και ξεκάθαρο τρόπο πώς θα είναι το μέλλον μας από εδώ και μπρος. Δεύτερον, μας κάνει μία πολύ σημαντική αποκάλυψη.

Πώς θα είναι το μέλλον μας από εδώ και μπρος; Με μία φράση μπορώ να σας το πω, είναι τόσο σύντομο. Από εδώ και μπρος θα ζούμε μόνο για να εργαζόμαστε. Το «εργάζομαι για να ζω», ξεχάστε το.

Η αποκάλυψη. Ξέρετε, ήταν κάτι που ήταν μπροστά στα μάτια μας, στα μάτια όλων μας και δεν το έβλεπε κανείς. Τα «ρετιρέ» για τα οποία όλοι έχουμε μία άποψη (υψηλά εισοδήματα, ποιότητα ζωής, χαίλικι) δεν είναι αυτό ακριβώς που φανταζόμαστε σε υψηλές πολυκατοικίες, στις οροφές, στην Εκάλη, σε μονοκατοικίες, σε μεζονέτες.

Τα περίφημα «ρετιρέ» «κρύβονται» στα υπόγεια, «κρύβονται» στα τριάρια, στα δωάρια και στα τεσσάρια που κατοικεί η μέση τετραμελής ελληνική οικογένεια. Χιλιάδες «ρετιρέ» σε όλη τη χώρα. Σε αυτά τα χιλιάδες «ρετιρέ» σε όλη τη χώρα αποφάσισε

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε συνάδελφε, πού νομίζετε ότι βρίσκεστε;

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ - ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Θα ήθελα να απαντήσω στα όσα ως μύθοι ακούστηκαν χθες.

Την ίδια ώρα που ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. αποκαλούσε «σκουπίδι» την ασφαλιστική μεταρρύθμιση και ζητούσε την απόσυρση, ξέχασε να μας πει ότι λίγη ώρα πριν, στην Αίθουσα της Γερουσίας, το δικό του κόμμα παρέθετε τις απόψεις του επί του ασφαλιστικού, προτείνοντας τη δημιουργία τριών ταμείων! Εκεί μιλούσε για τρία ταμεία -και εδώ ζητούσε την απόσυρση- όταν τους εκατόν τριάντα τρεις φορείς τους κάνουμε δεκατρείς και όταν τα κύρια ταμεία τα κάνουμε πέντε, αντί για τα τρία τα οποία προτείνει ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α.!

Άκουσα τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Είδα, διάβασα και άκουσα, όπως όλοι μας, τις προτάσεις του για το ασφαλιστικό. Προτάσεις, οι οποίες βέβαια δεν ήταν προτάσεις για την ασφαλιστική μεταρρύθμιση, δεν ήταν προτάσεις για την κοινωνική ασφάλιση. Ήταν προτάσεις για συντάξεις, ήταν προτάσεις για νέους πόρους. Πόρους πιστεύω ότι ήθελε να πει όταν είπε νέους «φόρους». Δεν πιστεύω ότι εννοούσε «φόρους». Θεωρώ ότι ήταν το lapsus linguae και αντί για πόρους είπε φόρους. Όμως, δεν ακούσαμε τίποτα για το πρόγραμμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ., για τις ενοποιήσεις. Και εσείς προτείνατε τα τρία ταμεία κύριας σύνταξης και μας ψέγετε γιατί σήμερα τα κάνουμε πέντε! Βεβαίως ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός έχει αποχωρήσει, αλλά στο πρόγραμμά του μιλάει για ένα ταμείο!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μίλησα πριν για μύθους. Μύθος πρώτος το πλεόνασμα του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ.. Πλεονασματικό το Ι.Κ.Α. το 2004. Μα, κύριοι συνάδελφοι, οι αριθμοί μιλούν μόνοι τους. Από το 1981 που έγινε κυβέρνηση το ΠΑ.ΣΟ.Κ., το πρώτο πράγμα ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίας Υπουργού)

Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να την πάρω όλη τη δευτερολογία μου;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Βεβαίως, κυρία Υπουργέ.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ - ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Ωραία.

Από το 1981 που έγινε κυβέρνηση το ΠΑ.ΣΟ.Κ., το πρώτο πράγμα που έκανε ήταν να πάρει δάνεια για το Ι.Κ.Α.. Το τελευταίο δάνειο συνήφθη το 2001. Το ύψος των δανείων ανήλθε σε 5,7 δισεκατομμύρια ευρώ. Τα τοκοχρεωλύσια σε 6,5 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή σύνολο δανείου 12.000.000.000 ευρώ, με την πρώτη σας κίνηση το 1981. Επειδή, λοιπόν, το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. δεν είχε τη δύναμη, δεν είχε τη δυνατότητα να ανταποκριθεί για την εξόφληση των δανείων αυτών, κατέπεσε ένα πολύ μεγάλο μέρος των εγγυήσεων, με αποτέλεσμα να έλθει το ελληνικό δημόσιο και να καταβάλει τις οφειλές, έναντι του Ι.Κ.Α.. Τελευταία δόση του δανείου; Ένα δισεκατομμύριο ευρώ που κατέβαλε το δημόσιο στο Ι.Κ.Α. το 2004. Εξαιτίας, λοιπόν, της τελευταίας αυτής δόσης του δημοσίου προς το Ι.Κ.Α. το 2004 έκλεισε και ο κλάδος της κύριας σύνταξης του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. με φαινομενικό πλεόνασμα. Αυτή είναι η αλήθεια, κύριοι συνάδελφοι.

Να σας πω πότε έγινε η τελική εξόφληση όλων αυτών των δανείων του Ι.Κ.Α.; Μόλις, το 2006. Και να πω και κάτι άλλο ως απάντηση στα όσα έχουν ακουστεί. Για μία ολόκληρη δεκαετία το Ι.Κ.Α. έπαιρνε τα χρήματα από το Ε.Τ.Ε.Α.Μ.. Το Ι.Κ.Α. έπαιρνε από το Ε.Τ.Ε.Α.Μ.. Χρησιμοποιούσε δηλαδή το ίδιο το Ι.Κ.Α. τα αποθεματικά των επικουρικών συντάξεων του Ε.Τ.Ε.Α.Μ.. Αυτό γινόταν για μια ολόκληρη δεκαετία. Ξέρετε για τι ποσό μιλάμε; Μιλάμε περίπου για 3.000.000.000 ευρώ.

Ξέρετε πότε για πρώτη φορά έκανε ισολογισμούς το Ι.Κ.Α.; Ξέρετε ότι το 2006 το Ι.Κ.Α. έκλεισε τους ισολογισμούς του 1999 και του 2000; Και να πω και κάτι ακόμη. Για πρώτη φορά, στον προϋπολογισμό του 2008 η Κυβέρνηση ανέγραψε το 1% του Α.Ε.Π., για τον προϋπολογισμό του Ι.Κ.Α.. Και επιμένω στο 1%. Γιατί μας είπατε και αυτό αυτές τις ημέρες. Ο νόμος Ρέππα,

δεν έλεγε 1%, ο νόμος Ρέππα έλεγε, έως 1%.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Για την πρώτη πενταετία ήταν κυρία Υπουργέ.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ - ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Δόθηκε για πρώτη φορά το 1%, στο Ι.Κ.Α.. Επιπλέον η Κυβέρνηση δέχτηκε το χρέος προς το Ι.Κ.Α., των ετών από το 2003 μέχρι το 2007, με ειδικά ομόλογα.

Και κάτι ακόμη. Μέσα εδώ, στο συγκεκριμένο μεταρρυθμιστικό νόμο που σε λίγες ώρες θα ψηφίσουμε, ρυθμίζονται και τα χρέη του Ι.Κ.Α. προς το Ε.Τ.Ε.Α.Μ.. Δηλαδή την επιστροφή των αποθεματικών των επικουρικών συντάξεων. Αυτά δηλαδή τα χρήματα τα οποία η δική σας πολιτική, οι δικές σας Κυβερνήσεις είχαν πάρει για μια ολόκληρη δεκαετία από το Ε.Τ.Ε.Α.Μ.. Αυτή είναι η πραγματικότητα, κύριοι συνάδελφοι.

Ακούστηκε κατά κόρο σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα ότι οδηγούμε το ασφαλιστικό μας σύστημα στην ιδιωτική ασφάλιση. Ακούστηκαν πολλά για τον «τρίτο πυλώνα», όπως λέγεται στην ασφαλιστική ορολογία. Είναι δυνατόν ποτέ να λέγεται εδώ ότι οδηγούμε το σύστημα στην ιδιωτική ασφάλιση, την ώρα κατά την οποία με αυτό το νόμο που έχετε μπροστά σας, το διαβάζετε, θεσμοθετούμε για πρώτη φορά τη δυνατότητα της επικουρικής ασφάλισης και για τους ασφαλισμένους στον Ο.Α.Ε.; Είναι ποτέ δυνατόν να μιλάτε για ιδιωτική ασφάλιση όταν θεσμοθετούμε νέο κλάδο επικουρικής με λεπτομέρειες; Είναι λεπτομερέστατος ο νόμος και θα έλεγα μέχρι υπερβολής κύριοι συνάδελφοι, για να μη γίνονται τέτοιου είδους συζητήσεις εντός και εκτός Βουλής, δεν το αποφύγαμε, στο βωμό μιας πολιτικής σκοπιμότητας.

Λέει μέσα ότι όριο ασφαλείας στις επικουρικές συντάξεις είναι το 20%. Δίχτυ ασφαλείας. Όποιος μπορεί όμως, όποιος «έχει κάνει το κουμάντο» του στα ταμεία, όποιος έχει νοικοκυρέψει το ταμείο του, όποιος μπορεί να δώσει παραπάνω, να το δώσει. Είναι ελεύθερος να το δώσει. Δεν θα έρχεται όμως μετά εκείνο το ταμείο που τώρα το Μάρτιο ή τον Απρίλιο δεν έχει να πληρώσει -και μιλάω για τις επικουρικές συντάξεις- να το ζητήσει από το σύνολο, όπως γίνεται σήμερα, από τους ασφαλισμένους του Ε.Τ.Ε.Α.Μ.. Όπου, έρχεται το σύνολο των ασφαλισμένων, εκείνων οι οποίοι είναι εντάξει στις υποχρεώσεις τους και πληρώνουν εκείνους που μέσα από έναν χωραδερφισμό το αούριο, λένε «δεν βαριέσαι και αν δεν έχω να δώσω τις συντάξεις τι θα κάνουν;». Αυτό που γίνεται και τώρα. Μαύρες σημαίες και απεργίες. Όχι ότι γίνονται γι' αυτό το λόγο οι απεργίες, αλλά γίνονται και γι' αυτό. Άρα έρχεται το ελληνικό δημόσιο, δηλαδή οι Έλληνες φορολογούμενοι, και πληρώνουν αυτό το ύψος των συντάξεων.

Ακούστηκαν πολλά και για τα ομόλογα. Να ξεκαθαρίσουμε και εδώ κάποια πράγματα. Ξέρετε πολύ καλά ότι αυτή η Κυβέρνηση δεν συγκαλύπτει, αλλά αποκαλύπτει. Στη δικαιοσύνη είναι αυτή τη στιγμή τα θέματα των ομολόγων. Όπου υπήρξαν σκιές και υποψίες. Είναι γνωστό όμως -και το ξέρετε πάρα πολύ καλά- ότι επί της ουσίας δεν χάθηκε ούτε 1 ευρώ από όσα ταμεία ενεπλάκησαν σε αυτή την υπόθεση. Γιατί σας είναι επίσης γνωστό ότι ένα μεγάλο μέρος αυτών των επενδυτικών προϊόντων επεστράφη και μάλιστα με κέρδος.

Να πω ότι σήμερα στα διοικητικά συμβούλια των ταμείων σύμφωνα με το ν. 3586/07 την πλειοψηφία την έχουν οι εργαζόμενοι, οι ασφαλισμένοι, οι συνταξιούχοι.

Να υπενθυμίσω ακόμη ότι και με το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα την πλειοψηφία στα διοικητικά συμβούλια θα την έχουν οι ασφαλισμένοι. Αυτό είναι μια πολύ μεγάλη κατάκτηση για τους εργαζόμενους, μια πολύ μεγάλη δημοκρατική κατάκτηση.

Όσον αφορά τους αγρότες, θέλω να υπενθυμίσω αυτό που είπα και στη χθεσινή μου ομιλία. Εμείς δεν νομοθετούμε αποσπασματικά. Μπαίνουμε στην καρδιά του προβλήματος. Και υπ' αυτήν την έννοια σας λέω ότι θα έρθει νέο μελετημένο νομοσχέδιο, με λεπτομέρειες που θα αφορά τον Ο.Γ.Α., το σύνολο των αγροτών και βέβαια των αγροτισσών. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Το λόγο έχει ζητήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ.

προστασίας και αλληλεγγύης για όλους τους πολίτες. Απαξιώ-νετε το ισχύον σύστημα ασφάλισης, δημιουργείτε ανασφάλεια στην κοινωνία και ποιο είναι το αποτέλεσμα; Στρέφετε όλους τους πολίτες στην ιδιωτική ασφάλιση και κυρίως, στα φίλα συμ-φέροντα, των οποίων η συνεργασία και η υποστήριξη φαίνεται και σε άλλους τομείς της κοινωνικής και πολιτικής δράσης, της κοινωνικής και πολιτικής ζωής. Και βεβαίως πάντοτε προς όφελος της υποστήριξης της κυβερνητικής πολιτικής σε όλους τους τομείς. Η αλήθεια είναι όμως ότι για τον πολίτη, για τον εργαζόμενο, έχετε δημιουργήσει ένα πολύ σοβαρό κλίμα ανασφάλειας. Κάθε πολίτης, κάθε συνταξιούχος, δεν υπάρχει ελληνική οικογένεια που να μην αισθάνεται την ανασφάλεια και το βάρος της αγωνίας για το μέλλον, ως αποτέλεσμα της πολιτικής σας.

Την ίδια στιγμή η Κυβέρνησή σας έχει ως προτεραιότητα να χαρίζει χρέη, να υποχρηματοδοτεί το σύστημα, να απαλλάσσει τις τράπεζες, να απαλλάσσει τις μεγάλες επιχειρήσεις, να απαλλάσσει τους προμηθευτές υγείας των ταμείων από τις υποχρεώσεις τους. Και όλα αυτά εσείς τα λέτε μεταρρύθμιση. Όλα αυτά τα λέτε σύγχρονη πολιτική, υποστήριξη της εθνικής οικονομίας.

Γιατί τα προηγούμενα χρόνια, κυρία Υπουργέ, δεν χρηματοδοτήσατε το 1%; Σας άκουσα προηγουμένως να λέτε ότι δεν έλεγε 1% ο νόμος Ρέππα αλλά έως 1%. Μπορείτε να μας πείτε γιατί δεν δώσατε ούτε έως 0,1%; Τίποτα δεν δώσατε. Επί τέσσερα χρόνια δεν δώσατε τίποτα, ούτε 1 ευρώ. Λόγια και διακηρύξεις. Επομένως τι νόημα έχει να μας πείτε ότι έλεγε έως 1%. Πόλυ ωραία. Δώσατε έως 0,1%; Τίποτα δεν δώσατε.

Η Κυβέρνηση έχει χάσει κάθε έλεγχο στην εισφοροδιαφυγή, μια εισφοροδιαφυγή που καλπάζει ανεξέλεγκτη από το 18% που ήταν το 2003 και σήμερα έχει ξεπεράσει το 30%. Ναι ή όχι; Απαντήστε μας.

Η Νέα Δημοκρατία έφερε με τις πολιτικές της την πλήρη απορρύθμιση των δαπανών των κλάδων υγείας και των ασφαλιστικών ταμείων. Ναι ή όχι;

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ - ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Όχι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Μεταξύ 2002 και 2006 λοιπόν, αφού μας λέτε όχι, εγώ σας λέω ότι οι δαπάνες υγειονομικής περίθαλψης έχουν αυξηθεί κατά 65% και οι δαπάνες για τη φαρμακευτική περίθαλψη έχουν αυξηθεί κατά 93%. Τα αμφισβητείτε τα στοιχεία αυτά; Εγώ μπορώ να τα επιβεβαιώσω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Στην υπόλοιπη Ευρώπη τι έγινε; Ξέρετε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Στην υπόλοιπη Ευρώπη; Έχετε κανένα στοιχείο εσείς στην υπόλοιπη Ευρώπη αυξήθηκε η φαρμακευτική περίθαλψη κατά 93%;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αν έχετε την τύχη να μας παρακολουθήσετε, θα σας εξηγήσουμε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Και ποιος σας είπε εσάς ότι αυτού του είδους οι προσεγγίσεις έχουν γραμμική εφαρμογή σε όλη την Ευρώπη; Τι είναι η Ευρώπη; Ένα κράτος; Μία κοινωνία; Ίδιες διαρθρώσεις;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Να πάρουμε το σκανδιναβικό μοντέλο που ζηλεύετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κύριε Μαρκόπουλε, όχι διάλογο παρακαλώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Έχετε καταλάβει, κύριε συνάδελφε, όταν επιχειρείτε να κάνετε τέτοιου είδους απλουστεύσεις ότι τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν διαφορετικές διαρθρώσεις, διαφορετικές οικονομίες, διαφορετικές παραδόσεις όσον αφορά το κοινωνικό κράτος; Είναι ίδια η παράδοση του κοινωνικού κράτους;

Και πέραν όλων αυτών, δυστυχώς, δεν το έχετε καταλάβει. Εσείς νομίζετε ότι όλα είναι μία άσκηση επί χάρτου. Δεν έχετε αντιληφθεί ότι το κοινωνικό κράτος είναι αποτέλεσμα των αγώνων του εργατικού κινήματος για δεκαετίες, για έναν αιώνα ολόκληρο. Αυτό δεν έχετε αντιληφθεί και γι' αυτό επιχειρείτε να λύσετε τέτοιου είδους ζητήματα, να τα αναλύσετε με δημοσιονομικού χαρακτήρα προσεγγίσεις και κυρίως ως άσκηση επί χάρτου.

Την ίδια ώρα, όμως, που έχετε αυτού του είδους τις προσεγγίσεις τι κάνετε; Προχωρείτε σε συνεχείς χαριστικές πράξεις με μεγαλοοφειλέτες και μάλιστα με γενναϊόδωρες ρυθμίσεις οφειλών.

Δυστυχώς, κυρία Υπουργέ, όλοι οι συνάδελφοί σας στο Υπουργείο σας, τους οποίους διαδεχθήκατε, όλοι όσοι προηγήθηκαν στη θέση σας τα προηγούμενα χρόνια επί Νέας Δημοκρατίας έχουν κάνει τουλάχιστον μία ρύθμιση ο καθένας προς ένα μεγαλοοφειλέτη σε επίπεδο πολιτικού και οικονομικού σκανδάλου. Θέλετε να πούμε τα ονόματα; Θέλετε να πούμε μία, μία τις περιπτώσεις;

Η αλήθεια είναι ότι η Κυβέρνηση ευνόησε με το χειρότερο τρόπο τη λεηλασία των ταμείων. Όχι απλώς δεν προστατεύσατε τα ταμεία, όχι απλώς δεν ενισχύσατε το κοινωνικό κράτος αλλά ευνοήσατε με το χειρότερο τρόπο, για να μην πω ότι σχεδιάσατε εσείς οι ίδιοι, τη λεηλασία των ασφαλιστικών ταμείων με το μεγάλο σκάνδαλο των δομημένων ομολόγων. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Και επειδή αναφερθήκατε στα ομόλογα, τα οποία δήθεν έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., να πω ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έκανε πραγματικά ομόλογα και μάλιστα το 2001 για τη χρηματοδότηση με τα 9.000.000.000 του Ι.Κ.Α., όχι με «πέτσιν» ομόλογα, όχι με το σκάνδαλο των ομολόγων που είχαν βασικό στόχο όχι τη χρηματοδότηση του ασφαλιστικού συστήματος αλλά τη χρηματοδότηση άλλων δραστηριοτήτων πολιτικού χαρακτήρα και βεβαίως τη βελτίωση της κοινωνικής και οικονομικής ζωής των στελεχών της Νέας Δημοκρατίας, τα οποία είχαν την ευθύνη της διαχείρισης αυτών των ταμείων. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Και επιπλέον, επειδή είμαστε εδώ και συζητούμε, σας υπενθυμίζω ότι φέρατε στη Βουλή και ζητήσατε από την πλειοψηφία να ψηφίσει τη διάταξη με την οποία ανέλαβε το δημόσιο να πληρώσει τους τόκους προς τα ταμεία για το κρυφό αμαρτωλό ομόλογο της «JP MORGAN». Απαντήστε, μου, λοιπόν, κυρία Υπουργέ: Μέχρι σήμερα έχετε δώσει σε κανένα ταμείο τους τόκους αυτούς; Η απάντηση είναι όχι. Άρα γιατί το ψηφίσατε; Άρα τι θέλατε απλώς να επιδιώξετε;

Να δώσετε συγχωροχάρτι στη «JP MORGAN». Αυτό κάνατε, για να μη βρεθεί στο στόχαστρο των επιτροπών ελέγχου της διεθνούς κεφαλαιαγοράς. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Ρυθμίσατε πάνω από τέσσερις με πέντε φορές τις οφειλές μεγαλοεπιχειρηματιών με ενενήντα δόσεις για να πάρουν φορολογική ενημερότητα. Θέλετε να αναζητήσετε, κυρία Υπουργέ και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα ονόματα των μεγαλοοφειλών που ζητούσαν να πάρουν φορολογική ενημερότητα; Αν τα αναζητήσετε, θα διαπιστώσετε, γιατί η Κυβέρνηση, η οποία με την πολιτική της έχει οδηγήσει τον κάθε Έλληνα πολίτη να στενάζει, έχει τόσο πολύ μεγάλη υποστήριξη από ορισμένα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Αυτή δεν είναι η αλήθεια, κυρία Υπουργέ;

Ως εκ τούτου, εγώ δεν κινδυνολογώ, δεν παραπληροφορώ το Σώμα, σας λέω πολύ απλά μία φράση: Έχετε τινάξει στον αέρα το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας και το έχετε τινάξει στον αέρα, επειδή ακριβώς προσπαθείτε με κάθε τρόπο να προσπορίσετε πολιτικά οφέλη και έμμεση υποστήριξη από βασικούς παράγοντες της δημόσιας και οικονομικής ζωής του τόπου και την ίδια στιγμή έχετε οδηγήσει τον κόσμο στους δρόμους, την κοινωνία στην ανασφάλεια, έχετε δημιουργήσει μία έντονη κοινωνική αντίδραση εκεί που έπρεπε να έχετε επιδιώξει την κοινωνική συναίνεση. Και ποια είναι η απάντηση της Κυβέρνησης; Απεργοσπαστικοί μηχανισμοί με σοβαρά προβλήματα στην παράταξή σας, τη Δ.Α.Κ.Ε., καταστολή, έκτακτα απεργιοδικεία.

Κάθε μέσο που χρησιμοποιεί η Κυβέρνηση, προκειμένου να αντιμετωπίσει τις απεργίες, δεν είναι μέσο για να λύσει προβλήματα, είναι μία προσπάθεια για να λειτούργησει ο κοινωνικός αυτοματισμός, δηλαδή να στρέψετε ένα μέρος της κοινωνίας απέναντι σε κάποιο άλλο με τη δυσφήμιση των εργαζομένων, με τη δυσφήμιση του συνόλου των αναζητήσεων των εργατικών κινημάτων. Παράδειγμα είναι η περίπτωση της Δ.Ε.Η. Για ποιο λόγο είναι σε απεργία η Δ.Ε.Η.; Για το ασφαλιστικό μόνο; Αυτό προέκυψε στην πορεία. Οι εργαζόμενοι της Δ.Ε.Η. ξεκίνησαν τις απεργίες τους αντιστεκόμενοι στην προσπάθεια της

Δεύτερον, «ποτάμι». Αναφερθήκατε σε ποτάμι και σε όχθες. Ξέρετε, σήμερα ειδικά, αυτήν τη λέξη δεν έπρεπε να τη λέτε εδώ μέσα, γιατί υπάρχει ένα «ποτάμι» έξω. Πρόκειται για ένα τεράστιο «ποτάμι», που οι πληροφορίες μου λένε ότι είναι πρωτοφανές. Και σας πληροφορώ, κυρία Υπουργέ, ότι σ' αυτό το «ποτάμι» συμμετέχουν δεκάδες χιλιάδες ψηφοφόροι σας, οι οποίοι θα σας καλέσουν να λογοδοτήσετε και μετά την ψηφοφορία αυτή.

Ευχαριστούμε επιπλέον, κυρία Υπουργέ, που αναγνωρίσατε στο κόμμα μας ότι έχει και σοβαρές προτάσεις επί του ασφαλιστικού συστήματος. Ευχαριστούμε πάρα πολύ που αναφερθήκατε στην πρότασή μας, στην αναφορά που έκανε χθες ο Πρόεδρος μας για τα τρία ταμεία. Όμως ξεχάσατε κάτι πολύ σοβαρό, κυρία Υπουργέ. Αυτή την πρότασή μας τη συνοδεύουμε με τέσσερις αυστηρότατους όρους-προδιαγραφές, που είναι εκ των ων ουκ άνευ, όπως λέμε, για την ενοποίηση αυτών των τριών ταμείων. Γιατί δεν αναφέρατε αυτούς τους τέσσερις όρους; Και πείτε μου σε ποιο σημείο του νομοσχεδίου σας είτε ως υπονοούμενο εκλαμβάνεται ότι εσείς αυτές τις τέσσερις προδιαγραφές τις έχετε έστω θέσει σ' ένα χρονοδιάγραμμα υλοποίησης.

Αναφερθήκατε στο Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ.. Δεν θα υπερασπιστούμε σε καμία περίπτωση την προϊστορία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αλλά, ξέρετε, έχετε τέσσερα χρόνια στην Κυβέρνηση και πλέον δεν δικαιολογείτε σε καμία περίπτωση να αναφερόσαστε στο παρελθόν. Είπατε για το Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ., ότι το Ι.Κ.Α. ληστεύει τα αποθεματικά και τα έσοδα του ταμείου. Επί τέσσερα χρόνια όμως, κυρία Υπουργέ, το Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ. λειτουργεί σε δύο δωμάτια - δύο δωμάτια έχει ως υποδομή- με πρόεδρο, διοικητή -δεν ξέρω πώς ακριβώς λέγεται- ο οποίος επί τέσσερα χρόνια είναι στέλεχος, υπάλληλος του Ι.Κ.Α. και με δύο υπαλλήλους οι οποίοι είναι επίσης υπάλληλοι του Ι.Κ.Α.. Εσείς τέσσερα χρόνια γιατί διατηρήσατε αυτήν την υποδομή και τώρα κατηγορείτε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Είναι προφανές ότι οι ευθύνες σας είναι τεράστιες.

Και ας δούμε και τους μύθους, κυρία Υπουργέ, επειδή με την παρέμβασή σας με αναγκάσατε να αλλάξω και την ομιλία μου. Με παλλόμενη φωνή στην πρωτολογία σας εκθειάσατε το βαθύτατο και εκτεταμένο κοινωνικό διάλογο, την κοινωνική διαβούλευση με τους λεγόμενους «κοινωνικούς εταίρους», όπως θέλετε να τους ονομάζετε -μόνο εταίροι δεν είναι για την Κυβέρνηση- για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, αυτό εδώ. Όμως για καλή τύχη δική μου χθες στο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο έλαβα επιπέλους τη γνώμη της Ο.Κ.Ε., η οποία εκεί σας αποκαλύπτει και σας απογοητώνει πλήρως όσον αφορά τα επιχειρήματά σας για τον κοινωνικό διάλογο. Στις 6/3 η Ο.Κ.Ε. έλαβε αυτό εδώ το νομοσχέδιο. Και δεν νομίζω ότι υπάρχει κανείς συνάδελφος εδώ, ακόμη και από την κυβερνητική πλευρά, που να θεωρεί ότι θα μπορούσε πριν από τις 6/3 να γίνει διάλογος επί του σχεδίου νόμου, κυρία Υπουργέ.

Με ταχύτερες διαδικασίες, σε τέσσερις συνεδριάσεις η Ο.Κ.Ε. προς τιμήν της κατάφερε και έφτιαξε αυτή εδώ την εισήγηση. Στις 17 Μαρτίου, δηλαδή προχθές, τη Δευτέρα, την παρέδωσε στην ολομέλεια. Στις 18 Μαρτίου συνεδρίασε η ολομέλεια της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής και αυθημερόν δημοσιοποίησε την απόφαση. Πείτε μου, κυρία Υπουργέ, τη γνώμη της Ο.Κ.Ε. μπορείτε έστω και στοιχειωδώς να τεκμηριώσετε ότι την έχετε περιλάβει ως προβληματισμό στο νομοσχέδιο το οποίο συζητάμε;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και για να πούμε και τα δικά μας τώρα, όσον αφορά το κόμμα μας. Χθες καταθέσαμε μια, κατά την εκτίμησή μας, πλήρη άποψη, πλήρη θέση όσον αφορά το ασφαλιστικό. Αλήθεια, μπορείτε να μας πείτε συντομικά, ταχύτατα -και τελειώνω, κυρία Πρόεδρε- αυτήν τη συγκεκριμένη πρόταση, ανεξαρτήτως αν συμφωνείτε ή διαφωνείτε, μπορούσατε να την περιλάβετε και μπορείτε να την περιλάβετε στην προβληματική σας όσον αφορά τη διαμόρφωση του συγκεκριμένου κειμένου;

Είναι προφανές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και κυρίως της κυβερνητικής πλευράς- ότι όσοι από εσάς πιστεύετε ότι με τη σημερινή ψηφοφορία τελειώνει το θέμα για εσάς, είστε γελα-

σμένοι. Από εδώ και πέρα αρχίζει το μεγάλο πρόβλημα για εσάς.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούβλας): Ευχαριστούμε τον κ. Τσοούκαλη.

Το λόγο έχει ο κ. Ανδρουλάκης.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι ώρα για αναλύσεις, όπως λέει κάποιος, από τα όπλα της κριτικής. Τώρα πάμε στην κριτική των όπλων, δηλαδή στην κριτική του μαζικού κινήματος.

Όπως βλέπω την Υπουργό και δίπλα την Υφυπουργό, λέω «Φάνη-Μάγκι». Φάνη-Μάγκι, Μάγκι-Φάνη, εντάξει, δεν είσαι η Θάσσερ της Νέας Δημοκρατίας -προς Θεού!- αλλά θέλω να σου πω ότι έχεις περισσότερα guts από τα μεγάλα αντράκια της Κυβέρνησης, που κανείς δεν πάτησε αυτές τις μέρες δίπλα και ειδικά αυτός που κρύβεται πίσω από την κουρτίνα ο κ. Αλογοσκούφης, ο οποίος είναι ίσως ο μόνος, από τους λίγους, από τη Νέα Δημοκρατία που ξέρει τι ακριβώς κάνει.

Μη νομίζετε, κύριοι συνάδελφοι, που λέτε ότι δεν ξέρει. Ξέρει πολύ καλά! Διευρύνει τις λευκές τρύπες, τα τσουβαλιάζει όλα μαζί, «βάθος κήπος», κατώτερη σύνταξη αργότερα.

Ήθελα να ρωτήσω τον κ. Αλογοσκούφη -επειδή επί πέντε χρόνια του λέγαμε και κατ' ιδίαν και δημόσια για το εθνικό κεφάλαιο αλληλεγγύης των γενεών- πώς το θυμήθηκε, αφού μου το απέρριπτε εμένα θεμελιωμένα επί πέντε χρόνια και πριν γίνει Υπουργός! Πώς το θυμήθηκε και το έβαλε ως φύλλο σικής την τελευταία στιγμή;

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ: (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Με έπεισες!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Θα ήθελα να τον ρωτήσω αν σκοπεύει να κάνει μια δήλωση ότι δεν θα το χρησιμοποιήσει για να αυξήσει το Φ.Π.Α. τα επόμενα, ας πούμε, δύο χρόνια σε βάρος των εργαζομένων.

Θα το συμπληρώσεις και θα πεις «και για τα έσοδα από την εκμετάλλευση της ακίνητης περιουσίας του δημοσίου, όπως φερ' ειπείν τουριστικά ακίνητα, ολυμπιακά ακίνητα», που τα ξέρεις πολύ καλά; Γιατί δεν τα βάζεις και αυτά που τα ξέρεις, Φάνη μου, στο εθνικό κεφάλαιο αλληλεγγύης των γενεών; Ή άκουσες τον Παπανδρέου και είπες «παραδρομή για το φόρο»; Όχι, πόρο-φόρο. Ενοούμε τον πράσινο φόρο στις μεγάλες εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα που θα υποκαταστήσει το Κιότο, να πάνε τα λεφτά στο εθνικό κεφάλαιο αλληλεγγύης των γενεών.

Εγώ, σύντροφοι, ανήκω σε μια ξεπερασμένη εντελώς εποχή πολιτικών που πιστεύουν ότι η πολιτική είναι επιστήμη και τέχνη που εκτός από κάποιες ιδέες χρειάζεται και μία γνώση, μια τεχνονομία. Το πήρα πολύ τοις μετρητοίς το πράγμα και επί χρόνια εργάστηκα σ' αυτό που λέμε risk management για τα χρηματοοικονομικά, τα ασφαλιστικά, περιμένοντας την ιερή στιγμή που στη Βουλή της Ελλάδας θα σχεδιάζαμε την οριστική στήριξη του ασφαλιστικού και τώρα έμαθα ότι ασφαλιστικό σημαίνει να καλείς τις γαλοπούλες στη ρεβελιόν των Χριστουγέννων! Αυτό σημαίνει ουσιαστικά αυτό το νομοσχέδιο.

Είπε και ένας φίλος της Νέας Δημοκρατίας για το πολιτικό κόστος, ότι αν δεν σπάσεις αυγά, δεν κάνεις ομελέτα και διάφορα τέτοια. Μα, πώς διάλογο γίνεται να σπάνε τα αυγά και να τρώνε οι μεν τα φλούδια διαρκώς και οι άλλοι την ομελέτα; Αυτή είναι η δουλειά! Ή να θέλουν να φάνε και σύφλουδα τα αυγά και το τοϊκάκι και τα πάντα, όλα να τα φάνε! Αυτή η δουλειά γίνεται!

Κύριοι συνάδελφοι -και θα ήθελα να απευθυνθώ σε όλες τις πτέρυγες της Βουλής- για να δείτε πως η θεοσέβεια απέναντι σ' αυτό που λέμε κρατικιστικογραφειοκρατικό της ασφάλισης δεν αποτελεί εγγύηση, ορίστε, μία Κυβέρνηση με εκατόν πενήντα έναν Βουλευτές -αδύναμη Κυβέρνηση- έρχεται εδώ και ψηφίζει και αλλάζει τη ζωή δύο εκατομμυρίων ανθρώπων! Προσέξτε το αυτό, δηλαδή την απόλυτη εξάρτηση του ασφαλιστικού από μια κυβέρνηση, από το κράτος κ.λπ.. Θα μου πεις «και από τις αγορές»; Ούτε από τις αγορές!

τα ταμεία, τα οποία βρίσκονται πραγματικά σε μια κατάσταση χάους και σε μια οργάνωση της δεκαετίας του '60. Αυτό, λοιπόν, το νοικοκύρεμα θα αποδώσει.

Ακόμα, είναι προφανές ότι, σε σχέση με τη δεύτερη βάση του σχεδίου νόμου το οποίο συζητούμε αυτές τις μέρες, δεν είναι δυνατόν να συνεχίσουμε να έχουμε κάποιες ειδικές κατηγορίες εργαζομένων επ' άπειρον, διαρκώς ανανεούμενες, οι οποίες θα εργάζονται για πολύ λιγότερα χρόνια απ' όσα θα παίρνουν σύνταξη και θα παίρνουν σύνταξη, σε πολλές περιπτώσεις, μεγαλύτερη από τις αποδοχές τους τα χρόνια που εργάζονται.

Και πάλι, η προσαρμογή έρχεται να είναι ήπια σε ένα βάθος χρόνου, γιατί και αυτοί οι άνθρωποι οπωσδήποτε ξεκίνησαν τη ζωή τους με κάποια δεδομένα από το δημόσιο σύστημα, το οποίο δεν μπορούμε να παραγνωρίσουμε. Αυτό, όμως, είναι μια ρεαλιστική πολιτική που πιστεύω ότι δεν θα μπορούσε να είναι διαφορετική.

Υπάρχουν δύο-τρία βασικά σημεία πλάνης στον αντιπολιτευτικό λόγο που ακούμε αυτές τις μέρες, για τις οποίες θα ήθελα πολύ σύντομα να πω δυο λόγια. Ακούμε πολύ συχνά να αναφέρεται το ζήτημα της εισφοροδιαφυγής. Είναι, πράγματι, ένα πολύ μεγάλο κακό για τον τόπο. Όμως, δεν είναι δυνατόν μόνο εκεί να βασιζόμαστε την προσέγγισή μας για το μέλλον. Το αποδεικνύει με εναργέστατο τρόπο ο πρώην Υπουργός των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Γιαννίτσας στο βιβλίο του, όπου δείχνει ότι, για να ήταν σταθερό το σύστημα χωρίς αλλαγές, θα έπρεπε έως το 2050 να υπερδιπλασιαστούν οι οικονομικά ενεργοί πολίτες, πράγμα που βέβαια δεν είναι δυνατόν. Όσο και να πιπίσεις από την εισφοροδιαφυγή, τέτοια νούμερα δεν θα τα πιπίσεις.

Ακόμα, μια πολύ μεγάλη πλάνη που διαιωνίζει και μια αδικία που συμβαίνει σήμερα, είναι αυτή που έχει να κάνει με τα ταμεία -εννών επικουρικά ταμεία- που μπορούν, υποτίθεται, να δίδουν πολύ μεγάλες συντάξεις, αν μπορούν και το αποδεικνύουν ότι μπορούν να το κάνουν, ο νόμος τους δίνει τη δυνατότητα να το κάνουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό μόνο, κύριε Πρόεδρε.

Όμως, σήμερα όσα ταμεία δίνουν παραπάνω συντάξεις από το μέσο όρο, να το πούμε έτσι, επικουρικές, το κάνουν στηριζόμενα σε δύο πόδια. Πρώτον, τον κρατικό προϋπολογισμό, που έρχεται να τους καλύψει ελλείμματα και, δεύτερον, τους περιφέρουμε κοινωνικούς πόρους. Τι είναι, όμως, αυτοί οι κοινωνικοί πόροι; Τι είναι η χρηματοδότηση του κρατικού προϋπολογισμού;

Ουσιαστικά αυτό που κάνουν με αυτό το σύστημα, είναι να παίρνουν πόρους, εισφορές, χρήματα από τους πολλούς και να τα δίνουν στους λίγους, οι οποίοι έχουν την τύχη να ανήκουν σε ένα προνομιακό ταμείο.

Για όλους αυτούς τους λόγους, πιστεύω ότι το σχέδιο νόμου είναι στη σωστή κατεύθυνση. Είναι ένα πολύ σημαντικό βήμα για την ουσιαστική μεταρρύθμιση του συστήματος. Θα πρέπει να προχωρήσουμε και στα επόμενα βήματα, με την καθιέρωση της εθνικής σύνταξης που είναι στο πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και με την προσπάθεια της ενίσχυσης των χαμηλών συντάξεων, γιατί είναι δεδομένο ότι στον τόπο μας έχουμε μια ιδιαίτερα άνιση διανομή εισοδήματος και αυτό θα πρέπει να αποτελέσει την επόμενη προτεραιότητά μας, στη βάση του νοικοκυρέματος που ήδη γίνεται.

Υπερψηφίζω βεβαίως αυτό το σχέδιο νόμου και σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Βολουδάκη.

Κύριε Αλογοσκούφη, να προηγηθεί ακόμα ένας συνάδελφος και μετά να μιλήσετε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ο κ. Έξαρχος έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΕΞΑΡΧΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία ήρθε στην Κυβέρνηση, αφού με επικοινωνιακά τεχνάσματα κατάφερε να δημιουργήσει, πρόσκαιρα βεβαίως, μια εντύπωση στους Έλληνες πολίτες, ότι δήθεν είναι το κόμμα του μεσαίου χώρου, ότι δήθεν είναι το κόμμα των μεταρρυθμίσεων.

Αυτή, όμως, η πλασματική εικόνα του κόμματος δήθεν του μεσαίου χώρου, του κόμματος που δήθεν κάνει μεταρρυθμίσεις, δεν πείθει πλέον ούτε και αρκετούς οπαδούς της. Φαίνεται στην πράξη ότι η πολιτική που εφαρμόζετε -και το υπό συζήτηση νομοσχέδιο είναι μια χαρακτηριστική περίπτωση- είναι μια πολιτική συντηρητική, είναι δεξιά πολιτική. Είναι πολιτική που τα αποτελέσματά της τα βιώνουν σε όλη την Ελλάδα όλοι οι μικρομεσαίοι και το κόμμα που θα εξέφραζε, υποτίθεται, τους πόθους και τα οράματα της μεσοκλάσης τάξης, κατάφερε μέσα σε πολύ σύντομο χρόνο να διαψεύσει τις όποιες ελπίδες είχε δημιουργήσει.

Είναι χαρακτηριστικό ότι σε μια περίοδο, όπου στην ελληνική κοινωνία τα αισθήματα της ανασφάλειας για το σήμερα και της αβεβαιότητας για το αύριο χαρακτηρίζουν έντονα, θα έλεγα, τη ζωή των ελληνικών οικογενειών, ύστερα από τέσσερα χρόνια, η Κυβέρνηση -τέσσερα χρόνια στα οποία προσπάθησε να απαξιώσει το ασφαλιστικό σύστημα, να μην προωθήσει αλλαγές που ήταν απαραίτητες, όχι όμως στην κατεύθυνση αυτή που γίνεται σήμερα, αλλά στην κατεύθυνση της καλύτερης αξιοποίησης προηγούμενων νομοθετικών ρυθμίσεων που έδιναν τη δυνατότητα στα ταμεία να αξιοποιήσουν την περιουσία τους- έρχεται και δίνει ένα ακόμη ισχυρό χτύπημα στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας.

Και δεν καταλαβαίνω γιατί παραπονιέστε, κύριοι Υπουργοί, όταν σας θυμίζουμε -γιατί δεν έχει περάσει πολλές καιρός- κάποια πράγματα. Ηχούν ακόμα στα αφτιά των Ελληνίδων και των Ελλήνων τα προεκλογικά λόγια του κ. Καραμανλή που αποδείχθηκε πως ήταν ψεύτικα.

Τι έλεγε ο κ. Πρωθυπουργός; Έλεγε «δεν θα μειωθούν οι συντάξεις». Τώρα λέει «δεν εννοούσαμε και τις επικουρικές». Έλεγε «δεν θα αυξηθούν τα όρια ηλικίας». Τώρα λένε «δεν εννοούσαμε αυτό ακριβώς». Και έρχεστε με το νομοσχέδιο να αυξήσετε τα όρια ηλικίας και αυτό είναι κάτι πασιφανές. Ακόμη έλεγε «δεν θα αυξηθούν οι εισφορές». Άλλα έλεγε και άλλα κάνει ο κύριος Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση.

Μη διαμαρτύρεστε, λοιπόν, γιατί αντιδρούν οι εργαζόμενοι, μη διαμαρτύρεστε, γιατί βλέπετε -και σας το είπαν και άλλοι συνάδελφοι- ψηφοφόρους σας να συμμετέχουν στις κινητοποιήσεις.

Αυτό το οποίο προωθεί η Κυβέρνηση με το νομοσχέδιο που έχει φέρει στη Βουλή είναι ένα ταξίδι στο αύριο, χωρίς καμμία ελπίδα για τις ελληνικές οικογένειες, αφού με τις ρυθμίσεις ανατρέπονται βίαια οι οικογενειακοί προγραμματισμοί πολλών χιλιάδων ασφαλισμένων, με δεδομένο ότι ο χρόνος παραμονής στην εργασία θα αυξηθεί κατά δύο ή πέντε χρόνια για πολλές κατηγορίες εργαζομένων, οι επικουρικές συντάξεις θα υποστούν μειώσεις που θα φτάσουν έως 50% και οι πρόωρα συνταξιοδοτούμενοι θα υποστούν μειώσεις στις συντάξεις έως και 30%.

Και, βεβαίως, δεν μπορείτε να αρνηθείτε, κύριοι Υπουργοί, ότι πλήττονται ιδιαίτερα από τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου οι γυναίκες και πολύ περισσότερο οι μητέρες ανήλικων τέκνων, αφού ο χρόνος παραμονής τους στην εργασία θα αυξηθεί τουλάχιστον κατά πέντε χρόνια. Και εδώ είναι μια χαρακτηριστική βίαιη ανατροπή οικογενειακού προγραμματισμού.

Μας ρωτάτε αν πρέπει να γίνουν ενοποιήσεις. Βεβαίως και πρέπει να γίνουν ενοποιήσεις, αλλά αφού προηγηθούν σοβαρές μελέτες, αφού γίνει διάλογος και αφού εξασφαλιστεί η συνείδηση των εργαζομένων.

Ο πραγματικός σας στόχος είναι η αφαίμαξη των αποθεματικών των ταμείων. Γιατί αλλιώς δεν μπορώ να καταλάβω -και πείτε μου, κύριοι Υπουργοί- γιατί ενοποιείτε το Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., ένα ταμείο που είναι εργαλείο άσκησης πολιτικής για τον τεχνικό κόσμο της χώρας. Δικαιολογείται από κάποιο πρόβλημα; Δεν υπάρχει καμμία δικαιολογία.

Δεν είδατε τον τρόπο με τον οποίο έγινε η ενοποίηση στον

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Το πρόβλημα είναι εμφανές, κανείς δεν μπορεί να το κρύψει και κανείς δεν μπορεί να το ωραιοποιήσει. Και ασφαλώς η επίλυσή του δεν μπορεί να αναβάλλεται διαρκώς. Αυτό θα ήταν εντελώς ανεύθυνο.

Παρά τις προθέσεις που ενδεχομένως υπήρξαν τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια, το σύστημα παρέμενε κατακερματισμένο και αναποτελεσματικό. Και πρέπει όλοι μας, κοινωνικοί φορείς και κόμματα, να καταλήξουμε σε μία κοινή πορεία δράσης. Και αυτό κάνουμε ως Κυβέρνηση με αυτό το νομοσχέδιο. Καθορίζουμε την πορεία του ασφαλιστικού για τα επόμενα χρόνια. Αυτή είναι η ευθύνη μας απέναντι στους πολίτες της χώρας μας.

Επειδή πολλούς ακούω να λένε ότι το κράτος πρέπει να καλύψει τα ελλείμματα των ταμείων, οφείλω να επισημάνω για μία ακόμα φορά ότι το πρόβλημα δεν μπορεί να λυθεί με αυξανόμενες επιχορηγήσεις από τον κρατικό προϋπολογισμό. Δεν μπορεί ολόένα διευρυνόμενο έλλειμμα των ταμείων κοινωνικής ασφάλισης να επιβαρύνει τον Έλληνα φορολογούμενο με συνεχώς μεγαλύτερα βάρη. Είναι σαν να παίρνουμε χρήματα από την μία τσέπη και τα βάζουμε στην άλλη.

Με το 1% του Α.Ε.Π. δεν λύθηκε ασφαλώς το πρόβλημα των ελλειμμάτων. Αυτό που πρέπει να επιτύχουμε είναι να ανακόψουμε τη διεύρυνση των ελλειμμάτων, να έχουμε υγιείς πόρους για τη χρηματοδότηση ενός αποτελεσματικού και δίκαιου ασφαλιστικού συστήματος.

Θα ήθελα σήμερα να αναδείξω και μια άλλη πτυχή του ασφαλιστικού συστήματος, την οποία αντιμετωπίζει το παρόν νομοσχέδιο. Διότι τα προβλήματα του ασφαλιστικού δεν περιορίζονται μόνο στο ύψος της χρηματοδότησης από τον προϋπολογισμό και από το φορολογούμενο. Μεγάλο πρόβλημα είναι και οι αδικίες που υπάρχουν σε σχέση με τις επιχορηγήσεις του τακτικού προϋπολογισμού.

Ο τακτικός προϋπολογισμός επιχορήγησε τα ασφαλιστικά ταμεία το 2007 με 9.110.000.000 ευρώ. Το Ι.Κ.Α. το οποίο καλύπτει το 40%, το 40,7% για την ακρίβεια, των συνταξιούχων της χώρας, λαμβάνει το 27% της κρατικής επιχορήγησης. Για το 40% των ασφαλισμένων λαμβάνει το 27%. Ο Ο.Γ.Α., ο οποίος καλύπτει το 36,4% των συνταξιούχων λαμβάνει το 40,6% της

κρατικής επιχορήγησης. Και αυτό βεβαίως συμβαίνει και είναι λογικό, διότι οι συντάξεις του Ο.Γ.Α. είναι καθαρά προνοιακής μορφής. Και οι δύο αυτοί φορείς που καλύπτουν το 77% των συνταξιούχων της χώρας, λαμβάνουν το 67,6% της συνολικής κρατικής επιχορήγησης. Την ίδια ώρα ένα ταμείο κάποιων, οι οποίοι σήμερα ταλαιπωρούν την κοινωνία, το ταμείο της Δ.Ε.Η. που καλύπτει μόλις το 1,2% των συνταξιούχων της χώρας, λαμβάνει το 5,1% της συνολικής κρατικής επιχορήγησης. Μιλώ για μόλις το 1,2% των συνταξιούχων.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Είχαν περιουσία, δεν είναι επιχορήγηση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Η κρατική επιχορήγηση μαζί με το Ε.Κ.Α.Σ. στην περίπτωση του Ι.Κ.Α. καλύπτουν περίπου το 25,6% της σύνταξης, το 25,6%. Για τους ελεύθερους επαγγελματίες, για τη σύνταξη του Οργανισμού Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών καλύπτει κάτω από το 20%, το 17,7%. Στην περίπτωση των συνταξιούχων της Δ.Ε.Η. καλύπτει το 60,9% της μέσης σύνταξης, η οποία μάλιστα ανέρχεται κατά μέσο όρο σε 26.000 ευρώ το χρόνο. Πληρώνουμε για τους συνταξιούχους της Δ.Ε.Η. το 60,9% της μέσης σύνταξης. Δηλαδή η κρατική επιχορήγηση για τον κάθε συνταξιούχο της Δ.Ε.Η. φθάνει τα 15.844 ευρώ κατά μέσο όρο. Είναι αυτό κοινωνικά δίκαιο όταν η μέση σύνταξη του Ι.Κ.Α. φθάνει μόλις τα 9.934 ευρώ ή η μέση σύνταξη του Οργανισμού Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών φθάνει στα 8.977 ευρώ;

Αυτά είναι τα στοιχεία τα οποία είναι καταλυτικά, που δείχνουν τις αδικίες του συστήματος και οι οποίες βεβαίως, αδικίες του συστήματος μόνο σταδιακά μπορούν να αντιμετωπιστούν. Αντιμετωπίζονται κάποιες από τις αδικίες με το παρόν νομοσχέδιο, αλλά όπως είπα η μεταρρύθμιση η οποία γίνεται είναι ήπια.

Θέλω να καταθέσω τα σχετικά στοιχεία που δείχνουν πως ο κρατικός προϋπολογισμός επιχορηγεί τις συντάξεις και τι μεγάλες διαφορές και αδικίες υπάρχουν μεταξύ των ασφαλιστικών ταμείων.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε συνάδελφε προχωρήστε. Θέσατε το ερώτημα και δεν είναι υποχρεωτική η απάντηση.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΗ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Έχω απαντήσει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το ερώτημα που θέτω εδώ, μας το έχουν θέσει απλοί εργαζόμενοι, μας το έχουν θέσει και ψηφοφόροι της Νέας Δημοκρατίας, μας το έχουν θέσει εκπρόσωποι φορέων και παρατάξεων και μας λένε, εκτός όλων των άλλων «τι εκτιμάτε, θα έχουμε και άλλο τέτοιο νομοσχέδιο στο μέλλον»; Γι' αυτό θέτουμε αυτό το ερώτημα, πέραν της δικής μας υποκειμενικής εκτίμησης να έχουμε και μία δεσμευτική απάντηση της Κυβέρνησης, την οποία θα επιμείνομε να την έχουμε, για τα Πρακτικά της Βουλής.

Ένα δεύτερο θέμα στο οποίο θέλω να σταθώ είναι το θέμα το οποίο θα το ονόμαζα δημοσιονομική τρομοκρατία.

Μιλώντας χθες ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας είπε το εξής: «Εάν η Νέα Δημοκρατία δεν προχωρήσει σε αυτήν τη μεταρρύθμιση, η νέα γενιά δεν θα πάρει ποτέ σύνταξη. Εάν δεν ψηφιστεί αυτό το νομοσχέδιο, οι νέες γενιές δεν θα πάρουν ποτέ σύνταξη». Και ο κύριος Υπουργός σήμερα τεκμηρίωσε αυτήν την άποψη λέγοντας ότι ο προϋπολογισμός πλήρως τα τελευταία εννέα χρόνια 91.000.000.000 ευρώ. Σας καλά να συγκρατήσετε ένα δεύτερο αριθμό εκτός από αυτόν.

Η κυρία Υπουργός μας είπε εδώ, ότι η εισφοροδιαφυγή είναι 6.000.000.000 ευρώ το χρόνο, άρα στα δέκα χρόνια η εισφοροδιαφυγή είναι 50.000.000.000 με 60.000.000.000 ευρώ.

Άρα, κύριε Υπουργέ, δεν λέτε την αλήθεια. Ο προϋπολογισμός δεν επιδοτεί τις συντάξεις, ο προϋπολογισμός δεν επιδοτεί τα ταμεία, ο προϋπολογισμός επιδοτεί την εισφοροδιαφυγή και μέσω της εισφοροδιαφυγής επιδοτεί το μη μισθολογικό κόστος εργασίας και το κάνετε άναρχα, σπάταλα και αυτό είναι το κόστος το οποίο πληρώνει ο ελληνικός λαός. Κι επειδή η εισφοροδιαφυγή αυξάνει με την απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων, το κόστος για το οποίο μιλάτε είναι το κόστος της απορρύθμισης, είναι το κόστος των νεοφιλελεύθερων πολιτικών, είναι το κόστος της δικής σας πολιτικής. Αυτό το κόστος πληρώνει ο ελληνικός λαός. Και ακριβώς γι' αυτό το δίλημμα είναι –και αυτό αφορά και το ΠΑ.ΣΟ.Κ.- συμβιβασμός με αυτήν την πολιτική ή ανατροπή της.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Δραγασάκη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Πρόεδρε, είχαμε ομόφωνα αποφασίσει να διεξαχθεί ονομαστική ψηφοφορία, επειδή έχουν υποβληθεί αιτήσεις και από το Κ.Κ.Ε και από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στις 12.30'.

Παρακαλώ το Σώμα γι' αυτό και αν μπορείτε να δεχθείτε και εσείς να μιλήσετε για πέντε λεπτά. Είναι δυνατόν να μιλήσετε για πέντε λεπτά, κύριε Πρόεδρε;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Για πέντε λεπτά περίπου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψει ...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ, ησυχία. Δεν μπορεί να συνεχιστεί έτσι η συζήτηση. Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ να καθίσετε στα έδρανα σας.

Συνεχίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Θα μου επιτρέψει ο συνάδελφος κ. Δραγασάκης να μην απαντήσω στη βολή του κατά του ΠΑ.ΣΟ.Κ., διότι πιστεύω ότι οι δυνάμεις της Αντιπολίτευσης πρέπει να εντοπίσουν την προσπάθειά τους στην αποκάλυψη της αναξιοπιστίας της Κυβέρνησης, της αναποτελεσματικότητας όσων λένε «δεν βαριέσαι, ας γίνει κάτι», της αναποτελεσματικότητας αυτού του νομοσχεδίου.

Εγώ άκουσα τον κύριο Υπουργό Οικονομίας, αλλά διερωτώμουν πραγματικά γιατί θα πρέπει να πάρω στα σοβαρά τους αριθμούς και τα επιχειρήματα που διατυπώνει ο αρμόδιος και επικεφαλής του οικονομικού τομέα μιας Κυβέρνησης, την οποία

γενικότερα και ειδικότερα στα ζητήματα που συζητούμε, χαρακτηρίζει πλήρης αναξιοπιστία.

Γιατί, κύριε Υπουργέ, θα λάβω σοβαρά υπ' όψιν και θα δεχτώ ότι μας εκθέτετε, όταν έχετε δώσει δείγμα γραφής και η Κυβέρνηση συνολικά και εσείς προσωπικά με την περίφημη πρωτοβουλία σας να καλύψετε πίσω από τις υποχρεώσεις μας και τις διαδικασίες για την κάλυψη των αμυντικών δαπανών της χώρας μία προσπάθεια. Δεν θα σας πω, γιατί δεν έχω τα στοιχεία ότι γνωρίζετε –αλίμονο εάν θα απευθύνουμε τέτοιες κατηγορίες– αλλά είχε ως αποτέλεσμα αυτή η πρωτοβουλία σας τη λεηλασία των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων.

Όταν, λοιπόν, με στελέχη σας κυβερνητικά και κομματικά πραγματοποιήθηκε αυτή η ληστεία –το τονίζω– των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων, με ποια αξιοπιστία εμφανίστε στη Βουλή των Ελλήνων και στον ελληνικό λαό και στον κόσμο που σας ψήφισε και ισχυρίζεστε ότι βάζετε τις βάσεις για την εξυγίανση του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας;

Ακόμη, οι πάντες και εσείς οι ίδιοι δεν μπορείτε να δικαιολογήσετε την αναξιοπιστία των λόγων του ίδιου του Πρωθυπουργού με τα περίφημα τρία «δεν». Στις χιουμοριστικές σελίδες του Τύπου και σίγουρα το καλοκαίρι στις επιθεωρήσεις θα προστεθεί και το τέταρτο «δεν», ότι απλούστατα δεν θα ισχύσει κανένα από τα τρία «δεν» που διακήρυσε ο Πρωθυπουργός στον ελληνικό λαό προεκλογικά.

Με ποια αξιοπιστία –το τονίζω– θα εμφανιστεί και στη συνέχεια παρουσιάζοντας ένα νόμο που δεν θα μπορεί να εφαρμοστεί; Όσοι έχουμε στοιχειώδη γνώση του νομοθετικού έργου, καταλαβαίνουμε ότι αυτός ο νόμος δεν πρόκειται να εφαρμοσθεί.

Και το γνωρίζετε καλύτερα. Και προφανώς επειδή το γνωρίζετε, γι' αυτό επί τέσσερα χρόνια δεν κάνατε απολύτως τίποτε και ό,τι κάνατε είχε αρνητική επίπτωση στα ασφαλιστικά ταμεία.

Διογκώθηκε η εισφοροδιαφυγή, για την οποία μέχρι και την τελευταία στιγμή και παραμονές των εκλογών μάλιστα, είχατε καταθέσει τροπολογία παράτασης του χρόνου ρυθμίσεως των οφειλών των διαφόρων μπαταξήδων απέναντι στο Ι.Κ.Α. και τα ασφαλιστικά ταμεία.

Διογκώσατε επίσης το σκέλος των δαπανών υγείας, για να βγαίνει γνωστή επιχείρηση ιδιωτικού θεραπευτηρίου να ανακοινώνει ότι μέσα σε ένα χρόνο είχε χίλια τοις εκατό αύξηση των κερδών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και βέβαια, κάνατε τις περίφημες λίστες του νυν δημάρχου, τότε Υπουργού Υγείας, και του εν συνεχεία διαδόχου του για τα φάρμακα, για τα οποία υπάρχει και θέμα σε ό,τι αφορά τον προεκλογικό χαρακτήρα αυτών των ρυθμίσεων, περιλαμβανομένης και της περιφημής τροπολογίας που κατετέθη μία μέρα πριν διαλυθεί η Βουλή, προφανώς γιατί αυτό επιθυμούσαν οι ενδιαφερόμενοι μπαταξήδες –επαναλαμβάνω– του ασφαλιστικού συστήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βοηθούσης και της άλλης Αριστεράς, η Νέα Δημοκρατία, αφού αγνόησε πλήρως το νόμο Ρέππα...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας):

Τώρα τι είναι αυτό;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ακούστε, κυρία Παπαρήγα, λέω τη γνώμη μου.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Προκαλείτε όμως!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Λέγω, λοιπόν, βοηθούσης και της άλλης Αριστεράς, ότι η Νέα Δημοκρατία προσπαθεί να ρίξει στάχτη στα μάτια των εργαζομένων και των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων για το νόμο Ρέππα.

Ο δε κ. Αλαβάνος του Συνασπισμού είπε να αγωνιστούμε ενάντια σε αυτό το νομοσχέδιο, αλλά ταυτόχρονα με τις προϋποθέσεις, τι θα γίνει με τον προ οκταετίας νόμο Ρέππα.

Ο νόμος Ρέππα προέβλεπε αναλογιστικές μελέτες και άνευ αυτών ούτε ένα βήμα για ενοποίηση των ασφαλιστικών ταμείων.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Μείωση των συντάξεων προέβλεπε.

Κύριοι συνάδελφοι, έχει υποβληθεί αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών του Κ.Κ.Ε. επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις», της οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

«Προς τον Πρόεδρο της Βουλής

κ. Δημήτριο Σιούφα

Κύριε πρόεδρε

Ζητάμε την διενέργεια ονομαστικής ψηφοφορίας κατά την ψήφιση επί της αρχής, του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας «Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές Διατάξεις».

Οι Βουλευτές

- 1) Παπαρήγα Αλέκα
- 2) Αλυσανδράκης Κώστας
- 3) Γκατζής Νικόλαος
- 4) Ζιώγας Ιωάννης
- 5) Καζάκος Κώστας
- 6) Καλαντίδου Σοφία
- 7) Κανέλλη Λιάνα
- 8) Κανταρτζής Αχιλλέας
- 9) Καραθανασόπουλος Νίκος
- 10) Καφαντάρη Λίλα
- 11) Κουμπούρης Δήμος
- 12) Μαρίνος Γιώργος
- 13) Μαυρίκος Γιώργος
- 14) Μελά Παναγιώτα
- 15) Μωραϊτής Νίκος
- 16) Νικολαΐδου Βέρα
- 17) Παντελάκη Ελπίδα
- 18) Πρωτούλης Γιάννης
- 19) Σκοπελίτης Σταύρος
- 20) Τσιόγκας Τάκης
- 21) Χαλβατζής Σπύρος
- 22) Χαραλάμπους Χαράλαμπος»

Θα αναγνώσω και τον κατάλογο των υπογραφόντων την αίτηση της ονομαστικής ψηφοφορίας, για να διαπιστωθεί εάν υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός για την υποβολή της.

Η κ. Αλεξάνδρα Παπαρήγα. Παρούσα.

Ο κ. Κωνσταντίνος Αλυσανδράκης. Παρών.

Ο κ. Νικόλαος Γκατζής. Παρών.

Ο κ. Ιωάννης Ζιώγας. Παρών.

Ο κ. Κωνσταντίνος Καζάκος. Παρών.

Η κ. Σοφία Καλαντίδου. Παρούσα.

Η κ. Λιάνα Κανέλλη. Παρούσα.

Ο κ. Αχιλλέας Κανταρτζής. Παρών.

Ο κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος. Παρών.

Η κ. Λίλα Καφαντάρη. Παρούσα.

Ο κ. Δήμος Κουμπούρης. Παρών.

Ο κ. Γεώργιος Μαρίνος. Παρών.

Ο κ. Γεώργιος Μαυρίκος. Παρών.

Η κ. Εύα Μελά. Παρούσα.

Ο κ. Νικόλαος Μωραϊτής. Παρών.

Η κ. Βέρα Νικολαΐδου. Παρούσα.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός υπογραφόντων την αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών από την πλευρά του Κομμουνιστικού Κόμματος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ να ολοκληρώσω πρώτα.

Κύριοι συνάδελφοι, έχει υποβληθεί αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών του Π.Α.Σ.Ο.Κ., επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές διατάξεις», της οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

«Προς

Τον Πρόεδρο

της Βουλής των Ελλήνων

Αθήνα 18 Μαρτίου 2008

ΑΙΤΗΣΗ

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ

Οι υπογράφοι Βουλευτές ζητούμε να γίνει ονομαστική ψηφοφορία επί της Αρχής του Σχεδίου Νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας «Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις».

Οι Βουλευτές

Χρήστος Παπουτσής

Εύη Χριστοφιλοπούλου

Δημήτριος Ρέππας

Γρηγόρης Νιώτης

Γεώργιος Ντόλιος

Τσετίν Μάντατζη

Κων/νος Σπηλιωτόπουλος

Αθανασία Μερντίτη

Αικατερίνη Περλεπέ

Ιωάννης Διαμαντίδης

Μιλτιάδης Βέρρας

Βασίλειος Κεγκέρογλου

Θεόδωρος Πάγκαλος

Ευάγγελος Παπαχρήστος

Μάρκος Μπόλαρης

Ιωάννης Σκούλας

Συλβάνα Ράπτη

Ηλίας Λαμπίρης

Βασίλειος Έξαρχος

Κων/νος Σκανδαλίδης

Τηλέμαχος Χυτήρης

Δημήτριος Λιντζέρης

Σοφία Σακοράφα

Μιλένα Αποστολάκη

Ευάγγελος Αργύρης»

Θα αναγνώσω και τον κατάλογο των υπογραφόντων την αίτηση της ονομαστικής ψηφοφορίας, για να διαπιστωθεί αν υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός για την υποβολή της.

Ο κ. Χρήστος Παπουτσής. Παρών.

Η κ. Παρασκευή Χριστοφιλοπούλου. Παρούσα.

Ο κ. Δημήτριος Ρέππας. Παρών.

Ο κ. Γρηγόρης Νιώτης. Παρών.

Ο κ. Γεώργιος Ντόλιος. Παρών.

Ο κ. Τσετίν Μάντατζη. Παρών.

Ο κ. Κωνσταντίνος Σπηλιόπουλος. Παρών.

Η κ. Αθανασία Μερντίτη. Παρούσα.

Η κ. Αικατερίνη Περλεπέ. Παρούσα.

Ο κ. Ιωάννης Διαμαντίδης. Παρών.

Ο κ. Μιλτιάδης Βέρρας. Παρών.

Ο κ. Βασίλειος Κεγκέρογλου. Παρών.

Ο κ. Θεόδωρος Πάγκαλος. Παρών.

Ο κ. Ευάγγελος Παπαχρήστος. Παρών.

Ο κ. Μάρκος Μπόλαρης. Παρών.

Ο κ. Ιωάννης Σκούλας. Παρών.

Η κ. Συλβάνα Ράπτη. Παρούσα.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός υπογραφόντων την αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών.

Πριν από αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα σας διαβάσω την επιστολή, την οποία έστειλε ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας και Αρχηγός του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, που αναφέρει τα κάτωθι:

«Κύριε Πρόεδρε, η Κοινοβουλευτική Ομάδα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού απεχώρησε από τη συζήτηση «επί της αρχής» του νομοσχεδίου: «Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές

Καραθανασόπουλος Νικόλαος	+	A' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	
Τσοούκαλης Νικόλαος	+	Καραμανλής Κωνσταντίνος	+
		Γκιουλέκας Κωνσταντίνος	+
ΝΟΜΟΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ		Ιωαννίδης Ιωάννης	+
Μπασιάκος Ευάγγελος	+	Ορφανός Γεώργιος	+
Γιαννάκης Μιχαήλ	+	Ράππη Ελένη	+
Κουτσούμπας Ανδρέας	+	Καλαφάτης Σταύρος	+
Τόγιας Βασίλειος	+	Τζιτζικώστας Απόστολος - Ιωάννης	+
		Βενιζέλος Ευάγγελος	+
ΝΟΜΟΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ		Καστανίδης Χαράλαμπος	+
Φώλιας Χρήστος	+	Αράπογλου Χρυσή	+
		Καϊλή Ευδοξία - Εύα	+
ΝΟΜΟΣ ΔΡΑΜΑΣ		Μαγκριώτης Ιωάννης	+
Δαϊλάκης Σταύρος	+	Ζιώγας Ιωάννης	+
Τζίμας Μαργαρίτης	+	Καλαντίδου Σοφία	+
Αηδόνης Χρήστος	+	Κουράκης Αναστάσιος	+
		Καρατζαφέρης Γεώργιος	
ΝΟΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ		B' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	
Παυλίδης Αριστοτέλης	+	Καράογλου Θεόδωρος	+
Βαληνάκης Ιωάννης	+	Σαλαγκούδης Γεώργιος	+
Καραμάριος Αναστάσιος	+	Ρεγκούζας Αδάμ	+
Νικητιάδης Γεώργιος	+	Γερανίδης Βασίλειος	+
Ζωίδης Νικόλαος	+	Τσιόκας Θεοχάρης	+
		Αμμανατίδου - Πασχαλίδου Ευαγγελία (Λίτσα)	+
ΝΟΜΟΣ ΕΒΡΟΥ		Βελόπουλος Κυριάκος	
Δερμεντζόπουλος Αλέξανδρος	+		
Γεροντόπουλος Κυριάκος	+	ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	
Κελέτσης Σταύρος	+	Καλογιάννης Σταύρος	+
Ντόλιος Γεώργιος	+	Τασούλας Κωνσταντίνος	+
		Παντούλας Μιχαήλ	+
ΝΟΜΟΣ ΕΥΒΟΙΑΣ		Αργύρης Ευάγγελος	+
Κεδίκογλου Συμεών (Σίμος)	+	Αλυσανδράκης Κωνσταντίνος	+
Μαρκόπουλος Κωνσταντίνος	+		
Λιάσκος Αναστάσιος	+	ΝΟΜΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ	
Περλεπέ-Σηφουνάκη Αικατερίνη	+	Καλαντζής Γεώργιος	+
Παπαγεωργίου Γεώργιος	+	Παναγιωτόπουλος Νικόλαος	+
Μαρίνος Γεώργιος	+	Χριστοφολογιάννης Δημήτριος	+
		Τιμοσίδης Μιχαήλ	+
ΝΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ			
Καρανίκας Ηλίας	+	ΝΟΜΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ	
		Σιούφας Δημήτριος	+
ΝΟΜΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ		Τσιάρας Κωνσταντίνος	+
Βαρβαρίγος Δημήτριος	+	Ταλιαδούρος Σπυριδών	+
		Αναγνωστόπουλος Γεώργιος	+
ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ		Ρόβλιας Κωνσταντίνος	+
Κοντογιάννης Γεώργιος	+		
Κανελλοπούλου Κρινιώ	+	ΝΟΜΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	
Αδρακτάς Παναγιώτης	+	Μπουζάλη Παρασκευή	+
Τζαβάρας Κωνσταντίνος	+	Πετσάλνικος Φίλιππος	+
Κουτσούκος Γιάννης	+		
Κατρίνης Μιχάλης	+	ΝΟΜΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ	
		Δένδιας Νικόλαος-Γεώργιος	+
ΝΟΜΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ		Γκερέκου Αγγελική (Αντζελα)	+
Χαλκίδης Μιχαήλ	+	Χαραλάμπος Χαράλαμπος	+
Φωτιάδης Ηλίας	+		
Τσαβδαρίδης Λάζαρος	+	ΝΟΜΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ	
Σιδηρόπουλος Αναστάσιος	+	Παρίσης Αλέξανδρος	+
ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ		ΝΟΜΟΣ ΚΙΛΚΙΣ	
Κεφαλογιάννης Εμμανουήλ	+	Κιλτίδης Κωνσταντίνος	+
Αυγενάκης Ελευθέριος	+	Τσιτουρίδης Σάββας	+
Μπαντουβάς Κωνσταντίνος	+	Φλωρίδης Γεώργιος	+
Κεγκέρογλου Βασίλειος	+		
Στρατάκης Εμμανουήλ	+	ΝΟΜΟΣ ΚΟΖΑΝΗΣ	
Σκουλάς Ιωάννης	+	Κασαπίδης Γεώργιος	+
Σκραφνάκη Μαρία	+	Τσιαρτσιώνης Νικόλαος	+
Αλαβάνος Αλέξανδρος	+	Παπαδόπουλος Μιχάλης	+
		Παπακωνσταντίνου Γεώργιος	+
ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ		Αθανασιάδης Αλέξανδρος	+
Μπέζας Αντώνιος	+		

Σκουλάκης Εμμανουήλ +

ΝΟΜΟΣ ΧΙΟΥ
Κοσμίδης Ιωάννης +
Τσουρή Ελπίδα +

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ: «ΝΑΙ» 152
.....".....".....: «ΟΧΙ» 137
ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ 289
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ»

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Συνεπώς το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

(Στο σημείο αυτό η Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Παπαρήγα και οι Βουλευτές του κόμματός της αποχωρούν από την Αίθουσα)

Εισερχόμεθα στη συζήτηση των άρθρων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ύστερα από συνεννόηση την οποία έκανα με τους εκπροσώπους των κομμάτων, προτείνω στο Σώμα τα άρθρα να συζητηθούν σε τρεις ενότητες. Η πρώτη ενότητα, η οποία αφορά τα διοικητικά θέματα των ασφαλιστικών φορέων, περιλαμβάνει τα άρθρα 1 έως και 139. Η δεύτερη ενότητα περιλαμβάνει τα άρθρα 140 έως και 145 και η τρίτη ενότητα τα άρθρα 146 μέχρι και το ακροτελεύτιο. Η συζήτηση επί των άρθρων να διαρκέσει σήμερα μέχρι τις 16.00' και να ξεκινήσουμε πάλι στις 18.00' μέχρι τις 3.30' το πρωί.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Αμέσως.

Επειδή έχουν απομείνει ομιλητές επί της αρχής και είναι σαράντα έξι, προτείνω –το έχουμε άλλωστε συμφωνήσει- να προηγηθούν οι συνάδελφοι αυτοί, οι οποίοι θα μιλήσουν και επί της αρχής και επί των άρθρων για οκτώ λεπτά, όπως και οι υπόλοιποι Βουλευτές οι οποίοι θα εγγραφούν στην πρώτη ενότητα των άρθρων μετά τους εισηγητές και τους ειδικούς αγορητές. Για τους εισηγητές και τους ειδικούς αγορητές ο χρόνος θα είναι δέκα λεπτά με ανοχή ενός λεπτού, έντεκα λεπτά.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το Σώμα συνεφώνησε ομοφώνως.

Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζήτησα το λόγο επί του Κανονισμού. Θέλετε και το σχετικό έγγραφο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Όχι, δεν χρειάζεται, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εκφράσατε τη δυσφορία σας σχετικά με τη διατύπωση του εγγράφου του Προέδρου του ΛΑ.Ο.Σ.. Όμως, δεν αρκεί αυτό. Νομίζω ότι πρέπει να λειτουργούμε και, εν πάση περιπτώσει, να προσπαθούμε να λειτουργήσουμε έτσι που να μην αισθάνεται την ανάγκη κανείς να διατυπώσει χαρακτηρισμούς, όπως αυτόν για τους οποίο ενοχληθήκατε ως Πρόεδρος του Σώματος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Και πιστεύω ότι ενοχληθήκατε όλοι, κύριε Πρόεδρε, όχι μόνο εγώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Και εμείς εδώ ενοχληθήκαμε, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Εντάξει, και ο κ. Τραγάκης ενοχλήθηκε επίσης.

Κύριε Πρόεδρε, εδώ από θέσεις ευθύνης και εγώ ως Πρόεδρος του Σώματος και εσείς ως επικεφαλής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας επί πολλά χρόνια προσπαθήσαμε να λειτουργήσουμε όσο το δυνατόν καλύτερα το Κοινοβούλιο.

Εγώ δεν είμαι διατεθειμένος –και είμαι βέβαιος πως ούτε και εσείς θα είστε διατεθειμένος- να διολισθήσει η λειτουργία μας εκεί που θα δίνεται –δικαιολογημένα ή όχι, είναι άλλο θέμα- η δυνατότητα να χαρακτηρίζεται η λειτουργία μας κοινοβουλευτική παράωδία.

Όπως ξέρετε ο Κανονισμός της Βουλής ορίζει στα σχετικά άρθρα –στο 107 και το 110- ότι οι συζητήσεις γίνονται κατ' άρθρον και ότι κάθε άρθρο συζητείται και ψηφίζεται χωριστά. Επίσης, προβλέπει κατ' εξαίρεση –και είναι ουσιαστικά η παράγραφος 10 του άρθρου 107, την οποία στην πράξη αποδεχτήκαμε όλοι και εφαρμόζουμε- να γίνεται συζήτηση σε ενότητες.

Μάλιστα διαφυλάχθηκε πάντοτε το δικαίωμα της Αντιπολιτεύσεως να ζητεί και ο Πρόεδρος να φροντίζει, μεταξύ της Πλειοψηφίας και της Μειοψηφίας, να βρίσκεται κάποια μέση λύση, ώστε να μην υποχρεώνεται αίφνης η εισηγήτρια του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η κ. Χριστοφιλοπούλου, να μιλήσει έντεκα λεπτά επί εκατόν σαράντα άρθρων. Πώς θα αποκλείσουμε τότε, κύριε Πρόεδρε, το ενδεχόμενο να μας πουν ότι πρόκειται περί κοινοβουλευτικής παραωδίας;

Επίσης, σας υπενθυμίζω ότι πάντοτε ο Πρόεδρος του Σώματος ρωτούσε τη Βουλή, τα κόμματα και ιδιαίτερα τα κόμματα της Αντιπολιτεύσεως αν κάποιο ή κάποια από τα άρθρα είτε ένα είτε περισσότερα κόμματα ζητούν να συζητηθούν χωριστά από μια ενότητα.

Η Έδρα δεν πρέπει να χαμογελάει, κύριε Πρόεδρε, όταν οι Βουλευτές απευθύνονται στο Προεδρείο. Αναφέρομαι γενικώς στους ευρισκόμενους επί της Έδρας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Εγώ δεν είδα κανέναν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Εγώ γέλασα, κύριε Πρόεδρε;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν είδατε, κύριε Τραγάκη. Εντάξει. Δεν είναι ανάγκη ό,τι γίνεται να το επιβεβαιώνετε ή όχι εσείς. Και άλλοι βλέπουμε ή ακούμε σ' αυτήν την Αίθουσα.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ούτε εγώ είδα κανέναν. Τι πράγματα είναι αυτά;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Με συγχωρείτε, σε μένα το απευθύνετε αυτό, κύριε Πρόεδρε;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν απευθύνομαι προσωπικά σε εσάς. Μίλησα γενικώς για την Έδρα.

Προχωρώ, κύριε Πρόεδρε. Η εξαίρεση αυτή να συζητούμε άρθρα σε ενότητες έχει τον προφανή λόγο όχι να φαλκιδεύουμε την ουσία των συζητήσεών μας, αλλά εκεί που είναι προφανές ότι υπάρχουν διατάξεις είτε λεπτομερείς, που δεν χρειάζονται ιδιαίτερη χωριστή συζήτηση κατ' άρθρον, να διευκολύνουμε τη συζήτηση.

Συζητήσατε και με τους εκπροσώπους των κομμάτων και γι' αυτό παρακαλώ όλους να σεβαστούμε –όπως είμαι βέβαιος ότι τον Κανονισμό- τον Κανονισμό μας και να μη συζητήσουμε αίφνης όλα τα κεφάλαια που συγκεντρώνονται στα άρθρα 1-139 σε μια ενότητα. Εκεί υπάρχουν ζητήματα τα οποία σαφώς πρέπει να συζητηθούν χωριστά.

Στη συνέχεια για το μέγα θέμα της μητρότητας, των γυναικών, της οικογένειας, δεν νομίζω ότι θα πρέπει αυτό το θέμα, κυρία Υπουργέ –γιατί εσείς έχετε λόγο στη διαδικασία αυτή για το τι θέλει και η Κυβέρνηση- να πνιγεί σε μια ενότητα πλείστων όσων αντικειμένων.

Τα όρια της ηλικίας συνταξιοδότησης, κύριε Πρόεδρε, ένα από τα περίφημα «δεν» του Πρωθυπουργού, κι αυτό πρέπει να πνιγεί μέσα στο σωρό, σαν να έχουμε εδώ πλίνθους και κέρατους ατάκτως ερριμμένους; Τα κίνητρα επίσης, παραμονής ή όχι στην εργασία. Οι κοινωνικοί πόροι. Το μέγα θέμα της εισφοροδιαφυγής. Αυτά, κύριε Πρόεδρε, νομίζετε ότι πρέπει ...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αυτά τώρα ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Σας παρακαλώ!
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Με την άδεια του κ. Τραγάκη, διότι εάν ήταν στην Έδρα ...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Έχει υποβληθεί γραπτό αίτημα επί του Κανονισμού κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ!

Κύριε Πρόεδρε, ζητήσατε τον λόγο επί του Κανονισμού...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, όπως ξέρετε επί του Κανονισμού ομιλώ, αλλά εδώ υπάρχουν πράγματα που πρέπει να τα σεβαστούμε. Σε άλλη αίθουσα, κύριε Πρόεδρε –και έχετε ευθύνη- έχει φιμωθεί η Αντιπολιτεύση. Μιλώ για την Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας.

συζήτηση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Στο τέλος της συζήτησης όλων η στο τέλος της κάθε ενότητας;

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Στο τέλος, κύριε Πρόεδρε. Τι είναι αυτά;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριε Παπουτσή, παρακαλώ πάρα πολύ. Ο Κανονισμός είναι σαφής.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ό,τι γράφει ο Κανονισμός.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ολοκληρώνεται η συζήτηση επί των άρθρων και τα άρθρα ψηφίζονται κανονικά με τη διαδικασία, την οποία τη γνωρίζετε. Δεν ψηφίζονται επί των ενότητων.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Στο τέλος, λοιπόν, κάθε ενότητας, μας λέτε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Στο τέλος της κάθε ενότητας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Βεβαίως. Κάθε άρθρου. Όχι κάθε ενότητας, κύριε Πρόεδρε. Όταν μπαίνουμε στη ψηφοφορία επί των άρθρων γίνεται στο σύνολο των άρθρων.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Όχι. Μην κάνετε αυτό το λάθος..

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Παρακαλώ. Όταν έρθει αυτή η στιγμή, να το ξανασυζητήσουμε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Όχι. Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε. Έθεσα το θέμα αυτό τώρα γιατί χρειάζεται διευκρίνιση τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Θα εφαρμοστεί ο Κανονισμός, κύριε Παπουτσή. Δεν είναι θέμα να αποφασίσω εγώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κι εγώ θέλω το λόγο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Έχετε το λόγο για δυο λεπτά, κύριε Λαφαζάνη. Αμέσως μετά θα μιλήσετε εσείς, κύριε Παναγιωτόπουλε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ θέλω την προσοχή σας διότι εδώ ίσως να θεωρούν κάποιοι ότι από την πλευρά της Αντιπολίτευσης γίνεται μια προσπάθεια απλώς κωλυσιεργίας για λόγους πολιτικής σκοπιμότητας. Δεν υπάρχει από την πλευρά μας και νομίζω απ' όλους...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Δεν έβαλε κανένας τέτοιο θέμα, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μα, δεν σας είπα ότι το βάλατε. Αλίμονο!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Μα τότε επί ανυπάρκτου θέματος εικάζετε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ξέρω τι σας λέω –μην μου τρώτε το χρόνο- γιατί πολλοί το λένε αυτό. Δεν το λέτε εσείς, αλλά το έχω ακούσει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κι όχι μόνο εμείς. Νομίζω και κανείς μέσα στην Αίθουσα δεν διέτυψε τέτοια άποψη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Το έχω ακούσει. Δεν είναι ανάγκη να ακουστεί στην Αίθουσα, κύριε Πρόεδρε. Ψιθυρίζεται. Μιλάμε όλοι μεταξύ μας. Αλίμονο! Δεν είναι κακό αυτό που είπα.

Όμως πρέπει να λάβετε υπόψιν σας ότι υπάρχει ένα θέμα ουσίας.

Κάθε Ταμείο, το οποίο δημιουργείται με αυτό το άρθρο, αφορά εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους, αφορά ειδικότερα ταμεία. Σας μιλώ ειλικρινά ότι για να τοποθετηθώ –ως εισηγητής σας μιλάω και θα το δείτε στην πράξη- σε κάθε ενότητα που αφορά ταμείο, πρέπει να μιλήσω με λεπτομέρειες και για ειδικότερα θέματα. Δεν γίνεται! Διότι αν δεν το κάνουμε, θα κατηγορηθούμε, κύριε Πρόεδρε –όπως θα κατηγορηθείτε κι εσείς- ότι παρακάμπουμε μείζονα θέματα που αφορούν εργαζόμενους!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το άκουσα με προσοχή, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Σας παρακαλώ, λοιπόν, να πάμε τη συζήτηση κατά ταμείο έστω, κάθε Ταμείο ξεχωριστά, και να έχουμε το χρόνο να αναπτύξουμε τις απόψεις μας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Επαναλαμβάνω ότι το άκουσα με προσοχή, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εν πάση περιπτώσει, θέλω να

πιστεύω ότι δεν θα μιλάμε σε ώτα μη ακούντων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Καλώς, κύριε Λαφαζάνη. Σας άκουσα με προσοχή.

Ορίστε, κύριε Παναγιωτόπουλε, έχετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ δεν θα πω ότι δεν είναι ειλικρινείς οι συνάδελφοι όλων των πτερύγων της Αντιπολίτευσης που θέτουν συγκεκριμένες ενστάσεις για τη συζήτηση εδώ. Όμως, θα πρέπει, από τη μία πλευρά, να καταλάβουμε ότι η συζήτηση θα πρέπει να προχωρήσει σε βάθος, αλλά και να εξαντληθεί στο πλαίσιο των συνεδριάσεων που έχουν τεθεί και έχουν προαποφασιστεί. Το ένα είναι αυτό.

Δεύτερον, με τη διαδικασία που αποφασίστηκε σήμερα, δηλαδή να ξεκινήσουν με τις ομιλίες τους επί των άρθρων οι συνάδελφοι που δεν πρόλαβαν να μιλήσουν επί της αρχής –και είναι μια δοκιμασμένη και επιτυχή διαδικασία στο Κοινοβούλιό μας- νομίζω ότι όλοι οι συνάδελφοι μπορούν να μιλήσουν, μπορούν να εξειδικεύσουν την άποψή τους. Τα θέματα, βεβαίως, είναι βαριά και οι κρίσεις, οι οποίες θα εκτεθούν και θα διατυπωθούν, μπορούν και αυτές εύκολα να κατηγοριοποιηθούν.

Το νομοσχέδιο δεν είναι ρυθμίσεις ατάκτως ερριμμένες. Είναι ρυθμίσεις που υπάγονται σε συγκεκριμένη πολιτική, σε συγκεκριμένους άξονες μεταρρυθμίσεων και αλλαγών στο κοινωνικό ασφαλιστικό σύστημα της χώρας! Και στο κάτω-κάτω στη Βουλή δεν κάνουμε περιπτώσιολογία. Κάνουμε πολιτική κριτική τεκμηριωμένη. Έχουμε, λοιπόν, τη δυνατότητα να προχωρήσουμε σ' αυτό.

Όμως, επειδή μίλησε για την αποκατάσταση της αλήθειας ο αξιότιμος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, θέλω να αναφερθώ σε κάτι που εμένα με πείραξε, κύριε Πρόεδρε, και με πείραξε ως μέλος της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας!

Ακούστηκε ότι στη συγκεκριμένη Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή έχει φιμωθεί η Αντιπολίτευση. Οτιδήποτε άλλο πλην αυτού! Έχουν γραφτεί στα Πρακτικά συγκεκριμένες παρεμβάσεις εμού, παρεμβάσεις κριτικής προς τον Πρόεδρο, τον εξάιρετο συνάδελφο και πρώην Γενικό Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας, για το γεγονός ότι παρέχεται χρόνος χωρίς κανένα περιορισμό σε όλα τα στελέχη της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που παρίστανται και ομιλούν στη συγκεκριμένη επιτροπή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Καλώς, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Για όνομα του Θεού! Δεν μπορούμε να αλλοιώνουμε την κατάσταση που επικρατεί στην πραγματικότητα, κατ' αυτόν τον τρόπο!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Καλώς, κατεγράφη, ευχαριστώ.

Κατόπιν τούτου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στη συζήτηση της πρώτης ενότητας.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπαίνοντας στη συζήτηση επί των άρθρων αυτού του νομοσχεδίου και ιδιαίτερα στην πρώτη ενότητα, την ενότητα των άρθρων από το 1 μέχρι το 139 που αφορά το κατ' εξοχήν κομμάτι, τον κεντρικό πυρήνα, αυτού του νομοσχεδίου που είναι η ενοποίηση των Ταμείων. Προσπαθώντας να εξηγήσω στο Σώμα από την πλευρά του εισηγητή της Πλειοψηφίας, ποια είναι η κεντρική ιδέα, πώς υλοποιείται, πώς ανταπεξέρχεται το νομοσχέδιο αυτό στην κορυφαία αυτή μεταρρύθμιση, την οποία εισηγείται η Κυβέρνηση, θα πρέπει πρώτα και πάνω από όλα να πω δυο λόγια για τη συζήτηση, η οποία προηγήθηκε τις δυο προηγούμενες ημέρες.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Μαρκόπουλε, σταματήστε ένα λεπτό.

Παρακαλώ να αποκαταστήσει η ηρεμία στην Αίθουσα. Παρα-

στε. Εμείς κάνουμε έξι φορείς κύριας ασφάλισης, με λεπτομέρειες, σαφέστατα πολύ πιο ευέλικτο σχήμα από τα τρία ταμεία και διαφωνείτε.

Και αναρωτιέμαι. Όταν εσείς, όπως λέτε, όποτε γίνετε κυβέρνηση, θα πάρετε το νομοσχέδιο πίσω, θα κάνετε τα πέντε ταμεία κύριας ασφάλισης τρία; Δηλαδή θα τα συμπύξτε ακόμα περισσότερο; Γιατί δεν το διευκρινίζετε αυτό στους πολίτες που λέτε ότι είναι δύο εκατομμύρια και είναι απέξω; Γιατί δεν τους λέτε ότι παίρνοντας πίσω το δικό μας νομοσχέδιο, θα φέρετε το δικό σας το οποίο είναι ακόμα πιο πολύπλοκο; Πείτε επιτέλους τι θέλετε να κάνετε. Έχετε δικαίωμα να έχετε αντιρρήσεις, αλλά έχετε και υποχρέωση απέναντι σ' αυτούς που ανησυχούν. Γιατί κάθε φορά που η υπεύθυνη κυβέρνηση του τόπου αγγίζει το ασφαλιστικό σύστημα υπάρχει ανασφάλεια.

Και εσείς τι κάνετε τώρα; Δεν συμβάλλετε στο διάλογο. Επενδύετε πάνω στην ανασφάλεια των πολιτών. Εσείς τους στέλνετε σε πρόωγη συνταξιοδότηση. Εσείς διασπείρετε ζιζάνια. Εσείς δημιουργείτε μια εικόνα κοινωνικής αναταραχής, ενώ στην πραγματικότητα οι προθέσεις της Κυβέρνησης είναι διαφανέστατες. Είναι αυτό το οποίο αναγράφεται παραδείγματος χάρι για το ασφαλιστικό της Δ.Ε.Η., το οποίο λέει ότι είναι σεβαστές οι αποφάσεις οι οποίες υπάρχουν μεταξύ της Δ.Ε.Η., της πολιτείας και της ΓΕΝ.Ο.Π.-Δ.Ε.Η. σε ό,τι έχει να κάνει με τα δικαιώματα αυτά που έχουν λαμβάνειν οι ασφαλισμένοι σε χρήση, σε υπηρεσίες, σε εξυπηρέτηση.

Και είναι περιττολογία, κυρία Υπουργέ, αυτό το οποίο θα πω και το λέω μετά λόγου γνώσεως, υπερβάλλοντας ενδεχομένως τη θέση μου ως εισηγητή της Πλειοψηφίας. Είναι περιττολογία, για παράδειγμα, στο άρθρο 132 να γράψουμε ότι αυτό που περιγράφεται και εννοείται είναι ότι συμπεριλαμβάνει το άρθρο 34 του ν. 2773/1999.

Κυρία Υπουργέ, επειδή υπερβάλλω και το ξέρω και επειδή ξεπερνάω τα εσκαμμένα και για να υπάρχει απόλυτη διαφάνεια -αλλά και γιατί ο μεσαίος χώρος και ο ριζοσπαστικός φιλελευθερισμός τρέφονται από τη διαφάνεια και η συνεργασία μας με τους κοινωνικούς εταίρους στηρίζεται στη διαφανή τοποθέτηση των ζητημάτων- θα ήθελα να παρακαλέσω να γραφεί αυτό, όχι γιατί δεν υπάρχει μέσα, αλλά για να μην υπάρχει ψήγμα ούτε να μπορεί να δοθεί δικαίωμα σε κανέναν να υποκρίνεται -διότι περί υποκρισίας πρόκειται- ότι εμείς κάτι πάμε να πάρουμε απ' αυτά που έχουν συμφωνηθεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Μαρκόπουλε, έχετε ένα λεπτό ακόμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ένα λεπτό. Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας, αλλά αντιλαμβάνεστε τη σπουδαιότητα.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τι ακριβώς θέλετε να γραφεί, κύριε συνάδελφε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Παναγιωτόπουλε, εσείς που έχετε θητεύσει στο Υπουργείο, θα ήθελα στο άρθρο 132 το οποίο τελειώνει λέγοντας: «τα συμφωνηθέντα ισχύουν», να γραφεί το απλούστερο -το οποίο είναι υπερβολή- δηλαδή ότι είναι η παράγραφος 12 του άρθρου 34 του ν. 2773/1999, για να μην υπάρχει καμμία, μα καμμία ανησυχία και για να τελειώνουμε μ' αυτήν την ιστορία.

Δεν είναι δυνατόν να φαλκιδεύεται η πεμπτουσία αυτού του σχεδίου νόμου, που πράγματι είναι μεγαλειώδες.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Τόσο απλό ήταν, ώστε αναγκάζετε εσείς εδώ να το πείτε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Διαφωνείτε, κύριε Πρόεδρε;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Όχι, αλλά λέω τόσο απλό ήταν, ώστε αναγκάζετε εσείς...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, είναι υπερβολή αυτό που λέω.

Αν μου επιτρέπετε το διάλογο και με σεβασμό στην προσφορά σας στο Κοινοβούλιο, θα ήθελα να σας πω ότι αυτό που ζητώ αποτελεί μία υπερβολή. Το ζητώ, όμως, και θα ήθελα τα κόμματα να τοποθετηθούν, για να λήξει αυτή η διχογνωμία,

γιατί δεν νομίζω ότι και εσείς προσωπικά, αλλά και ως παράταξη θα θέλατε να παραμείνει έωλο αυτό το ερωτηματικό.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ - ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Όχι έωλο, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Για το Π.Α.Σ.Ο.Κ., όχι για την Κυβέρνηση. Είπα ότι είναι υπερβολή.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ - ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Υπάρχει και επαναβεβαιώνεται όλο το άρθρο 34 του ν.2773/1999. Με συγχωρείτε που διακόπτω.

Βλέπω και τον κ. Κακλαμάνη, ο οποίος χαμογελάει. Πιστεύω, κύριε Πρόεδρε, ότι σκέπτεστε πως είναι τόσο λεπτομερής αυτός ο νόμος...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Όχι. Είπα ότι εάν ήταν τόσο απλό...

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ - ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Περιμένετε να σας απαντήσω. Είναι τόσο λεπτομερής αυτός ο νόμος που αμφιβάλλω αν έχει έρθει ξανά τόσο λεπτομερής νόμος. Έχουμε μπει και στην τελευταία λεπτομέρεια. Ενώ καλύπτεται απόλυτα από το άρθρο, αυτό το οποίο ζητάτε είναι ως εκ του περισσού. Και το ζητούν και τα άλλα κόμματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Να κάνω και εγώ τώρα μία παρέμβαση, μία παρατήρηση; Ο πρώην Πρόεδρος διακόπτει, η κυρία Υπουργός μιλάει καθημνη, ο εισηγητής παραμένει άφωνος και ο Πρόεδρος απλά προεδρεύει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, εμένα δεν με ενοχλεί. Αν αυτό υπηρετεί τον κεντρικό μας στόχο, εμένα προσωπικά με χαροποιεί, παρά το γεγονός ότι ο Κανονισμός δεν τηρείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Εγώ αναφέρομαι στα καθήκοντα του Προεδρεύοντος. Καμμία συνομιλία δεν γίνεται χωρίς την άδεια του Προεδρείου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αναλαμβάνω την ευθύνη εγώ, κύριε Πρόεδρε, ως ομιλητής εκ του Βήματος.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ - ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Και εγώ, κύριε Πρόεδρε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Επίσης, θα ήθελα να παρακαλέσω όσον αφορά το άρθρο το οποίο αφορά τους υπαλλήλους των συνεταιρισμών -που βεβαίως, η κυρία Υπουργός παρά την κεντρική ιδέα του σχεδίου νόμου και παρά τις αντιρρήσεις που είχε, απεδέχθη την παράταση μέχρι την 1η Ιανουαρίου του 2010 των ωφελημάτων της συμφωνίας που είχαν- να το παρατείνουμε μέχρι την 31η Δεκεμβρίου του 2010, αν βέβαια αυτό είναι δυνατόν και αν τα κόμματα συμφωνούν και αν αυτό υπηρετεί, αν θέλετε, την περίσωση μιας συμφωνίας την οποία είχαν αυτοί οι εργαζόμενοι, οι οποίοι σήμερα δεν έχουν τη δουλειά τους. Και προτείνω να το κάνουμε αυτό, δεχόμενοι ότι η κοινωνική ευαισθησία είναι ίσως το πιο σημαντικό σε ένα διάλογο για το ασφαλιστικό σύστημα.

Και κλείνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, άλλη μια φορά για την ανοχή σας- λέγοντας ότι η βιωσιμότητα των ταμείων και η πεμπτουσία αυτού του σχεδίου νόμου έχει να κάνει με τη σωτηρία της σύνταξης, της κοινωνικής ασφάλισης των αδυνάμων. Γι' αυτούς αγωνιζόμαστε. Γιατί οι «δυνατοί» δεν έχουν ίσως τόσο πολλή ανάγκη -έχουν ανάγκη, αλλά ίσως όχι τόσο πολλή- παρόμοια νομοθετήματα. Διότι κράτη χωρίς εξορθολογισμένο σύστημα υγείας και σύστημα ασφάλισης, θεωρώ ότι δεν είναι πραγματικά δημοκρατικά κράτη.

Και τελειώνω, λέγοντας μία μόνο κουβέντα. Επιλέξατε να είστε απόντες. Εγώ κάνω έκκληση να είστε παρόντες σ' αυτό το οποίο έψαχνε το πολιτικό σύστημα για πάρα πολλές δεκαετίες και το οποίο υλοποιείται τώρα. Έχετε κέρδος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, αν συμμετέχετε σε μια ιστορία η οποία θα σώσει το ασφαλιστικό σύστημα με τις διορθώσεις τις οποίες θα υποβάλετε. Διότι οι πολίτες αυτής της χώρας ελπίζουν σε όλους μας και κρίνονται όλοι. Κρίνονται οι κυβερνώντες. Κρίνονται και οι αντιπολιτευόμενες από τον τρόπο με τον οποίο ασκούν την αντιπολιτευή τους.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς; Σε τι σας ενδιαφέρει αυτό κυρία Υπουργέ; Τι σχέση έχει η Κεφαλαιαγορά με τον Ο.Α.Ε.Ε.; Αναρωτιέμαι κύριοι συνάδελφοι. Και βεβαίως, εδώ υπάρχουν μια σειρά κατηγοριών, οι βενζινοπώλες, οι αρτοποιοί, οι ξενοδόχοι, οι οποίοι διαμαρτύρονται. Και διαμαρτύρονται γιατί δεν έγινε στοιχειωδώς καμμία συστηματική μελέτη και καμμία διαβούλευση και καλώς διαμαρτύρονται.

Έρχομαι τώρα, κύριοι συνάδελφοι σε έναν κλάδο, στο Ταμείο Τύπου. Εδώ πάλι, κυρία Υπουργέ, μας φέρατε μία ρύθμιση. Ρωτήσατε τις πτέρυγες της Βουλής ότι διαφωνούμε γενικώς με τις ενοποιήσεις, αλλά ότι είναι άδικο μια σειρά από εργαζόμενους στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης –σας τα είπα και ο Πρόεδρος χθες- άνθρωποι οι οποίοι δουλεύουν με μπλοκάκι, άνθρωποι οι οποίοι δουλεύουν ως τεχνικοί ραδιοφώνου και τηλεόρασης, που είναι ενημέρωση, να είναι εκτός. Έτσι όπως θεσμοθετείται αυτό κανείς δεν είναι ευχαριστημένος. Ούτε ο κόσμος της δημοσιογραφίας ούτε και οι τεχνικοί του Τύπου διότι πάλι υπάρχουν αποκλεισμοί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ να έχω και εγώ την ανοχή σας γιατί ο προηγούμενος συνάδελφος μίλησε δεκατέσσερα λεπτά. Θέλω και εγώ αντίστοιχα να έχω την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούβλας): Θα έχετε τον αντίστοιχο χρόνο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ.

Όλοι αυτοί οι άνθρωποι γιατί άραγε διαμαρτύρονται κυρία Υπουργέ; Δεν μπορείτε να δώσετε μια λύση;

Θα σας πω ότι είναι δύσκολο να δώσει λύση στο θέμα των ενοποιήσεων μία κυβέρνηση, η οποία ενώ είχε ένα εργαλείο στα χέρια της την «Εθνική Αναλογιστική Αρχή», που για πρώτη φορά στην Ελλάδα –σας το είπα και στην επιτροπή, όλες οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν αναλογιστικές αρχές- θεσμοθετήθηκε με το ν. 3029/2002, την απαξίωσε και την άφησε στα αζήτητα.

Αν είχαμε σήμερα, κυρία Υπουργέ, έγκυρες αναλογιστικές μελέτες, θα ήμασταν σίγουροι για το τι κάνουμε και θα συζητούσαμε με κάθε κλάδο, θα διαβουλευόμασταν, και θα βλέπαμε τις προοπτικές του κάθε κλάδου. Αντ' αυτού, τι έχουμε; Μας είπατε η ίδια στην επιτροπή δεν υπάρχει αναλογιστική μελέτη. Τότε, γιατί το κάνετε; Ή αν το κάνετε, κάντε το για όλους και ως πληρώσουν από κοινού εργοδότες, εργαζόμενοι και κράτος. Ας βρεθεί μία λύση. Βάλτε το μπροστά τώρα και όχι να τους «τσουβαλιάσετε» όπως το κάνετε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΤΑΤΖΗΣ**)

Έρχομαι τώρα στα Ταμεία Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων. Έχουμε σκουπίδια, κύριοι συνάδελφοι, στους δρόμους. Γιατί; Οι άνθρωποι αυτοί είναι ανεύθυνοι όπως και οι άλλοι; Τόσο καιρό πλήρωναν διπλάσια και τι τους κάνετε; Θα τους βάλετε να βγουν όλοι από το σύστημα, να συνταξιοδοτηθούν. Πανικός. Ξέρετε ότι αυτή τη στιγμή το Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων, κυρία Υπουργέ, έχει 110% αύξηση στις αιτήσεις συνταξιοδότησης; Άλλη αντίφαση στις πολιτικές σας. Βάζετε ποινή -θα τα πούμε στην πρόωρη συνταξιοδότηση- από τη μια, πιο μεγάλη ποινή από το νόμο Ρέππα. Πάμε πίσω στο καθεστώς του νόμου Σιούφα και την ίδια ώρα λέτε: «Σας «τσουβαλιάζω», έτσι χάνετε δικαιώματα πρόνοιας, υγείας, περίθαλψης». Και τι κάνουν οι άνθρωποι; Αφού τους μειώνετε τη σύνταξη, φεύγουν να σωθούν και επιβαρύνουν αυτό το σύστημα, για το οποίο εσείς κόπτεστε.

Υπάρχουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αιτήματα φορέων. Άλλα συνοδεύονται από μελέτες και τεκμηριώσεις δικές τους, άλλα δεν συνοδεύονται. Κυρία Υπουργέ, θα πω δυο, τρία παραδείγματα: Η Ομοσπονδία Εργατών στο τσιμέντο συνυπογράφει με τους εργοδότες τους, με τις βιομηχανίες τσιμέντου, ότι θέλουν ένταξη σε άλλο επικριτικό ταμείο. Ποια είναι η λογική σας; Άλλη μία τρανή απόδειξη ότι δεν υπήρξε διαβούλευση. Κάτι υποστηρίζουν οι άνθρωποι εδώ.

Να πω δυο λόγια για το μεγάλο Ταμείο, το Ε.Τ.Α.Α.. Είναι φανερό ότι αυτές οι ενοποιήσεις των ταμείων γίνονται, για να

«μπει χέρι» στα αποθεματικά και βεβαίως για να «μπει χέρι» στο 10% των κοινωνικών πόρων πιο εύκολα, πιο απλά, πιο ευέλικτα.

Επιτρέψτε μου να σας πω ότι εσείς οι ίδιοι, ως Νέα Δημοκρατία, φέρατε ένα νομοσχέδιο το 2006 για τους μηχανικούς, παραδείγματος χάριν, το οποίο περιελάμβανε και κάποιες αναδιοργανώσεις, τις οποίες ψήφισε και η Αντιπολίτευση και μάλιστα ορισμένες και ομοφώνως, διότι είχε γίνει από πριν κάποιος διάλογος και τον συνεχίσατε. Τι κάνετε τώρα; Τους «τσουβαλιάζετε», χωρίς αυτοί, κυρία Υπουργέ, και τους λέτε «ό,τι άρχισε, τελειώνει και ελάτε εδώ να ενωθούμε όπως, όπως».

Φωνάζουν οι δικηγόροι, φωνάζουν οι γιατροί, φωνάζουν οι μηχανικοί –φωνάζουν οι ασφαλισμένοι στον κλάδο υγείας της Πυροσβεστικής, οι υπάλληλοι Αστυνομίας Πόλεων –γιατί φωνάζουν όλοι αυτοί, κυρία Υπουργέ, και γιατί φωνάζουν, άραγε, και οι πυροσβέστες και οι αστυνομικοί- φωνάζουν από το Τ.Α.Ν.Π.Υ., φωνάζουν οι εργαζόμενοι του Τύπου.

Δεν είναι δυνατόν, κύριοι συνάδελφοι, ένα τόσο μεγάλο νομοσχέδιο –πρέπει κανείς να κάνει αγώνα δρόμου κυριολεκτικά- με τόσες πολλές, πρόχειρες, βίαιες και αυταρχικές, χωρίς ασφαλιστική λογική ενοποίησης, διατάξεις να το καλύψει κανείς μέσα σε ένα τέταρτο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας το εξής:

Κυρία Υπουργέ, αφού ήταν τόσο πολυδιαφημισμένο αυτό που κάνατε, αφού πιστεύετε –και σας ακούσαμε να το λέτε- ότι είναι μία τόσο μεγάλη τομή που αυτά τα ταμεία θα ενωθούν -λέτε ότι θα εξοικονομηθούν 1,5 δισεκατομμύρια ευρώ, όταν όλο το σύστημα έχει λειτουργικό κόστος 950.000.000, ποιος το πιστεύει αλήθεια!- αφού τόσο πολύ το διατυμπανίσατε, γιατί δεν αφήνατε αυτό το ωραίο νομοθέτημα στη Βουλή των Ελλήνων να το συζητήσει, να το επεξεργαστεί, να το διαβουλευτεί; Όχι, κυρία Υπουργέ, νύχτα θέλετε να το περάσετε –όπως αυτά που δεν θέλετε να φανούν και να καταλάβει ο κόσμος τι κάνετε- γι' αυτό τα κάνετε αυτά. Σας καταγγέλλουμε και γι' αυτό και καταψηφίζουμε όλη την ενότητα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε την κ. Χριστοφιλοπούλου.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κυρία Υπουργέ, επιχειρήσατε το πρωί μία κριτική στην ομιλία του Προέδρου του Συνασπισμού Ριζοπασιτικής Αριστεράς.

Ακούστε, κυρία Υπουργέ, δεν είμαστε κατά των ενοποιήσεων. Κατά των πραξικοπημάτων είμαστε, κατά των βίαιων καταναγκασμών, κατά της προσπάθειας να κάνετε ένα είδος κολεκτιβοποίησης των ταμείων ερήμην τους χωρίς διάλογο, χωρίς συναινεση, χωρίς αναλογιστικές μελέτες. Γι' αυτό αντιδρούμε σε όλη αυτήν την ενότητα των άρθρων διότι με όλα αυτά τα άρθρα από το 1 ως το 139 πραγματοποιείτε αλλεπάλληλα πραξικοπήματα. Και ο στόχος σας είναι ένας, μέσα από αυτά τα ταμεία τα οποία διαμορφώνετε, να ισοπεδώσετε τα πάντα προς τα κάτω, να βουλιάξετε συνολικά τα ταμεία, να οδηγήσετε τις συντάξεις στη λεγόμενη εθνική σύνταξη, δηλαδή στον πάτο. Να ανοίξετε τον δρόμο, όπως σας είπα, όσο και αν εσείς αντιδράτε, στα επαγγελματικά ταμεία και βεβαίως, στην ιδιωτική ασφάλιση. Είμαστε ριζικά αντίθετοι με την συνένωση όπως γίνεται των ειδικών ταμείων στο Ι.Κ.Α.. Αυτή η συνένωση στρέφεται σε βάρος του Ι.Κ.Α., στρέφεται σε βάρος όλων των ασφαλισμένων των ειδικών ταμείων, βουλιάζει το Ι.Κ.Α. και οδηγεί σε μεγάλα αδιέξοδα.

Σας έχω πει και δεν μου απαντάτε, χαρίζετε με αυτό το νομοσχέδιο και με τα συγκεκριμένα άρθρα, τα συζητούμενα, 1 και 2, δισεκατομμύρια στις τράπεζες. Παλιά μας τέχνη βέβαια αυτή -οι τράπεζες είναι οι μεγάλοι ευνοημένοι του συστήματος- τη συνεχίζετε εδώ πέρα και την κλιμακώνετε.

Και ερωτώ, ποιο είναι εδώ το αναλογιστικό έλλειμμα του Ταμείου της Εθνικής Τράπεζας, το οποίο το εντάσσετε στο Ι.Κ.Α.; Μας φέρατε εδώ μία μελέτη να την δούμε; Γιατί δεν μας την φέρνετε; Γιατί πρόκειται για ένα αναλογιστικό έλλειμμα

σης Ναυτικών Πρακτόρων. Ισχυρότατο ταμείο με χιλιάδες κόσμο, με καλές εισφορές, με αναλογίες εξαιρετικές. Το βάζετε στον Ο.Α.Ε.; Τους ρωτήσατε τους ανθρώπους αν το θέλουν, αν βλέπουν προοπτική;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το επαναληπτικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τι θέλετε, να βουλιάξουν όλοι μαζί; Όλους μαζί να τους φουτάρετε; Αυτός είναι ο στόχος σας; Ή να πάρετε από το ένα να κολλήσετε στο άλλο; Δεν ξέρετε όμως ότι αυτή η κοπτοραπτική έχει μετρημένες μέρες, δεν έχει προοπτική;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Το Ταμείο Πρόνοιας του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου.

Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τι να ολοκληρώσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώσατε, έχετε δυόμισι λεπτά υπέρβαση. Τι θα πει τι να ολοκληρώσατε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μιλώ επί των άρθρων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το τι να ολοκληρώσατε...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κοιτάξετε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ, τελειώστε, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μιλώ επί των άρθρων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ τελειώστε!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ακούστε με όμως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Τελειώνετε, τελειώνετε. Ο χρόνος τρέχει σε βάρος σας. Υπάρχουν πενήντα ομιλητές εγγεγραμμένοι ακόμη. Προχωρήστε!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αυτά είναι απαράδεκτες διαδικασίες και σας είπα ότι 139 άρθρα...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Για όλους μας ισχύουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Προχωρήστε, κύριε Λαφαζάνη. Μετά θα ζητάτε νέα παράταση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Όταν είναι 139 άρθρα και εκατόν πενήντα κλάδοι, δεν μπορώ εγώ να μην αναφερθώ σε κλάδους που αφορούν χιλιάδες συνταξιούχους. Δεν γίνεται να μη γίνει αναφορά σε αυτό. Τι είναι η Βουλή αυτή; Δεν μπορεί να μην ακούσει ο άλλος το πρόβλημά του από την Αντιπολίτευση κι εσείς να πείτε κάτι πάνω στο πρόβλημα αυτό.

Άμα μου λέτε ότι για 139 άρθρα μου βάζετε τον περιορισμό των δώδεκα λεπτών, είναι αδύνατον να μιλήσω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Για όλους ισχύουν, μην υπερβάλλετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Η Βουλή δεν λειτουργεί άνευ ορίων και άνευ όρων, κύριε Λαφαζάνη. Υπάρχει χρόνος, τον οποίον οφείλετε να τηρείτε! Συστηματικά αυτόν τον παραβιάζετε εσείς. Προχωρήστε παρακαλώ, προχωρήστε!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αυτά είναι πραξικοπήματα! Και καταλαβαίνετε ότι μιλάω συγκεκριμένα! Μιλώ επί άρθρων, συγκεκριμένα. Δεν μπορεί να γίνει έτσι αυτή η συζήτηση. Διότι εδώ κόβονται συντάξεις.

Μας λέει η κυρία Υπουργός ότι δεν κόβει συντάξεις. Πάρτε το Ταμείο Πρόνοιας Ξενοδόχων. Τι κάνετε εδώ πέρα; Κόβετε τη σύνταξη ή δεν την κόβετε;

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ - ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Τη σώζουμε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Όσοι θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα μετά ένταξη, θα λαμβάνουν σύνταξη το άθροισμα του τμήματος σύνταξης πριν την ένταξη με τμήμα σύνταξης μετά την ένταξη. Πού οδηγεί αυτό;

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ - ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Στο να σωθούν, οδηγεί.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αφήστε τα. Μη σώζετε τόσο πολύ. Μη σώζετε. Αφήστε και κάποιους να σωθούν μόνοι τους. Μη σώζετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Έτσι όπως διακό-

πτετε, κυρία Υπουργέ, δεν θα τελειώσει ποτέ.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ - ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Θα απαντήσω κι εγώ μετά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Έτσι, να απαντήσετε μετά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μη σώζετε, συνεχώς.

Ενιαίο Ταμείο Ανεξάρτητα Απασχολουμένων. Μία κουβέντα μόνο. Εδώ πάτε να λεηλατήσετε την περιουσία του. Παίρνετε το 10% και φτιάχνετε μια χροάνη, από την οποία μπαίνουν, αλλά δεν θα βγουν ποτέ. Κόβετε αρμοδιότητες, κόβετε υγειονομική περίθαλψη, την οποία αποφασίζετε εσείς, διαμορφώνετε κατά το δοκούν και τη διοίκηση του ταμείου και τα διοικητικά συμβούλια, με αποτέλεσμα βεβαίως να οδηγηθούν όλοι αυτοί, μηχανικοί, γιατροί, δικηγόροι, σ' ένα σημείο από το οποίο θα παρακάλανε πλέον να παίρνουν ένα φιλοδώρημα. Γιατί κάποιος απ' αυτούς παίρνουν και φιλοδώρημα τώρα.

Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Κυρία Υπουργέ, εδώ υπάρχει μία πρόταση -δεν προλαβαίνω να αναφερθώ σε όλα τα υπόλοιπα- από τους τεχνικούς ραδιοφώνου και τηλεόρασης για την ένταξή τους στο Ταμείο Συντάξεων Προσωπικού Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης, την οποία εμείς θεωρούμε θετική και πρέπει να την κάνετε δεκτή. Όχι, ένταξη οπουδήποτε, αλλά όπως εντάσσετε το διοικητικό προσωπικό, να τους εντάξετε και αυτούς, διότι είναι και οι τεχνικοί αναπόσπαστο στοιχείο, προκειμένου να υπάρχει η ειδηση και να λειτουργεί η δημοσιογραφία.

Τελιώνω, λέγοντας μόνο μία κουβέντα για το Ταμείο Δημοτικών Υπάλληλων, την Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α.. Δικαίως διαμαρτύρονται οι ασφαλισμένοι του. Υγιέστατα ταμεία τα σκορπίζετε από εδώ και από εκεί, με αποτέλεσμα να αυξηθούν οι ασφαλιστικές εισφορές και να μειωθούν οι μισθοί τους. Γιατί το κάνετε αυτό; Σε ποια λογική υπακούει; Τους ρωτήσατε; Κάνετε αναλογιστικές μελέτες; Έχετε κάνει τις προοπτικές τους; Πώς αυτοί θα στηρίξουν τους μισθούς τους τώρα και τις συντάξεις τους αύριο;

Για όλους αυτούς τους λόγους -όσους πρόλαβα να πω εν πάση περιπτώσει, καθώς είναι 139 άρθρα και πρώτη φορά ακούω 139 άρθρα, καθένα από τα οποία έχει εκατοντάδες χιλιάδες κόσμο μέσα, να προσπαθούμε να τα θιξουμε μέσα σε δεκαπέντε λεπτά- εμείς θα καταψηφίσουμε όλα αυτά τα άρθρα. Δεν είναι ενοποιήσεις, είναι πραξικοπήματα! Χιλιάδες ασφαλισμένοι, χιλιάδες εργαζόμενοι βλέπουν να μπαίνει η λαϊμψία πάνω στο μέλλον τους, το μέλλον των συντάξεών τους, της υγειονομικής περίθαλψής τους, καθώς και το μέλλον των παιδιών τους. Δεν έχετε δικαίωμα να το κάνετε. Σας ζητούμε να αποσύρετε όλα αυτά τα άρθρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Επανερχόμεθα στον κατάλογο των εγγεγραμμένων ομιλητών.

Κύριοι συνάδελφοι, καθιστώ σαφέστατο ότι δεν πρόκειται να υπάρξει εφεξής καμμία παραχώρηση, γιατί υπάρχει μακρύς κατάλογος ομιλητών και κάθε υπέρβαση του ορίου αποστέρει από συναδέλφους μας τη δυνατότητα να μιλήσουν.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο Νομό Εύβοιας, Αικατερίνη Περλεπέ-Σηφουνάκη.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΕΡΛΕΠΕ-ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα οι εργαζόμενοι σε όλη τη χώρα απεργούν και διεκδικούν να μην «ενταφιαστούν» τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα.

Μας μίλησε, προηγουμένως, ο κ. Αλογοσκούφης. Μα όλα, κύριοι συνάδελφοι, γίνονται για το ταμείο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών και για τις «τρύπες» που άνοιξε η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας αυτά τα τέσσερα χρόνια. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, λοιπόν, μ' αυτό το νομοσχέδιο σήμερα, θέλει να ρίξει μέσα σ' αυτήν την τρύπα όλους τους ασφαλισμένους και τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα, για να την καλύψει. Αυτή είναι η ουσία του νομοσχεδίου για το ασφαλιστικό μας σύστημα σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ασφαλιστικό ζήτημα είναι ο καθρέφτης μιας ευρύτερης αναμέτρησης ιδεολογικής, πολιτι-

Συγκεκριμένα, με το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου, αυξάνει τα όρια ηλικίας, την ώρα που με δαπανηρά προγράμματα εθελούσιας εξόδου που εφάρμοσε και εφαρμόζει, γιατί η ιδιωτικοποίηση των λιμανιών περιλαμβάνει και προγράμματα εθελούσιας εξόδου, με τη μαζική φυγή από την εργασία που προκάλεσε με τις ενέργειές της, επέφερε τη μείωση του μέσου όρου ηλικίας συνταξιοδότησης από τα εξήντα έτη, το 2004, στα εξήντα έτη το 2008.

Μιλάει για αναγκαιότητα της συγκράτησης των δαπανών των ασφαλιστικών φορέων την ώρα που υπάρχει κακοδιαχείριση, σκάνδαλα, όπως αυτό των δομημένων ομολόγων και ανεξέλεγκτη αύξηση της ιατροφαρμακευτικής δαπάνης από την οποία επωφελούνται οι ισχυροί φαρμακοέμποροι και φαρμακευτικές εταιρείες και οι ιδιωτικές υπηρεσίες υγείας, οι οποίες, επίσης, αυξάνουν τις δραστηριότητές τους. Όλα αυτά είναι επιτεύγματα της σημερινής Κυβέρνησης.

Μιλάει για ενίσχυση των εσόδων των ταμείων την ώρα που η εισφοροδιαφυγή, επί των ημερών της, υπερδιπλασιάστηκε. Οι απαλλαγές μεγαλοοφειλετών, τραπεζιτών και μεγαλοεργοδοτών είναι σύνθετος φαινόμενο. Οι οφειλές του κράτους προς τα ασφαλιστικά ταμεία συσσωρεύονται και ξεπέρασαν τα 10.000.000.000 ευρώ.

Σ' αυτό το πνεύμα κινούνται και τα άρθρα που συζητούμε σήμερα. Μιλάει η Κυβέρνηση γι' αυτά επικαλούμενη ισχύοντες νόμους, όπως ο ν.3029, ο επονομαζόμενος νόμος Ρέππα, αλλά λέει τη μισή αλήθεια, η οποία είναι χειρότερη από το ψέμα. Ο ν. 3029 προβλέπει εθελούσιες ενοποιήσεις ταμείων, απαιτεί αναλογιστικές μελέτες και επιβάλλει την ανάληψη του κόστους της ένταξης ενός ταμείου σε άλλο, από το κράτος. Και, βέβαια, απαιτεί να εξοφληθούν όλες οι παλαιότερες οφειλές από τρίτους.

Η Κυβέρνηση, όμως, προχωρεί χωρίς ουσιαστικό διάλογο, δείχνοντας βιασύνη και σπουδή σε αναγκαστικές πρόχειρες ενοποιήσεις, χωρίς αναλογιστικές μελέτες, χωρίς να αποτρέψει τα ενδεχόμενα σοβαρά διοικητικά και λειτουργικά προβλήματα που θα δημιουργηθούν.

Επίσης, κάνει τις ενοποιήσεις με δύο μέτρα και δύο σταθμά, προκαλώντας συστήματα αδικίας. Έξω οι δημοσιογράφοι, μέσα οι υγειονομικοί και οι γιατροί. Μιλάει για ενοποιήσεις των κλάδων υγείας των ταμείων, αλλά αυτοί καταρρέουν και δεν κάνει τίποτε γι' αυτό. Η γιγάντωση των ανεξέλεγκτων φαρμακευτικών δαπανών, η οποία έχει δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα στη λειτουργία των ταμείων, επιτρέπει στις φαρμακευτικές εταιρείες να πλουτίζουν, αλλά ταυτόχρονα δεν επιστρέφουν στα ταμεία το ποσό ανάκτησης που παρακρατούν και αντιστοιχεί στο 4%, το οποίο ανέρχεται σε 200.000.000 ευρώ το χρόνο.

Σημειώνω ότι η αύξηση από τα πενήντα στα εκατό έτος, για παροχή ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, κοστίζει γύρω στα πενήντα ευρώ.

Διατείνεται η Κυβέρνηση ότι είναι απαραίτητο το νοικοκύρεμα, αλλά με την εφαρμοζόμενη έως τώρα πολιτική και τις ολέθριες συνέπειες στα οικονομικά των ταμείων, όπως προηγουμένως κατέδειξα, θυμίζει την παροιμία: «φωνάζει ο κλέφτης για να φύγει ο νοικοκύρης». Μιλάει η Νέα Δημοκρατία για εξορθολογισμό και εκσυγχρονισμό της λειτουργίας των ασφαλιστικών οργανισμών, αλλά τα μετέτρεψε σε άνδρα κομματοκρατίας και αναξιοκρατίας. Επίσης, έχουν πολύ μεγάλες ελλείψεις προσωπικού.

Κύριε Υπουργέ, οι πολίτες καταλαβαίνουν ότι δεν επιθυμείτε να λύσετε το ασφαλιστικό ζήτημα, αλλά να διαλύσετε το ασφαλιστικό σύστημα αλλοιώνοντας τη μορφή με την οποία το ζήσαμε ως σήμερα. Με το σημερινό ληστικό για τους πολλούς και αδύνατους, τους νέους, τις γυναίκες και τις μητέρες νομοσχέδιο ανατρέπετε κατακτήσεις και αφαιρείτε εισοδήματα από τα πλατιά λαϊκά στρώματα και ενισχύετε τους λίγους και ισχυρούς με τη μείωση του ύψους των συντάξεων που είναι ήδη μικρές. Θα καταθέσω στα Πρακτικά τον πίνακα ο οποίος δείχνει ότι μια στις δυο συντάξεις είναι μικρότερη από 500 ευρώ, ενώ μόνο το 14% λαμβάνει σύνταξη πάνω από 1.000 ευρώ. Αυτό αποδεικνύει ότι δεν υπάρχουν περιθώρια περικοπών στις συντάξεις.

Επίσης, το σημερινό νομοσχέδιο αποδεικνύει ότι τα τρία

«δεν» του Πρωθυπουργού για την όχι αύξηση των ορίων ηλικίας, για μη επιμήκυνση του χρόνου εργασίας και για την όχι μείωση στις συντάξεις ήταν έπαια πτερρόντα, δηλαδή λόγια του αέρα.

Στο όνομα της βιωσιμότητας των ταμείων, κύριε Υπουργέ, καταδικάζετε την επιβίωση των συνταξιούχων, τους ισοπεδώνετε όλους προς τα κάτω καταργώντας ουσιαστικά και την ανταποδοτικότητα, μετατρέπετε το ασφαλιστικό σύστημα σε ένα μεγάλο «θεόπταχο» ταμείο το οποίο χωρίς κριτήρια θα δίνει ψίχουλα στους δικαιούχους. Αυτός είναι ο στόχος σας και θα ολοκληρωθεί με την εθνική σύνταξη που εξαγγέλλετε.

Όλα αυτά τα καταλαβαίνουν οι πολίτες. Καταλαβαίνουν ότι υποκρίνεται η Νέα Δημοκρατία, όταν με επικοινωνιακά «πυροτεχνήματα» Βουλευτών της προσπαθεί να παραπλανήσει τους ασφαλισμένους, όπως με την περίπτωση της πρόωρης συνταξιοδότησης της αγρότισσας που τελικά παραπέμπεται στις καλές κότες. Εμείς έχουμε θέση γι' αυτό. Την είπα από το Βήμα της Βουλής ο Πρόεδρος κ. Γεώργιος Παπανδρέου. Καταλαβαίνουν οι πολίτες ότι πρόκειται για συνειδητή και συνεχή απαξίωση του ασφαλιστικού συστήματος με σκοπό να στραφούν οι εργαζόμενοι στην ιδιωτική ασφάλιση. Γι' αυτό αντιδρούν δυναμικά, αγωνίζονται σθεναρά και κινητοποιούνται μαζικά, για να αποτρέψουν στην πράξη αυτές τις νεοφιλελεύθερες και ολέθριες γι' αυτούς ρυθμίσεις.

Σημερινές δημοσκοπήσεις επιβεβαιώνουν αυτό που όλοι βλέπουμε. Το 71% λένε «όχι» στο νομοσχέδιο. Το 74% ζητούν από την Κυβέρνηση να το αποσύρει. Το 75% θεωρεί ότι κινείται σε λάθος κατεύθυνση. Το 76% θεωρεί ότι δεν τηρούνται τα «δεν» του Πρωθυπουργού.

Αυτήν την απεργιακή «καταιγίδα» δεν μπορεί να την ανακόψει η Κυβέρνηση ούτε με απεργοσπαστικούς μηχανισμούς ούτε με τα «απεργοδικεία», ούτε με τις κατασταλτικές δυνάμεις. Σ' αυτόν τον αγώνα των εργαζομένων για την προστασία και την ενίσχυση του δημόσιου και αναδιανεμητικού χαρακτήρα του συστήματος της ασφάλισης στην πατρίδα μας είμαστε όλοι στο πλευρό τους.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, όλοι συμφωνούμε στην αναγκαιότητα πραγματικής μεταρρύθμισης του ασφαλιστικού συστήματος και στον άμεσο εξορθολογισμό της λειτουργίας των ταμείων που θα αποφέρει δεκάδες δισεκατομμύρια τα οποία σήμερα χάνονται ή χαρίζονται στους λίγους και ισχυρούς με ευθύνη της Κυβέρνησης. Ενός συστήματος που θα βασίζεται στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας, θα συνδυάζεται με φορολογική μεταρρύθμιση, θα εξασφαλίζει τους ανάλογους πόρους και από τους έχοντες και κατέχοντες και με πυλώνα τη βασική σύνταξη θα στηρίζει την ανταποδοτικότητα. Επειδή όμως τα άρθρα του νομοσχεδίου δεν κινούνται προς αυτήν την κατεύθυνση, εμείς το καταψηφίζουμε και τονίζουμε ότι έχει ημερομηνία λήξης τις επόμενες εκλογές όπου η Νέα Δημοκρατία θα χάσει την ευθύνη για τη διακυβέρνηση της χώρας.

Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Χάιδος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και για τη συντομία σας, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Πιερίας κ. Αντώνης Καρπούζας.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΡΠΟΥΖΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σκοπός μιας σειράς αλλαγών και μεταρρυθμίσεων που επιχειρεί η Κυβέρνηση μας είναι ο εκσυγχρονισμός του κράτους, η χάραξη αναπτυξιακής πολιτικής, η δημιουργία μιας κοινωνίας δικαιοσύνης και αλληλεγγύης, μιας σύγχρονης ευρωπαϊκής κοινωνίας με στόχους και οράματα, μακριά από δογματισμούς και τις μικροπολιτικές του παρελθόντος. Το ενδιαφέρον της Κυβέρνησης μας επικεντρώνεται σε μια αποτελεσματική αλλά και ουσιαστική κοινωνική πολιτική. Η κοινωνική ασφάλιση, ένα αγαθό συνταγματικά κατοχυρωμένο μέσα από την πολιτική που

είχαμε πρόβλημα.

Η κοινωνική ευαισθησία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μετριέται με ρηματικές διακηρύξεις και με πορείες, αλλά με συγκεκριμένες πράξεις. Ακόμα και σήμερα σ' αυτήν την Αίθουσα κάποιος δεν έχουν αντιληφθεί ότι τα ασφαλιστικά ταμεία και η επόμενη γενιά συνταξιούχων είναι θύματα του λαϊκισμού και της ατολμίας τους ή για κάποιους άλλους η προσπάθεια εξεύρεσης ψήφων από ένα τόσο μεγάλο θέμα, που θα το χαρακτήριζα εθνικό.

Το 1990 και το 1992 οι ίδιες κομματικές και συντεχνιακές αντιδράσεις και χειρότερα, για να φθάσουν χρόνια μετά να επαινούν τις ρυθμίσεις αυτές και να δηλώνουν ότι οι παρεμβάσεις είναι αυτές που διέσωσαν το σύστημα μέχρι τώρα.

Μήπως όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κρυφτήκαμε προεκλογικά; Όχι. Καθιστούσαμε γνωστό ότι είναι στις πολιτικές μας προτεραιότητες η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού. Για όσους το ξεχνούν, θα υπενθυμίσω ότι, όταν ο Πρωθυπουργός τον Αύγουστο του 2007 διέλυσε τη Βουλή, στο Διάγγελμά του στον ελληνικό λαό μια από τις τέσσερις προτεραιότητες που ανέφερε ήταν η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού.

Ζήτησε, λοιπόν, σαφή εντολή από τον ελληνικό λαό, πήρε αυτή την εντολή και αυτή διαχειρίζεται σήμερα, με υπευθυνότητα, με σεβασμό στις σημερινές και τις επόμενες γενιές. Αν, λοιπόν, μέχρι τώρα πιστεύατε ότι όλοι είμαστε ίδιοι, αυτό είναι η μεγαλύτερη απόδειξη ότι εμείς διαφέρουμε. Αναλαμβάνουμε τις ευθύνες και δεν τις μεταθέτουμε στις επόμενες κυβερνήσεις. Εμείς δεν θα αφήσουμε στο «σαπιοκάραβο» του ασφαλιστικού να βουλιάξετε τα παιδιά μας. Οφειλές κράτους, έλλειψη μηχανοργάνωσης, χωρίς προϋπολογισμούς, χωρίς ισολογισμούς, ελλείμματα, εισφοροδιαφυγή, απαράδεκτες καθυστερήσεις που έφθαναν μέχρι τα όρια άρνησης χορήγησης συντάξεων, παράνομες παρακρατήσεις –υπενθυμίζω το Λ.Α.Φ.Κ.Α.- συντάξεις σε τριανταπεντάρηδες και οι συνταξιούχοι να πληρώνονται όχι από τα δικά τους, αλλά να τρώνε τις συντάξεις των παιδιών τους! Αυτά λοιπόν, θέλετε να συνητήσετε;

Εμείς επιτελούμε το καθήκον μας με τον καλύτερο δυνατό τρόπο και προστατεύουμε τα δικαιώματα. Και αφήστε να τοποθετηθείτε όταν μετά από χρόνια θα διατυπώνετε και πάλι την άποψη ότι αυτές οι παρεμβάσεις έσωσαν τα ασφαλιστικά ταμεία.

Αντιμετωπίζουμε στρεβλώσεις και παθογένειες, χωρίς να θιγούν ώριμα δικαιώματα, σε τρεις κατευθύνσεις. Στη διοικητική μεταρρύθμιση με τις ενοποιήσεις των ταμείων, με ρυθμίσεις που διασφαλίζουν διαφάνεια, στην επιλογή των προέδρων. Διασφαλίζεται η μισθολογική και ιεραρχική εξέλιξη των εργαζομένων και στόχος είναι η καλύτερη εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων. Έχουμε παρεμβάσεις που εξαλείφουν τις ανισότητες και φυσικά εφαρμόζουν την αρχή της ισονομίας και ισοπολιτείας σταδιακά. Προβλέπονται αντικίνητρα για πρόωρες συνταξιοδοτήσεις και δίνονται κίνητρα για επιπλέον παραμονή, κάτι που πολλοί συνταξιούχοι σήμερα το ζητάνε. Επίσης παρατείνεται η δυνατότητα συνταξιοδότησης όσων έχουν τρισετήμια χιλιάδες ημερομίσθια και διατηρούνται οι ρυθμίσεις για τους αναπήρους.

Θεσμικές παρεμβάσεις είναι η ίδρυση Ταμείου Αλληλεγγύης των Γενεών και τα μέτρα για την προστασία της μητρότητας.

Απεδείχθη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το δημογραφικό πρόβλημα δεν αντιμετωπίστηκε από τη μειωμένη ηλικία συνταξιοδότησης των μητέρων με ανήλικο. Οι γυναίκες έχουν ανάγκη όταν το παιδί είναι μικρό και δυστυχώς, οι υποδομές στήριξης της εργαζόμενης μητέρας και φύλαξης των παιδιών δεν αρκούν. Επίσης ήταν απροσπάτετες όταν δεν προσελάμβαναν οι εργοδότες τις παντρεμένες γυναίκες με παιδιά. Σημαντική λοιπόν είναι η προσθήκη εξαμηνιαίας άδειας μετά τη λήψη της άδειας τοκετού, όπου η μητέρα θα παίρνει το βασικό μισθό από τον Ο.Α.Ε.Δ. και με πλήρη ιατροφαρμακευτική και ασφαλιστική κάλυψη. Ελπίζω, κυρία Υπουργέ, με το χρόνο να μπορούμε να το αυξήσουμε σε έναν χρόνο.

Η δυνατότητα αναγνώρισης πραγματικού χρόνου πέντε ετών επεκτείνεται σε όλους τους ασφαλισμένους και όχι μόνο στο Ι.Κ.Α.. Για όσους εργαστούν θα μειώνονται κατά 50% οι ασφα-

λιστικές τους εισφορές.

Βέβαια, θα μου επιτρέψετε, κυρία Υπουργέ, να εκφράσω και τη δυσαρέσκεία μου γιατί απ' όλες αυτές τις μεγάλες αλλαγές απουσιάζουν οι ρυθμίσεις για την αγρότισσα. Είπατε –και το πιστεύω– ότι θα ασχοληθείτε αργότερα. Όμως είμαι υποχρεωμένη να σας υπενθυμίσω ότι όταν ως Γραμματέας Γυναικών το 1996 διατύπωνα την άποψη για μείωση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης της αγρότισσας το είχατε αποδεχθεί, που σημαίνει ότι είναι στο επίπεδο της δικής σας πολιτικής προτεραιότητας. Σήμερα καλείστε να είστε συνεπείς με τις διακηρύξεις σας.

Η αγρότισσα δουλεύει από μικρή ηλικία –ηλικία που σε άλλους κλάδους θα σημειώσω πως θεωρείται «παιδική εργασία» και απαγορεύεται– σε βαριά και ανθυγιεινή δουλειά μέχρι τα εξήντα πέντε της, δηλαδή από σαράντα επτά μέχρι πενήντα χρόνια. Για σκεφθείτε σε κάποιο κλάδο εργαζομένων να φέρνατε ρύθμιση συνταξιοδότησης μετά από πενήντα χρόνια εργασίας τι κοινωνική επανάσταση θα είχαμε. Είναι εκτεθειμένη σε αντίξοες καιρικές συνθήκες, σε επικίνδυνα φυτοφάρμακα και κυρίως η περιφέρεια δεν της παρέχει το επίπεδο των υποδομών υποστήριξης στον τομέα της υγείας, της παιδείας, του πολιτισμού, των ευκαιριών που μπορεί να απολαμβάνει η γυναίκα των αστικών κέντρων. Γυναίκα και άντρας μαζί, στην κυριολεξία και κατ' ουσίαν, δεν συνταξιοδοτούνται ποτέ, γιατί παράγει, γιατί είναι εν ενεργεία μέχρι να αφήσει την τελευταία της πνοή. Ίσως σας αποθάρρυνε η μελέτη και το κόστος των 550 ευρώ. Επιμένω, κυρία Υπουργέ, ότι το κόστος αυτό είναι ασήμαντο μπροστά στα πολλαπλά οφέλη που θα έχει η περιφέρεια από τη στήριξη της αγρότισσας. Γιατί τα χωριά ερημώνουν αφού τα εγκαταλείπουν οι γυναίκες. Η στήριξη τους είναι το μυστικό για την άνθηση της υπαίθρου.

Όσα και αν επενδύσει η Κυβέρνηση από το Δ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης, δεν θα έχουν την αποτελεσματικότητα της στήριξης της αγρότισσας. Όσα δώσουμε, θα επιστραφούν διπλά στο κοινωνικό σύνολο!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ πολύ, την κ. Φουντουκίδου, γιατί ήταν απερίσπαστη.

Και τώρα, εισερχόμαστε στον ασταρισμό των γιατρών. Οι τέσσερις επόμενοι ομιλητές, είναι γιατροί. Θα αρχίσουμε από τον κ. Λιντζέρη, Βουλευτή του Π.Α.Σ.Ο.Κ. στη Β' Περιφέρεια του Πειραιά.

Κύριε Λιντζέρη, έχετε το λόγο, με τη γνωστή σας ταχύτητα!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Χρειάζονται πολλοί γιατροί για να ιαθεί το πολιτικό σύστημα και ιδιαίτερα ο τόπος μας, από την ανάλγητη Κυβέρνηση και δυστυχώς...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Αρκεί να μην αποβιώσει ο ασθενής!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: ...δεν υπάρχουν και αναλγητικά!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακόμη και εντός της Αιθούσης, ακούγονται οι φωνές των απεργούντων εργαζομένων, οι φωνές του συνόλου, θα έλεγα, των εργαζομένων οι οποίοι αντιστέκονται σ' αυτήν την πρόκληση που βιώνουν από την κυβερνητική πολιτική. Αντιστέκονται στην κατάργηση των δίκαια κεκτημένων τους, αντιστέκονται στο δραστικό περιορισμό των ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών τους δικαιωμάτων. Αναμφίβολα βρισκόμαστε σε μια πολύ μεγάλη αναταραχή και πρόκληση.

Η τετραετία της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας αποδεικνύεται ανελέητη για τα λαϊκά συμφέροντα, επικίνδυνη στην εξωτερική πολιτική, με καταιγίδα σκανδάλων, με διασπάθιση του δημόσιου χρήματος, με εκποίηση του εθνικού πλούτου, με διάλυση της δημόσιας εκπαίδευσης και βεβαίως, με καταστρατήγηση βασικών κατακτήσεων όπως αυτή του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Τώρα, ήρθε η σειρά της «κατεδάφισης» του κοινωνικού κράτους. Όμως, το κυριότερο αυτής της «καρμανλικής» επιδρομής που μιμείται, αντιγράφει και ξεπερνά τη «μητσοτακική» επιδρομή του '90-'93, είναι αυθάδης και αλαζονική πρόκληση. Μόνο έτσι μπορεί να χαρακτηριστεί η ανάλγητη πολιτική της Κυβέρνησης παρά τη μαζική λαϊκή και κοινωνική

βιωσιμότητά του. Μαζί με αυτά, οι μεταρρυθμίσεις του ασφαλιστικού συστήματος, αυτού καθ' εαυτού, θα συμβάλλουν στη διασφάλιση της βιωσιμότητάς του.

Ως αποτέλεσμα της γήρανσης του πληθυσμού, οι δημόσιες δαπάνες αυξάνονται δραματικά. Ήδη, ο κρατικός προϋπολογισμός επιχορήγησε το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης με 14,6 δισεκατομμύρια ευρώ το 2007 και με 18.000.000.000 δισεκατομμύρια ευρώ το 2008. Συνολικά, οι δαπάνες του συστήματος για το 2007 ήταν 23,80 δισεκατομμύρια ευρώ ή 12,6% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος, με ραγδαία αυξανόμενη τάση.

Στα επόμενα χρόνια, αν δεν μεταβληθεί η δαπάνη, θα φθάσει στο 25% του Α.Ε.Π., με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Άρα, τα ποσοστά απασχόλησης και τα επίπεδα παραγωγικότητας των ενεργών γενεών θα συνεχίσουν να είναι καθοριστικοί παράγοντες για τις συνθήκες διαβίωσης των συνταξιούχων.

Ο εκσυγχρονισμός και η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος είναι πολύπλοκη διαδικασία που αφορά ένα μεγάλο φάσμα συμφερόντων και συντελεστών. Από αυτόν εξαρτώνται τα μέσα συντήρησης μιας μεγάλης και δυναμικά ευάλωτης μερίδας του πληθυσμού. Είναι αναγκαίο να γίνουν σεβαστές οι θεμιτές προσδοκίες και να διατηρηθούν δίκαιες και βιώσιμες οι ισορροπίες μεταξύ δικαιωμάτων και υποχρεώσεων.

Η μεταρρύθμιση πρέπει να επαρκεί για την αντιμετώπιση των προκλήσεων του μέλλοντος, να είναι αξιόπιστη, να είναι διαφανής και σαφής ως προς τις συνέπειές της και να αφήνει αρκετό χρονικό περιθώριο προσαρμογής στους πολίτες. Η μεταρρύθμιση θα απαιτήσει τη συμμετοχή όλων των σχετικών συντελεστών και τη δέσμευσή τους για την πραγματοποίηση όλων των απαιτούμενων αλλαγών. Άρα, ο σχεδιασμός ολοκληρωμένης στρατηγικής για τη μεταρρύθμιση έχει επείγοντα χαρακτηριστικά πολύ προτού εκδηλωθούν οξυτάτα προβλήματα στη χρηματοδότηση των συντάξεων και των παροχών υγείας.

Ποιες είναι οι αρχές που πρέπει να ικανοποιεί το ασφαλιστικό σύστημα; Οι βασικές αρχές είναι. Πρώτον, να διασφαλίζεται η ικανότητα του συστήματος να εκπληρώνει τους κοινωνικούς του στόχους, δηλαδή, παροχή ασφαλούς και επαρκούς εισοδήματος στους συνταξιούχους και στα εξαρτώμενα απ' αυτούς άτομα και εξασφάλιση, σε συνδυασμό με τα συστήματα υγείας και μακροχρόνιας φροντίδας, κατάλληλων συνθηκών διαβίωσης σε όλους τους ηλικιωμένους.

Δεύτερον, να εξασφαλίζεται η οικονομική του βιωσιμότητα, έτσι ώστε η επερχόμενη γήρανση του πληθυσμού να μην επιδρά αρνητικά στη βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών ή στην ικανότητα επίτευξης βασικών στόχων της δημοσιονομικής πολιτικής, όσον αφορά το σύνολο των φορολογικών επιβαρύνσεων ή τις προτεραιότητες δαπανών και να μην οδηγεί σε αθέμιτο καταμερισμό των πόρων ανάμεσα στις γενιές.

Και τρίτον, να αυξάνεται η ικανότητα του ασφαλιστικού συστήματος να ανταποκρίνεται στις ανάγκες, τις μεταβαλλόμενες ανάγκες της κοινωνίας και των ατόμων, συμβάλλοντας έτσι στην αύξηση της απασχόλησης, στην παροχή ίσων ευκαιριών σε άνδρες και γυναίκες, όσον αφορά την κοινωνική προστασία και στην καλύτερη προσαρμογή των συνταξιοδοτικών συστημάτων στις ανάγκες των ατόμων.

Με το παρόν σχέδιο νόμου ικανοποιούνται οι γενικές αρχές της βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος. Η προτεινόμενη μεταρρύθμιση είναι ήπια, αλλά ουσιαστική. Όλες οι ρυθμίσεις στηρίζουν τη βιωσιμότητα του συστήματος και την Αλληλεγγύη των Γενεών, όπως πρέπει να τηρούνται σε ένα αναδιανεμητικό σύστημα ασφάλισης, σ' ένα σύστημα που στοχεύει στην κοινωνική συνοχή, στην καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού.

Και το σημαντικότερο, οι παθογένειες του συστήματος αντιμετωπίζονται σταδιακά, δίχως να θιγούν ώριμα δικαιώματα και παροχές. Σε κάθε περίπτωση, η ασφάλιση στη χώρα μας παραμένει, όπως προβλέπεται από το Σύνταγμα, ευθύνη του κράτους, δηλαδή, δημόσια.

Από τη διοικητική μεταρρύθμιση δεν εξαιρείται κανένα απολύτως ταμείο και καμιά απολύτως ομάδα εργαζομένων. Βασικό κριτήριο ενοποίησης ή ένταξης είναι το ομοειδές των εργαζομένων, ελεύθεροι επαγγελματίες ή μισθωτοί.

Η περιουσία, κινητή ή ακίνητη, των ταμείων εντάσσεται ως αυτοτελής ειδικός λογαριασμός, με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια, που διατηρείται και εξακολουθεί να χορηγεί τις παροχές στους ασφαλισμένους και στους συνταξιούχους. Δεν μεταβάλλονται τα γενικά όρια ηλικίας, δεν μειώνονται οι συντάξεις και δεν αυξάνονται οι εισφορές. Οι ήπιες διορθωτικές κινήσεις στις στρεβλώσεις, στα ειδικά όρια ηλικίας και στις ειδικές προϋποθέσεις συνταξιοδότησης θεσμοθετούνται σε βάθος χρόνου και σταδιακά.

Συγχρόνως, όμως, εκτός της διοικητικής αναδιάρθρωσης και των στοχευμένων ασφαλιστικών παρεμβάσεων, έχουμε και τον τρίτο άξονα των θεσμικών τομών. Αυτές προβλέπουν αλληλεγγύη των γενεών με τη θέσπιση του ασφαλιστικού Ταμείου Αλληλεγγύης Γενεών, των μέτρων προστασίας της μητρότητας και του κεντρικού ελέγχου εισφοροδιαφυγής δαπανών με την υποχρέωση απόκτησης του μοναδικού αριθμού ασφαλισμένου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τις διατάξεις του νομοσχεδίου ικανοποιούνται οι βασικές αρχές και οι στόχοι ενός σύγχρονου ασφαλιστικού συστήματος. Έτσι επιτυγχάνονται οι παρακάτω στόχοι. Διατηρείται η επάρκεια των συντάξεων, εξασφαλίζεται η δικαιοσύνη μεταξύ των γενεών, ενισχύεται η αλληλεγγύη στα συνταξιοδοτικά συστήματα, εξασφαλίζεται η σωστή ισορροπία μεταξύ δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, εξασφαλίζεται ότι το ασφαλιστικό σύστημα υποστηρίζει την ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών, εξασφαλίζεται η διαφάνεια και η ικανότητα πρόβλεψης. Το ασφαλιστικό σύστημα γίνεται περισσότερο ευέλικτο απέναντι στις κοινωνικές αλλαγές, διευκολύνεται η προσαρμοστικότητα της αγοράς εργασίας και τέλος, εξασφαλίζονται υγιή και βιώσιμα δημόσια οικονομικά.

Τελειώνοντας, κυρία Υπουργέ, θα ήθελα και εγώ με τη σειρά μου να σας παρακαλέσω να κάνετε δεκτή την τροπολογία που αφορά τους αγροτικούς συνεταιρισμούς και ακόμη θα ήθελα να σας παρακαλέσω ως γιατρός, μεταφέροντας και τις απόψεις των συναδέλφων μου του ιατρικού κινήματος, όσον αφορά κάποιες διατάξεις που αναφέρονται σε συμβάσεις μεταξύ ιατρών και ιατρικών συλλόγων ή φαρμακοποιών και φαρμακευτικών συλλόγων, αν είναι δυνατόν να αναφερόμαστε μόνο σε ιατρικούς συλλόγους ή φαρμακευτικούς συλλόγους για την εξασφάλιση της διαφάνειας και τη διόρθωση διάφορων προβλημάτων και αστοχιών που έχουν συμβεί στο παρελθόν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας ευχαριστώ και για το ότι ήσασταν συνεπής στο χρόνο σας.

Το λόγο έχει ο έτερος γιατρός, ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Χαλκιδικής, κ. Γεώργιος Βαγιωνάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Θα μου επιτρέψει ο κύριος Πρόεδρος να του πω ότι η ταφή των νεκρών δεν είναι μέλημα των γιατρών. Οι γιατροί φροντίζουν να κάνουν τον άρρωστο καλά και το σύστημα πάσχει σοβαρά και έχει την ανάγκη των γιατρών.

Στο θέμα μας τώρα. Στην πολιτική, αγαπητοί μου συνάδελφοι, κρινόμαστε από την ικανότητά μας να δίνουμε απαντήσεις στα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας. Και το ασφαλιστικό νομοσχέδιο είναι μια απάντηση στον κίνδυνο να βρεθούν οι επόμενες γενιές χωρίς συντάξεις, χωρίς ασφαλιστικά δικαιώματα, δίχως ασφάλεια για το μέλλον τους. Και σε μια τέτοια περίπτωση δεν θα τους έσωζαν ούτε οι ανέξοδοι λεονταρισμοί της Αντιπολίτευσης, ούτε οι κορώνες εντυπωσιασμού των κομμάτων της Αριστεράς.

Ο διάλογος που πραγματοποιήθηκε ήταν ενδεικτικός των προθέσεων όσων συμμετείχαν σ' αυτόν. Τους μήνες που μας πέρασαν κρίθηκαν τρία πράγματα. Πρώτον, κρίθηκε η Αξιωματική Αντιπολίτευση για την υποκριτική στάση της απέναντι στο θέμα, όταν οι κυβερνήσεις της, επί σειρά ετών, παρέπεμψαν το ασφαλιστικό στις καλές νύχτες υπό το φόβο του πολιτικού κόστους, με αποκορύφωμα τον αδέξιο και επικίνδυνο χειρισμό του 2002. Σήμερα καταγγέλλουν την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, επειδή είχε τη θαρραλέα βούληση να προχωρήσει σε μια μεταρρυθμιστική αλλαγή για την επιβίωση του ασφαλιστικού συστήματος.

Και τι πετυχαίνετε με αυτό; Απορρυθμίζετε το σύστημα. Προτείνετε πρόχειρα μια αστήρικτη ενοποίηση των ταμείων. Καταργείτε ασφαλιστικά δικαιώματα για τεράστιες κατηγορίες ασφαλισμένων με δυσμενή εξέλιξη και συνέπεια για τη ζωή τους.

Και στο όνομα ποιας ωφέλειας γίνονται όλα αυτά; Μιας καθ' όλα ασήμαντης, δήθεν- εξοικονόμησης πόρων. Όμως, η χρηματοδότηση αυτή με την ελάχιστη ωφελιμότητα της εξοικονόμησης πόρων από πού αναζητείται; Από την έμμεση φορολογία. Εδώ ουσιαστικά μιλάμε για αυτοχρηματοδότηση από τους μη έχοντες στα παιδιά τους για το μέλλον. Αυτό σημαίνει ότι ο Φ.Π.Α. θα πληρώσει το Ταμείο Αλληλεγγύης, ότι αυτοί που δεν έχουν θα πληρώσουν ξανά για τα παιδιά τους, για το μέλλον τους. Μια εσωτερική μεταφορά πόρων από τα υγιή προς τα προβληματικά ταμεία με την κλοπή του αποθεματικού, όπου είναι μια αναδιανομή προφανώς σε βάρος αυτών που έχουν τις λιγότερες συντάξεις και τη λιγότερη επικουρική στήριξη. Και βέβαια, βάζετε χέρι στα ταμεία και στην τσέπη των αδυνάτων με τα ομόλογα και τη μείωση των συντάξεων, την ίδια στιγμή που το κράτος δεν υλοποιεί τις δεσμεύσεις του.

Αδυνατεί να περιορίσει τη μαύρη αγορά εργασίας. Η εισφοροδιαφυγή πολλαπλασιάζεται ανεξέλεγκτα. Το μέχρι τώρα σύστημα ξηλώνεται από τις παρυφές με τις διάφορες επιμέρους σαλαμοποιήσεις των εργαζομένων. Γίνεται μία απλή αναδιανομή σε βάρος των ασθενέστερων τάξεων και στρωμάτων που είναι το ακραίο όριο μιας βαθύτατα ταξικής πολιτικής.

Είναι ψευδεπίγραφη η μεταρρύθμιση που απορρυθμίζει κάθε δομή προόδου που εγκαταστάθηκε στη χώρα στον προηγούμενο ιστορικό κύκλο. Το ίδιο έγινε με την παιδεία, το ίδιο έγινε με την υγεία, το ίδιο γίνεται συστηματικά όπως με τον Ο.Τ.Ε. και τη Δ.Ε.Η., με την εκποίηση του δημόσιου τομέα. Το ίδιο θα γίνει όπως αναγγέλλετε σήμερα με την αγορά εργασίας και τις νέες απελευθερώσεις υπηρεσιών, τα ωράρια και όλα αυτά που και πάλι για μία ακόμη φορά είναι στο προσκήνιο. Διότι φαίνεται ότι η κατανομή του πλούτου έτσι όπως γίνεται και παρά το ότι πηγαίνει σε πολύ συγκεκριμένες τσέπες με πολύ συγκεκριμένο τρόπο, δεν είναι αρκετή για να ικανοποιήσει ευρύτερα και τη νέα πύλα που θα μοιραστεί μέσω του Δ' Κοινοτικού Πλαίσιου Στήριξης.

Ενώ λέτε ότι έχετε συναίνεση, το 71% λέει όχι στο νομοσχέδιο, το 74% λέει να το αποσύρετε, το 75% λέει ότι είναι σε λάθος κατεύθυνση και το 76% λέει ότι είναι πλήρως αναξιόπιστος ο Πρωθυπουργός. Τι θα σημαίνει μία πραγματική μεταρρύθμιση σ' ένα σύστημα δίκαιο, πραγματικά αναδιανεμητικό, ανταποδοτικό και βιώσιμο; Πρώτα-πρώτα για την έμπρακτη αλληλεγγύη των γενεών είναι κακή αντιγραφή. Το Ταμείο Αλληλεγγύης εξαρτάται από πού θα πάρει τα χρήματα.

Εγώ ισχυρίζομαι και πιστεύω ότι θα πρέπει να υπάρχει από την αύξηση του Α.Ε.Π. και μέσα από πηγές κάθε χρόνο θεσμοθετημένα, μισή μονάδα για παράδειγμα εάν γίνει μία μελέτη σοβαρή, της αύξησης του Α.Ε.Π. να πηγαίνει σ' αυτό το ταμείο, αλλά να είναι προσδιορισμένοι οι πόροι. Θα είναι φόρος στα μεγάλα δημόσια έργα μικρός υπέρ του κοινωνικού συνόλου ή Φ.Π.Α.; Εδώ είναι η διαφορά μιας προοδευτικής από μία βαθύτατα ταξική και αντιδραστική πολιτική.

Δεύτερον, το κράτος να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του, στα χρέη του, στις θεσμοθετημένες χρηματοδοτήσεις που δεν γίνονται επί τέσσερα χρόνια, στην καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής που συνεχώς αυξάνει και πολλαπλασιάζεται, με ένα νέο κύμα νομιμοποίησης μεταναστών με συνοπτικές και αντιγραφειοκρατικές διαδικασίες που θα αιμοδοτούσε το ασφαλιστικό σύστημα πιο γρήγορα και πιο ουσιαστικά και που δεν γίνεται.

Τρίτον, με την ενοποίηση και εξυγίανση των ταμείων. Όχι μόνο με την ενοποίηση των ταμείων κύριας ασφάλισης, αλλά και την ομαδοποίηση των επικουρικών κατά κλάδο, υγείας για παράδειγμα, με σοβαρό διάλογο και συναινετικές διαδικασίες και με την ενθάρρυνση των επαγγελματικών ταμείων. Τίποτα απ' όλα αυτά δεν γίνεται γιατί είναι μία πρόχειρη ενοποίηση χωρίς στόχους και με μία γενικότερη ασάφεια ότι κάποιο ποσό θα εξοικονομηθεί απ' αυτά.

Τέλος, η διασφάλιση αξιοπρεπούς κατώτατης σύνταξης για

όλους και σταδιακή μετάβαση στην αναλογική σύνταξη. Υπάρχει μία μείζονα αδικία και αυτό το λέω με πλήρη γνώση αυτού που λέω, ότι σήμερα ο καθένας μπορεί να δουλεύει και τα χρήματά του να πηγαίνουν στη σύνταξη των άλλων. Αυτή είναι η πιο άδικη δομή που υπήρχε και προηγούμενα και όλα αυτά τα χρόνια στο ασφαλιστικό μας σύστημα.

Κάποτε πρέπει να φθάσουμε επιτέλους και αυτή είναι η προσωπική μου γνώμη σε μία δίκαιη, βιώσιμη και οριστική λύση του ασφαλιστικού, που θα επέλθει μόνο όταν ένα υπεύθυνο και κοινωνικά ευαίσθητο κράτος αποφασίσει να διαχωρίσει το ανταποδοτικό σύστημα και τις ασφαλιστικές αποδοχές από τις κοινωνικές παροχές. Δηλαδή η ασφάλιση και η συνταξιοδότηση να αφορά ένα αυτόνομο, διάφανο, αναλογικό σύστημα που θα εξασφαλίζει προοπτική και ασφάλεια για όλους τους εργαζόμενους. Οι όποιες παροχές που ένα σύγχρονο κοινωνικό κράτος οφείλει να προσφέρει στον εργαζόμενο για να αναβαθμίζει συνεχώς την ποιότητα ζωής του, να αποτελεί στοιχείο του κοινωνικού προϋπολογισμού, που οφείλει να χρηματοδοτεί τη κοινωνική συνοχή με εξασφαλισμένους και διαρκείς πόρους. Και ένα τέτοιο σύστημα προφανώς αντιστρατεύεται τη δήθεν καθολικότητα των παροχών που προσφέρει ψίχουλα σε όλους και προτείνει την ανάπτυξη μιας κοινωνικής πολιτικής, που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες των πολιτών και των νοικοκυριών με δικαιοσύνη και αναλογικότητα. Στους πραγματικούς φτωχούς τα περισσότερα, στους πραγματικούς πλούσιους τα λιγότερα. Αυτό σημαίνει δίκαιο και αναλογικό σύστημα.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, νοιώθω ότι είμαστε σε μία γενικευμένη επίθεση εναντίον της κοινωνίας, εναντίον του ασφαλιστικού και των δικαιωμάτων τους, εναντίον του ασφαλούς μέλλοντος της νέας γενιάς, λες και αυτή η Κυβέρνηση έχει ανοιχτούς λογαριασμούς με όλους.

Η πολιτική σας, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, δεν αφήνει περιθώρια ψευδαισθήσεων, είναι ανελέητος πόλεμος στα δικαιώματα των πολιτών. Συκοφαντήσατε τους αγώνες των εργαζομένων, μετά επιχειρήσατε να τους ποινικοποιήσετε και όταν αποτύχατε, επενδύσατε συστηματικά στον κοινωνικό διχασμό, στη μία τάξη εναντίον της άλλης. Σύσσωμη σήμερα η κοινωνία απαντά, αλλά εγώ πολύ αμφιβάλλω εάν μπορείτε να την ακούσετε στην αυτάρκειά σας.

Από το Βήμα της Βουλής ο Πρωθυπουργός είπε για τρία «δεν». «Δεν» θα αυξήσουμε τα όρια ηλικίας, «δεν» θα αυξήσουμε τις εισφορές, «δεν» θα μειώσουμε τις συντάξεις. Τα τρία «δεν», έγιναν τρία «ναι». Και τις συντάξεις μειώνετε μάλιστα δραματικά και τα όρια ηλικίας αυξάνετε και τις εισφορές μεγαλώνετε. Υπάρχει ένα τέταρτο «δεν», που γίνεται ένα πελώριο «όχι». «Δεν» μπορείτε -είναι το «δεν»- «όχι» δεν θα περάσει. Το καλύτερο που έχετε να κάνετε είναι να αποσύρετε το νομοσχέδιο και το καλύτερο για τη χώρα να αποσυρθείτε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στη Β' Περιφέρεια Αθηνών κ. Τηλέμαχος Χυτήρης.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, στις δύο, τρεις αυτές ημέρες ακούτε όλους εμάς που απηχούμε τη φωνή των εργαζομένων, αλλά βλέπω ότι είστε πολύ υπερήφανοι στην ακοή. Βλέπω ότι δεν ιδρώνει το αφτί της Κυβέρνησης σε όλα αυτά. Και αυτά, ξέρετε, έρχεται η στιγμή που τα πληρώνουν οι κυβερνήσεις.

Με αυτό το νομοσχέδιο τι κάνετε; Βάζετε μία ταφόπλακα στο κοινωνικό κράτος, εκτός απ' όλα τα άλλα που έχετε κάνει. Και το αποτέλεσμα θα είναι, οι αδύναμοι οικονομικά να γίνουν πολύ περισσότεροι και να γίνουν πιο αδύναμοι οικονομικά. Μην μου πείτε ότι δεν το ξέρετε και ότι δεν το αντιλαμβάνεσθε. Αυτό πρόκειται να γίνει. Όσον αφορά για τους λίγους που κατέχουν, αυτοί πάντα γίνονται πιο ισχυροί. Θα σας υπενθυμίσω ότι τα νομοσχέδια που φέρνει η Κυβέρνηση εδώ στη Βουλή είναι χαριστικά, όσον αφορά τους λίγους και κατέχοντες και είναι νομοσχέδια τα οποία είναι επιβαρυντικά για τους πολλούς και τους αδύναμους. Θα μου πείτε, για όποιον δεν ξέρει, «αυτή είναι η πολιτική της δεξιάς ανά τους αιώνες». Όλη αυτή η ιστορία γίνεται για να κερδίσετε, από ό,τι αντιλαμβάνομαι από τους λογα-

ση των πενήντα ενσήμων για να έχει κάποιος κοινωνικά αδύναμος ιατροφαρμακευτική περιθαλψη, το νομοσχέδιο αυτό τη διπλασιάζει στα εκατό ένσημα. Δηλαδή μία ετοιμόγεννη δίχως αυτά τα ένσημα τι θα κάνει; Δεν θα γεννήσει; Οι άνθρωποι σε ανέχεια, που είναι στο δρόμο, τι θα κάνουν; Θα πεθαίνουν στους δρόμους, δίχως περιθαλψη;

Αυτή η αναλγησία, όμως, δεν εξασφαλίζει τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος που εδώ προτείνεται. Σύμφωνα με εκτιμήσεις της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος το ασφαλιστικό σας σύστημα δεν μπορεί να αντέξει ούτε με αυτά τα ανάληπτα μέτρα, χωρίς την απόδοση των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων.

Και επίσης δεν μπορεί να αντέξει, εάν δεν πληγεί η εισφοροδιαφυγή, η οποία εσείς η ίδια, κυρία Υπουργέ, είπατε ότι είναι 6.000.000.000 σήμερα. Και αυτή η εισφοροδιαφυγή προέρχεται κυρίως από τους νέους ανασφάλιστους εργαζόμενους. Ουσιαστικά αφήνετε ανενόχλητη όλη την πορεία και τα πλήγματα που δέχονται οι νέοι αυτοί εργαζόμενοι από υπερβολάβους, που φοροδιαφεύγουν συστηματικά πίσω από επιχειρήσεις φαντάσματα.

Ήθελα επίσης να τονίσω ότι ουσιαστικά θέλετε να διαλύσετε τα εύρωστα ταμεία, για να βάλετε στο χέρι τα αποθεματικά τους και να κάνετε εξομοίωση των συντάξεων προς τα κάτω. Με την αδικία και αναλγησία σας συσπειρώσατε τελικά εναντίον σας επιστήμονες, δικηγόρους, μηχανικούς, γιατρούς, φαρμακοποιούς. Καταργείτε την αυτοδιοίκηση των ταμείων τους, για να τα ελέγχετε σύμφωνα με τα δικά σας συμφέροντα από τα πάνω.

Πέρα από τα άλλα, ήθελα εδώ να καταθέσω στη Βουλή τη γνωμοδότηση του Καθηγητή Νομικής κ. Μανιτάκη για την αντισυνταγματικότητα αυτής της κατάργησης της αυτοδιοίκησης των ταμείων. Την καταθέτω γιατί πρέπει πραγματικά να απαντήσετε σε αυτό και στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Άννα Φιλίνη καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνω επαναλαμβάνοντας ότι αυτό το ανάληπτο νομοσχέδιο δέχθηκε τεράστιο χτύπημα ήδη από το κίνημα των απεργιών, από τους εργαζόμενους και αυτό θα έχει τεράστιες συνέπειες για την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας πολύ σύντομα, όπως πριν από λίγα χρόνια η μεγάλη λαοθάλασσα χτύπησε και την Κυβέρνηση που τόλμησε να προωθήσει το ασφαλιστικό νομοσχέδιο Γιαννίτση και το είδε να κουρελιάζεται από τους ίδιους τους απεργούς και από τις κινητοποιήσεις τους στους δρόμους.

Βεβαίως, το καταπιφίζουμε και πιστεύουμε ότι στην πράξη δεν θα μπορέσει να ισχύσει, δεν θα μπορέσει να περάσει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κυρία Φιλίνη.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο Νομό Χανίων κ. Μανόλης Σκουλάκης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, κυρία Υπουργέ, υποπτεύομαι ότι είστε καταπονημένη κι εσείς και το Σώμα και όλοι μας, αλλά αξίζει τον κόπο να πούμε κι εμείς τελειώνοντας τη σημερινή συνεδρίαση πέντε κουβέντες για το σοβαρότερο νομοσχέδιο που συζητήθηκε τα τελευταία χρόνια και αφορά χιλιάδες εργαζόμενους, χιλιάδες ασφαλισμένους, χιλιάδες συνταξιούχους.

Κυρία Υπουργέ, όλη η Ελλάδα είναι ανάστατη, η χώρα έχει γονατίσει, όλοι οι εργαζόμενοι είναι στους δρόμους, όλοι απεργούν, όλος ο Τύπος γράφει αυτά που γράφει, όλοι οι συνδικαλιστές διαμαρτύρονται. Θα μου πείτε, αυτοί για να μη χάσουν τα προνόμιά τους διαμαρτύρονται, έτσι λέτε.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ – ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Όχι, εγώ δεν είπα αυτό.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Εν πάση περιπτώσει, εσείς συνεχίζετε να επιμένετε να ψηφιστεί αυτό το νομοσχέδιο. Τα κόμματα της Αντιπολίτευσης σύσσωμα ζητούν την απόσυρσή

του. Δεν ξέρω εάν αυτά που ακούσατε όλες αυτές τις μέρες σας προβληματίσαν.

Ελέγχε ότι ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, κύριοι συνάδελφοι, απουσιάζει. Ήταν όντως παρών στη μικτή συνεδρίαση που έγινε στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων με την Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων. Έπρεπε να είναι συνέχεια εδώ ο ίδιος.

Αλλά είναι μονίμως παρών. Είναι παρών μέσα από το νομοσχέδιο. Ο κ. Αλογοσκούφης έστειλε το μήνυμά του μέσα από το Γενικό Λογιστήριο. Δεν χρειάζεται. Είναι το μήνυμα του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας, οι εντολές που έχουν πάρει από τον Ο.Ο.Σ.Α., από την Ευρωπαϊκή Ένωση «πετσόκοψτε το ασφαλιστικό, αλλιώς δεν περπατάει το πράγμα». Αυτή είναι η αλήθεια.

Έκατσα και έψαξα λίγο τα «ρετιρέ», για να δω, εν πάση περιπτώσει, ποια είναι αυτά τα «ρετιρέ» με τα οποία τα βάζει η Κυβέρνηση, ποιοι είναι οι προνομιούχοι. Διαβάζοντας την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου, ανακάλυψα ποια είναι τα «ρετιρέ». Είναι όλοι όσοι αναφέρονται στα άρθρα 143 και 144 και προπάτων οι γυναίκες, κυρία Υπουργέ. Αυτές είναι τα «ρετιρέ»; Έξι παράγραφοι αναφέρονται στις γυναίκες για περιτολή των δικαιωμάτων, για αύξηση του χρόνου συντάξεως, μείωση των συντάξεων, των επικουρικών. Από εκεί θα οικονομήσετε, για να γίνει βιώσιμο το σύστημα; Για όνομα του Θεού!

Δεν έχω χρόνο, έχω φτιάξει όμως πίνακα, για να τον καταθέσω για την ιστορία, τον πίνακα από το Γενικό Λογιστήριο με τίτλο: «Αποτροπή δαπάνης - Οικονομικά οφέλη του συστήματος», δηλαδή με τις περικοπές. Είναι δεκαέξι περιπτώσεις, από τις οποίες οι οκτώ αφορούν γυναίκες. Τα άρθρα 143 και 144, για παράδειγμα, είναι χαρακτηριστική η περίπτωση για τις τρίτεκνες. Λέει: «Αποτροπή δαπάνης των Ειδικών Ταμείων Μισθωτών από τη θέσπιση ορίου ηλικίας στο πενήνκοστό για τις μητέρες με τρία παιδιά και είκοσι έτη ασφάλισης. Το ύψος της αποτροπής κατά το πρώτο έτος εφαρμογής, το 2013, εκτιμάται σε 1.000.000 ευρώ και κατά την πλήρη εφαρμογή θα ανέρθει στα 3.700.000 ευρώ». Αυτή η δαπάνη μας μάρανε; Απ' αυτήν απειλείται το ασφαλιστικό σύστημα;

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ – ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Σας απάντησα χθες.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Έτσι λέει το σχέδιο νόμου, έτσι λέει η έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου. Αυτές οι παντέρμες, οι τρίτεκνες, γιατί δηλαδή να θιγούν;

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ – ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Σας απάντησα χθες, δεν με παρακολουθήσατε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Από αυτές τις δεκαέξι περιπτώσεις...

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ – ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Δεκαέξι.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Από αυτές τις δεκαέξι περιπτώσεις των άρθρων 143 και 144 που αναφέρονται στον πίνακα, τον οποίο θα καταθέσω για την ιστορία, να σας πω τι οφέλη θα έχετε. Θα έχετε 259.850.000 στην πρώτη εφαρμογή των διατάξεων και στην πλήρη εφαρμογή του 433.700.000 ευρώ. Από την πρώτη εφαρμογή των μέτρων για τις γυναίκες –να το ακούσουν οι γυναίκες όλης της Ελλάδας– θα γλιτώσει το ασφαλιστικό σύστημα 64.550.000 ευρώ και στην πλήρη εφαρμογή 125.000.000 ευρώ. Για όνομα του Θεού! Ήταν ανάγκη να αναστατώσετε 250.000 γυναίκες εσείς που είστε πολύτεκνη γυναίκα, κυρία Υπουργέ; Καταθέτω τον πίνακα για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Εμμανουήλ Σκουλάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ – ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Πόσες είναι;

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Εάν φέρνατε τη διάταξη, για την οποία επιμένω τόσο καιρό και σας λέω για τη μη επιστροφή του 4% του ετήσιου τζίρου της φαρμακευτικής δαπάνης από τη φαρμακοβιομηχανία προς τα ταμεία, αυτή μόνο τη διάταξη να φέρνατε και να την υλοποιούσατε, που δεν την υλοποιείτε εδώ και δύο χρόνια, θα είχατε φέρει στα ταμεία 180.000.000 ευρώ. Ορίστε, αυτή είναι η απάντησή.

αυξάνονται τα αναγκαία μέχρι σήμερα ημερομίσθια από πενήντα σε εκατό προκειμένου να έχει κάποιος ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Πλήττει η γυναίκα, η εργαζόμενη μητέρα, η πολύτεκνη μητέρα, η αγρότισσα, η μετανάστρια, όταν επαναπατριζέται. Πλήττονται οι επαναπατριζόμενοι γενικότερα. Και έχω άποψη, κυρία Υπουργέ, γιατί υπήρξα επί είκοσι δύο χρόνια μετανάστης και γνωρίζω πολύ καλά τα προβλήματα που τους απασχολούν. Πλήττονται όμως και τα άτομα με αναπηρία που είναι ανασφάλιστα, τα προβλήματα των οποίων έζησα από κοντά ως πανεπιστημιακός γιατρός.

Θεωρώ ιδιαίτερα ατυχές το γεγονός ότι δεν κλήθηκε ποτέ η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με αναπηρία για να λάβει μέρος στον κοινωνικό διάλογο τον οποίο εσείς ισχυρίζεστε ότι έχετε κάνει. Η Εθνική Συνομοσπονδία ατόμων με αναπηρία σας έχει εκφράσει τη δυσaréσκεία της η οποία επικεντρώνεται σε ορισμένα σημεία όπως στην αύξηση των ημερομισθίων από πενήντα σε εκατό προκειμένου να έχουν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Αυτό οδηγεί στη συρρίκνωση των παροχών ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης προς όλο τον πληθυσμό.

Δεν προβλέπεται επίσης καμία διάταξη για τον τερματισμό της επαναλαμβανόμενης πιστοποίησης της αναπηρίας για τα άτομα με μόνιμη αναπηρία όπως παραδείγματος χάριν με το Σύνδρομο Ντάουν, με πλήρη παραπληγία και τετραπληγία, με νοητική αναπηρία, με τύφλωση και άλλες αναπηρίες που έχουν κριθεί ως μόνιμες.

Νομίζω, κυρία Υπουργέ, ότι αυτό θα πρέπει να τα δείτε σε αυτό το νομοσχέδιο. Μηδενικά τα κίνητρα για τους νέους στο παρόν νομοσχέδιο, που τους κόβει τα φτερά και τους γεμίζει ανασφάλεια για το επαγγελματικό τους μέλλον, τους αποθαρρύνει και τους στερεί τη δυνατότητα να ονειρεύονται, αφού τους καταδικάζει στην ανεργία και στο συμβιβασμό.

Είπατε, κυρία Υπουργέ, ότι κάνατε διάλογο με τους κοινωνικούς φορείς. Συμφώνησαν με τις απόψεις και αποφάσεις σας; Στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, στην ακρόαση φορέων δεν είδαμε κάτι τέτοιο. Ένα νομοσχέδιο, λοιπόν, που ξεσηκώνει όλους τους κοινωνικούς φορείς και όλες τις κοινωνικές ομάδες δεν μπορεί να είναι στη σωστή κατεύθυνση. Ένα νομοσχέδιο που δεν αφήνει χρονικά περιθώρια μελέτης και διαλόγου, ενώ πλήττει εκατομμύρια εργαζομένων, δεν μπορεί παρά να είναι ισοπεδωτικό για τα κοινωνικά δικαιώματα όλων των ασφαλισμένων. Ένα νομοσχέδιο που δεν συγκλίνει με τους μισθούς και τις συντάξεις που ισχύουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί παρά να πηγαίνει τη χώρα προς τα πίσω.

Η εισφοροδιαφυγή από τα 3,3 δισεκατομμύρια ευρώ έχει φθάσει στα 6.000.000.000 ευρώ το χρόνο. Αν αντιμετωπίζατε την εισφοροδιαφυγή, τη φοροδιαφυγή, την αισχροκέρδεια, το θέμα των ομολόγων, την παραοικονομία, τη διαφθορά στο χώρο της υγείας -πρώτη στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι η Ελλάδα- μήπως τότε δεν θα είχατε κανένα λόγο για αρνητικές παρεμβάσεις στο ασφαλιστικό; Οι φαρμακευτικές δαπάνες είναι ανεξέλεγκτες. Οι ιδιωτικές δαπάνες για την υγεία από 45% έχουν εκτιναχθεί στο 56%. Η κατάργηση της λίστας των φαρμάκων οδήγησε στη χρεοκοπία των ταμείων.

Επικουρικές συντάξεις. Θα αναφερθώ σε τρία παραδείγματα

σχετικά με τις επικουρικές συντάξεις. Πρώτο παράδειγμα: Η εργαζόμενη γυναίκα με είκοσι χρόνια δουλειάς και με βασικό μισθό 463 ευρώ δικαιούται 175 ευρώ επικουρική σύνταξη. Σύμφωνα με το νέο νομοσχέδιο, θα δικαιούται 80 ευρώ. Για να φθάσει στα 180 που είναι σήμερα, πρέπει να δουλέψει επί πλέον είκοσι επτά χρόνια. Δεύτερο παράδειγμα: Ο ασφαλισμένος στο Ι.Κ.Α., που είναι το 30% των εργαζομένων, στα τριάντα χρόνια εργασίας και με μισθό 1.400 ευρώ λαμβάνει κύρια σύνταξη 850 ευρώ και 380 ευρώ επικουρική. Σύμφωνα με τις νέες ρυθμίσεις, θα είναι 240 ευρώ η επικουρική που δικαιούται. Για να πάρει τα ίδια χρήματα πρέπει να δουλέψει δεκαοκτώ χρόνια επιπλέον, πρέπει δηλαδή να γίνει εκατόν πέντε ετών. Τρίτο παράδειγμα και τελευταίο: Ένας εμποροϋπάλληλος με τριάντα χρόνια εργασίας λαμβάνει σήμερα 1.400 ευρώ κύρια σύνταξη και 445 ευρώ επικουρική. Με το νέο σχέδιο νόμου θα λαμβάνει 240 ευρώ.

Και θα μας πείτε: Ναι, αλλά μπορεί να μείνει ως έχει το ασφαλιστικό; Ασφαλώς και χρήζει διορθωτικών κινήσεων. Πρώτον, να αντιμετωπίσετε δραστικά τη φοροδιαφυγή και την εισφοροδιαφυγή. Δεύτερον, να αντιμετωπίσετε τη διαφθορά σε όλους τους τομείς και ιδιαίτερα στο χώρο της υγείας. Διπλασιάσατε τις φαρμακευτικές δαπάνες σε τέσσερα χρόνια. Τρίτον, να περιορίσετε τις σπατάλες και την κακοδιαχείριση των ταμείων. Τέταρτον, να επιστρέψουν στα ταμεία τα χαμένα χρήματα από τα ομόλογα. Και πέμπτον και τελευταίο, ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει καταθέσει δώδεκα προτάσεις για το ασφαλιστικό. Ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας τις βρήκε ενδιαφέρουσες. Γιατί δεν τις συζητήσατε;

Με όλα αυτά που ανέφερα, αλλά και για άλλα πολλά, για τα οποία είναι ανήσυχη ολόκληρη η ελληνική κοινωνία, δεν μου επιτρέπεται να υπερψηφίσω το παρόν νομοσχέδιο, το οποίο μάλλον οδεύει προς την ιδιωτικοποίηση, όπως και το Ε.Σ.Υ..

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε και εμείς, κύριε συνάδελφε.

Και τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσοι παραμένετε στην Αίθουσα εν επιμελεία, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ – ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Όχι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Είστε η μόνη που το λέει!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας επιστώ την προσοχή ότι η απογευματινή συνεδρίαση θα αρχίσει στις 18.00' ακριβώς.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 16.20' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα το απόγευμα, ημέρα Τετάρτη 19 Μαρτίου 2008 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας «Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ